

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การนำเสนอผลของการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของสตรีที่ตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควร ที่มีต่อประเด็นวิถีตามเพศ (gender) และเพศวิถี (sexuality) โดยการนำเสนอผลการศึกษาคั้งนี้ จะเริ่มต้นนำเสนอมุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อประเด็นเพศวิถี (sexuality) เป็นอันดับแรก และหลังจากนั้นจะนำเสนอมุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีผลต่อวิถีตามเพศ (gender) ทั้งนี้เป็นเพราะ หลังจากการเก็บข้อมูลทำให้ผู้ศึกษาทราบถึงความเกี่ยวข้องกันและความมีอิทธิพลต่อกันของทั้ง วิถีตามเพศและเพศวิถีที่สะท้อนผ่านการแสดงทัศนคติของผู้ให้ข้อมูล

วิถีตามเพศ (gender) มีส่วนในการกำหนดรูปแบบการใช้ชีวิตของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เพราะกรอบวิถีตามเพศถูกประกอบสร้างขึ้นและถูกกำหนดให้สอดคล้องกับเพศสรีระที่แยกกัน ผู้หญิงและผู้ชาย กรอบการใช้ชีวิตดังกล่าวมีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมมุมมอง ความคิด ทั้งทางด้านรสนิยมและการแสดงออกในเรื่องเพศหรือเพศวิถี (sexuality) ซึ่งเรื่องเพศยังเป็นส่วนหนึ่งในการเปลี่ยนแปลงสถานภาพหรือบทบาทของคนในสังคมมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ จากเด็กกลายเป็นแม่ และในการศึกษาคั้งนี้จุดเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงสถานภาพที่ไปสู่การเปลี่ยนแปลงบทบาทนั้นเกิดขึ้นหลังจากการมีเพศสัมพันธ์และเกิดการตั้งครรภ์ ด้วยเหตุนี้เองผู้ศึกษา จึงขอปรับการนำเสนอผลการศึกษาเพื่อให้เห็นภาพของกระบวนการเปลี่ยนแปลงบทบาท

ในเบื้องต้นของการนำเสนอคั้งนี้จะเริ่มต้นจากการอธิบายลักษณะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล เนื่องจากการศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอความคิดเห็น (opinion) ลักษณะของกลุ่มประชากรย่อมมีผลต่อการแสดงออกทางความคิดเห็น และสิ่งที่ผู้ศึกษาต้องการเน้นก็คืองานศึกษาคั้งนี้เป็นการศึกษาที่เน้นการเลือกเก็บข้อมูลจากเฉพาะกลุ่มสตรีที่ตั้งครรภ์และคลอดบุตร และมีอายุเท่ากับหรือน้อยกว่า 17 ปี ดังนั้นทัศนคติที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลแสดงออกมานั้นอาจมิได้ตอบ โจทย์ของกลุ่มประชากรกลุ่มอื่น ๆ เหตุนี้เองการนำเสนอคั้งนี้จะเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล และนำไปสู่ความคิดเห็นที่มีต่อประเด็นวิถีตามเพศ (gender) และเพศวิถี (sexuality) โดยการนำเสนอผลการศึกษาคั้งนี้ จะแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ส่วน

1. ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
2. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อประเด็นเพศวิถี
3. ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อประเด็นวิถีตามเพศ

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล (จากการสัมภาษณ์)

ในการศึกษาครั้งนี้เลือกเก็บข้อมูลจากกลุ่มสตรีที่ตั้งครรภ์และคลอดบุตรที่มีอายุอยู่ในช่วงเท่ากับหรือน้อยกว่า 17 ปี จำนวน 20 รายซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

แคท รูปลักษณ์ที่ปรากฏ แคทเป็นเด็กผู้หญิงหน้าตาสวย ผิวขาว รูปร่างเล็กแต่งตัวตามสมัย สวมเสื้อยืดและกางเกงขาสั้น ย้อมผมสีทอง แต่งหน้าอ่อน ๆ และมีรอยสักรูปเกาดอกกุหลาบบริเวณข้อเท้า แคทอายุ 17 ปี เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่สาว 1 คน พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่สาว พี่สาวเปิดร้านเสริมสวย พ่อแคทเรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 แคทไม่เรียนต่อและได้มาทำงานเป็นช่างเสริมสวย แคทได้เงินเดือนจากพี่สาวเดือนละ 8,000 บาท ในครอบครัวของแคท พ่อจะมีอำนาจในการตัดสินใจในทุกเรื่องของครอบครัว แคทสนิทกับทุกคนในครอบครัวโดยเฉพาะพี่สาว แคทมักจะปรึกษาปัญหาต่าง ๆ กับพี่สาว คู่รักของแคทอายุ 19 ปีเป็นลูกชายคนเล็กมีพี่สาว 1 คน คู่รักของแคทเรียนจบ มัธยม 3 และทำงานเป็นช่างกลึงในโรงงาน ได้รายได้ต่อเดือนประมาณ 12,000 บาทเดิมคู่รักของแคทพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพี่สาว แต่พอบอกกับแคทก็ย้ายมาอยู่ที่บ้านของแคท

ดา รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ดาเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กรูปร่างค่อนข้างอวบ ผิวขาว ผมยาวไว้ผมหน้าม้าและรวมผมไว้ข้าง ๆ ดาสวมเสื้อยืดและกางเกงยีนส์ขาว ดาเป็นเด็กพูดเก่งดา 17 ปี พอกับแม่แยกทางกันตั้งแต่ดาอายุ 3 ขวบ ดาอยู่กับพ่อและครอบครัวของป้าและลุง ดาเป็นลูกคนเดียว ดามีพี่ต่างพ่อ 4 คน มีพี่สาว 1 คน และพี่ชาย 3 คน ดาไม่สนิทกับพี่ทั้ง 4 คนเลย เคยเจอกันนาน ๆ ครั้ง และตอนนี้พี่แต่ละคนต่างแต่งงานและมีครอบครัวทุกคน ดาเรียนหนังสือไม่จบมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพราะดาบอกว่าดาเรียนไม่ไหว เลยขอพักการเรียนและย้ายไปเรียนต่อในสายพานิชยกรรม ดาเรียน ปวช. ปี 1 ได้แค่เทอมเดียว ก็ต้องหยุดเรียนเพราะมีลูก ดาบอกว่าจะเลี้ยงลูกก่อนแล้วตั้งใจจะเรียน กศน. และถ้ามีเวลาก็จะทำงานควบคู่กันไป ค่าใช้จ่ายของดาและลูกส่วนใหญ่จะได้จากพ่อเป็นส่วนใหญ่ และแม่ของคู่รักก็ช่วยเหลือบ้าง ในครอบครัวของดา ดาสนิทกับพ่อและพี่สาวซึ่งเป็นลูกสาวของลุงกับป้า และอำนาจการตัดสินใจเรื่องในครอบครัวส่วนใหญ่ป้าจะมีอำนาจมากที่สุด ดาบอกว่าเพราะป้าเป็นพี่สาวของพ่อจึงจัดการทุกเรื่องที่เกิดขึ้นภายในบ้าน คู่รักของดาเกิดปีเดียวกันกับดา แต่ตอนนี้อายุ 16 ปีอ่อนเดือน ครอบครัวของคู่รักพ่อกับแม่แยกทางกัน คู่รักของดาพักอาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยงและน้องชายต่างพ่อ 1 คน คู่รักของดาเรียนไม่จบ ปวช. ปี 2 เพราะดาเล่าว่า แฟนติดเพื่อนมาก และห่วงเที่ยว ขาดเรียนค่อนข้างจะบ่อย ก็เลยต้องหยุดพักการเรียน คู่รักของดาเคยทำงานที่ร้านอาหารเป็นเด็กเสิร์ฟแต่ทำได้แค่ 3 วันก็หยุด ตอนนี้เลยอยู่บ้านช่วยดาเลี้ยงลูก และกำลังรออายุครบ 18 ปีก็จะหางานทำ วันที่เจอดาตามากับคู่รัก คู่รักของ

ดาเป็นเด็กผู้ชายท่าทางเจ้าสำอาง เป็นเด็กผู้ชายผิวขาว ตัวผอม สวมเสื้อยืดเข้ารูปและสวมกางเกงยีนส์ และขณะที่นั่งคุยกับดา คู่รักของดานั่งอุ้มลูกอยู่หน้าห้องตรวจ คู่รักของดาเป็นดูเป็นเด็กเก๋ๆ

ดา รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ดาเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็ก ผิวขาว ผอมสวย แต่งหน้าอ่อน ๆ สวมเสื้อยืดและสวมกางเกงขาสั้น วันที่เจอกันดาวมากับคุณยาย และคู่รัก ดาวอายุ 15 ปี เป็นลูกสาวคนเล็กมีพี่ชาย 1 คน พ่อกับแม่อยู่ด้วยกัน ครอบครัวดาวสนิทกับยายมากที่สุดเพราะยายเลี้ยงดาวมาตั้งแต่เด็ก ตอนนีพ่อดาวทำงานที่ต่างจังหวัด แม่จึงมีอำนาจในการจัดการเรื่องทุกอย่างในครอบครัว ดาวเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่3 และตั้งใจจะเรียนต่อ ปวช. ภาคค่ำ เพราะดาวบอกว่าที่เลือกเรียนภาคค่ำเนื่องจากจะได้มีเวลาดูแลลูก และถ้าลูกโตจะฝากยายเลี้ยงแล้วดาวจะหางานพิเศษทำ ตอนนีดาวช่วยงานที่บ้านและที่บ้านให้เงินวันละ 200 บาท คู่รักของดาวอายุ 19 ปีเป็นลูกชายคนโตและมีน้องชาย 1 คน พ่อแม่ยังอยู่ด้วยกัน คู่รักของดาวกำลังเรียนมหาวิทยาลัย ปี 2 และตอนนี้คู่รักของดาวช่วยงานที่บ้านและที่บ้านให้เงินเดือน ๆ ละ 12,000 บาท

ต่าย รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ต่ายเป็นเด็กผู้หญิงผอมสูง มีผมยักสกไว้ผมยาวและรวบผมไว้ข้างหลัง ผิวขาว สวมเสื้อยืดตัวใหญ่และใส่กางเกงขาสั้น สวมรองเท้าแตะ ต่ายอายุ 17 ปี มีน้องชาย 1 คน ต่ายพักอาศัยอยู่พ่อกับแม่ พ่อของต่ายทำงานนอกบ้านส่วนแม่เป็นแม่บ้าน ต่ายสนิทกับแม่มากที่สุด ต่ายบอกว่าแม่ของต่ายมีอำนาจในการตัดสินใจทุกอย่างทั้งเรื่องเรียนและเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว ขณะนีต่ายกำลังเรียนปวช ปี 3 แต่ต่ายต้องย้ายมาเรียนภาคค่ำ เพราะต้องเลี้ยงลูก คู่รักของต่ายอายุห่างจากต่าย 12 ปี คู่รักของต่ายอายุ 29 ปี เป็นลูกชายคนที่ 2 มีพี่สาวและน้องชาย 2 คน พ่อของคู่รักเสียชีวิตมา10 ปี ส่วนแม่ของคู่รักก็เพิ่งจะเสียชีวิตได้ 1 เดือน คู่รักของต่ายเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่3 และทำงานเป็น ปรก. ได้รายได้เดือนละ 7,500 บาท

ทิพ รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ทิพเป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างสัดๆสูงประมาณ150 กว่า ๆ ผิวค่อนข้างขาว ไว้ผมซอยตามสมัย รูปร่างของทิพดูโตเกินวัย ทิพสวมเสื้อยืดและใส่กางเกงขาสั้น ใส่รองเท้าหุ้มส้น วันที่เจอกันทิพมาตรวจหลังคลอดตามนัด ทิพสะพายกระเป๋าใบใหญ่ และอุ้มลูกมาตรวจตามลำพัง แต่สักพักพอตรวจใกล้เสร็จคู่รักของทิพก็ตามมา คู่รักของทิพเป็นเด็กผู้ชายตัวสูง ผอม ผิวขาว หน้าตาดี และแต่งตัวตามสมัย สวมกางเกงยีนส์ สวมเสื้อยืดและใส่เสื้อคลุม สวมรองเท้าผ้าใบ ทิพอายุ 15 ปี เป็นลูกสาวคนเดียว ทิพพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ในครอบครัวทิพสนิทกับแม่มากที่สุด ทิพบอกว่าแม่เป็นคนทันสมัย หัว ๆ พูดจาเฝื่อง่าง ซอบคุด เป็นคนตรง ๆ ไม่ชอบกั้ด่า ในครอบครัวของทิพแม่เป็นคนจัดการทุกอย่างในครอบครัว พ่อและแม่ของทิพทำงานนอกบ้านทั้งคู่ แต่ ทิพบอกว่าพ่อมักจะเมาทุกวันเลยดูแลครอบครัวไม่ได้ ตอนนีทิพอยู่บ้านเลี้ยงลูก ทิพต้องหยุดเรียนตอนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เทอม 2 เพราะว่าท้องที่โรงเรียนรู้ก็เลยให้พักการเรียนไว้ก่อน ค่าใช้จ่ายตอนนี้เามาจากคู่รัก เพราะคู่รักทำงาน แต่ถ้าไม่พ่อแม่ก็ช่วยเหลือบ้าง คู่รักของทิพอายุ

18 ปี เป็นลูกคนเดียว พ่อแม่ของคู่รักเลิกกัน และคู่รักของทิพย์ก็ย้ายมาอยู่กับปู่และย่า คู่รักของทิพย์เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอนนีทำงานรับจ้างเข็นรถส่งผักที่ตลาดได้รายได้วันละ 300 บาทต่อวัน ถ้ามาทำงานก็ได้เงินแต่ถ้าไม่มาก็ไม่ได้ ตอนนีคู่รักของทิพย์กำลังพยายามหางานใหม่ แต่ยังหาไม่ได้

น้อย รูปลักษณะที่ปรากฏ น้อยเป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างสััดทัดผิวสองสี ใ้ผมยาวและเกล้าผม น้อยสวมเสื้อยืดตัวใหญ่และใส่กางเกงขาสั้นวันที่เจอกันน้อยมากับลูกชายอายุ 1 ขวบ น้อยอายุ 17 ปี เป็นลูกสาวคนที่ 2 มีพี่ชาย 1 คน และน้องชาย 2 คน พ่อของน้อยเสียชีวิต ตั้งแต่น้อยเรียน ป.2 แล้วพอน้อยอายุ 16 ปีแม่ก็เสียชีวิต พี่ชายแยกไปมีครอบครัว ส่วนน้องอีก 2 คนย้ายไปอยู่กับญาติที่ต่างจังหวัด น้อยเรียนจบ ป.6 น้อยเล่าว่าพ่อพ่อเสียชีวิต แม่ก็หาเลี้ยงครอบครัวตามลำพัง จนน้อยเรียนจบป.6 แม่บอกให้น้อยหยุดเรียนก่อน เพราะต้องส่งน้องชายของน้อยอีก 2 คน น้อยจึงต้องแบ่งเอาภาระของครอบครัวและย้ายเข้ามาหางานทำในกรุงเทพฯ ตอนแรกน้อยรับจ้างเป็นแม่บ้าน แต่พอมีคู่รัก นายจ้างก็เลิกจ้าง น้อยเลยมาทำงานขายลูกชิ้นปิ้ง ได้เงินวันละ 100 ถึง 200 บาท คู่รักของน้อยอายุ 19 ปีเป็นลูกชายคนโต มีน้องชาย 2 คน พ่อกับแม่ของคู่รักยังอยู่ด้วยกัน คู่รักของน้อยเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ขณะนี้ทำงานรับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ได้รายได้วันละ 200 บาท คู่รักของน้อยเคยมีครอบครัวมาก่อนหน้านี้และมีลูกติด 1 คน

น้ำตาล รูปลักษณะที่ปรากฏ น้ำตาลเป็นเด็กผู้หญิงผิวขาวรูปร่างอวบ ผมยาวถึงกลางหลัง และย้อมผมเป็นสีทอง สวมเสื้อยืดตัวรูปสวมกางเกงขาสั้น สวมรองเท้าแตะ ที่ข้อมือและข้อเท้ามีรอยสัก ที่นิ้วมือมีรอยสักชื่อแฟน วันนี้น้ำตาลมาโรงพยาบาลเพราะมาตรวจหลังคลอด ตั้งแต่วินิจฉัยคลอดบุตรมา 4 เดือนกว่ายังไม่ตรวจ แม่ของคู่รักจึงพามาตรวจ น้ำตาลอายุ 17 ปี เรียนจบป.6 แต่ไม่ได้เรียนต่อ เพราะน้ำตาลเล่าตัวเองเป็นเด็กหัวไม้ตี ไม่ชอบเรียนหนังสือ แล้วเกเร เข้าเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่โดดเรียนบ่อยมาก จนทางโรงเรียนเรียกไปพบแล้วให้พักการเรียน ตอนนี้น้ำตาลอยู่บ้านเลี้ยงลูกและตั้งใจจะเรียน กศน. มัธยมศึกษาปีที่ 1 ต้น พ่อกับแม่ของน้ำตาลแยกทางกันตั้งแต่น้ำตาลเป็นเด็ก น้ำตาลอยู่กับป้า น้ำตาลบอกว่าป้าไม่มีลูกก็เลยเลี้ยงน้ำตาลเป็นลูก น้ำตาลไม่เคยเจอพ่อกับแม่ที่แท้จริงของน้ำตาล น้ำตาลไม่ค่อยสนิทกับคนในครอบครัว น้ำตาลบอกว่าป้าเป็นคนเจ้าระเบียบ ดู แล้วงานป้ายุ่งมาก ก็เลยไม่ค่อยได้เจอกันส่วนมากถ้ามีปัญหา น้ำตาลจะคุยกับเพื่อน คู่รักของน้ำตาลอายุ 26 ปี เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ ปลาย และทำงานที่โรงพยาบาลเป็นเจ้าหน้าที่ประจำห้องยา รายได้ประมาณ 8,000 บาทต่อเดือน พ่อกับแม่ของคู่รักแยกทางกัน และแต่งงานใหม่ทั้งคู่ คู่รักของน้ำตาลอยู่กับพ่อและแม่เลี้ยง น้ำตาลเคยมีคู่รักมาก่อนหน้าคู่รักคนปัจจุบัน และเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกตอนอายุ 12 ปี แต่ตอนนี้คู่รักเก่าติดคุกเนื่องจากคดีขายยาบ้า คู่รักเก่าของน้ำตาลอายุ 28 ปี เรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทำงานขับรถรับจ้างมีรายได้เฉลี่ย 5,000 บาท/เดือน เป็นคนแถวบ้านรู้จักกันมาตั้งแต่ตอนเด็ก ๆ น้ำตาลบอกว่า

ตอนแรกไม่ตั้งใจจะคบกัน แต่แซวกัน เจอกันทุกวัน ก็เลยลองคบ ตอนแรกที่คบกันป่าไม่รู้จักป่ามารู้ ตอนท้อง ป่าโกรธมากแต่ท้องมันใหญ่แล้ว ป่าเลยพามาฝากท้องที่โรงพยาบาลน้ำตาลมีลูกกับคู่รัก เก่า 2 คนเป็นฝาแฝดผู้หญิง ตอนนี้อายุ 3 ขวบ น้ำตาลคลอดลูกที่โรงพยาบาลศิริราชโดยการผ่าตัด คลอดบุตร หลังคลอดน้ำตาลคุมกำเนิดโดยการฉีดยาคุม น้ำตาลเล่าว่าเคยมาเจอผู้สัมภาษณ์ ตั้งแต่หลังคลอด และตอนนั้นหลังคลอดพยาบาลพามาส่งที่วางแผนครอบครัว และเจ้าหน้าที่ได้ แนะนำฝังยาคุม แต่น้ำตาลไม่ยอมจึงขอเลือกฉีดยาคุม น้ำตาลกลัวจะโดนบังคับฝังยาอีกก็เลยไม่มาฉีดยาคุมต่อที่ศิริราช และฉีดยาคุมต่อที่คลินิก โดยป่าจะต้องเตือนให้ไปฉีดยา น้ำตาลบอกว่า ฉีดยาคุมไม่ค่อยสม่ำเสมอก็ฉีด แต่ก็ไม่พลาด น้ำตาลไม่ยอมมีลูกแต่ที่คุมกำเนิดไม่ต่อเนื่อง เพราะคิดว่าตัวเองท้องยาก หลังจากคู่รักเก่าของน้ำตาลต้องโทษจำคุกได้ 2 เดือนน้ำตาลก็ได้พบกับคู่รักใหม่

บิว รูปลักษณะที่ปรากฏ บิวอายุ 17 ปีเป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างสมส่วน ผมยาวประบ่า ผิวสีเข้ม สวมเสื้อยืดตัวใหญ่สีดำและใส่กางเกงขาสั้น บิวเป็นเด็กช่างพูด วันที่เจอบิว บิวมากับคู่รัก และลูก คู่รักอายุ 21 ปีเป็นผู้ชายตัวใหญ่ ผิวขาว สวมเสื้อยืดกางเกงยีน และสวมรองเท้าแตะ บิวเป็น ลูกสาวคนเดียว พ่อกับแม่แยกทางกัน แม่แต่งงานใหม่ และพ่อเลี้ยงมีลูกติด 3 คน เป็นพี่ผู้ชาย 2 คน และเป็นพี่ผู้หญิง 1 คน บิวพักอาศัยอยู่กับครอบครัว บิวไม่รู้ว่าพ่อบิวอยู่ที่ไหน และทำอะไร เพราะพ่อกับแม่แยกทางกันตั้งแต่บิวยังเด็ก ในครอบครัวตอนนี้บิวสนิทกับพี่ชายคนโตอายุ ประมาณ 30 ปี พี่ชายจะคอยดูแลเรื่องทั่ว ๆ ไป บิวบอกว่าบิวก็สนิทกับแม่เหมือนกันแต่ส่วนมาจะคุยกับแม่เรื่องผู้หญิง แต่พี่ชายจะคุยเรื่องเพื่อน เรื่องเรียน เรื่องทั่ว ๆ ไป ในครอบครัวตอนนี้แม่ของ บิวจะดูแลจัดการทุกอย่างในครอบครัว ถึงแม่พ่อเลี้ยงจะเป็นคนหารายได้ แต่พ่อเลี้ยงจะไม่ค่อยยุ่ง เรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว บิวเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนจบบิวทำงานที่ KFC ทำได้ ประมาณ 1 เดือนได้รายได้ประมาณ 6,000 บาทต่อเดือน รายได้คิดเป็นชั่วโมงละ 25 บาท ที่บิว ต้องออกจากงานเพราะงานเล็กตึก เลิกเกือบตีหนึ่ง แม่เป็นห่วงเลยให้ออกจากงาน บิวตั้งใจจะ เรียนต่อในระดับอุดมศึกษา แต่มีลูกก่อนจึงไม่มีเวลากลับไปเรียน แต่บิวก็ตั้งใจจะกลับไปเรียนถ้ามีโอกาส คู่รักของบิวอายุ 21 ปีเรียนจบป. 6 ทำงานขับรถตู้รับจ้างในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และในวัน เสาร์ถึง อาทิตย์จะขับมอเตอร์ไซด์รับจ้างรายได้ประมาณ 5,000 บาท ถึง 8,000 บาท ต่อเดือน รายได้ไม่แน่นอน คู่รักของบิวเป็นลูกชายคนเล็กมีพี่สาว 1 คน

เบญญ รูปลักษณะที่ปรากฏ เบญญเป็นเด็กผู้หญิงผมยาว ตัวผอมสูง ผิวค่อนข้างคล้ำ ไม่ แต่งหน้า ใช้ผมยาวตามสมัย แต่งกายโดยสวมเสื้อยืดเข้ารูปและใส่กางเกงยีนส์ขาสั้น เบญญอายุใกล้ จะครบ 18 ปี เป็นลูกคนโต เบญญเคยมีน้องชาย 1 คนแต่เสียชีวิตตั้งแต่อายุได้ 6 ขวบ เบญญเรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 และยังไม่เคยทำงานและไม่ได้มีแผนว่าจะศึกษาต่อ พ่อกับแม่ของเบญญแยกทาง

กัน แม่แต่งงานใหม่และเบญได้พักอาศัยอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยง แม่ของเบญทำงานก่อสร้าง ส่วนพ่อเลี้ยงของเบญตอนนี้ไปทำงานที่ต่างจังหวัด เบญสนิทกับแม่และแม่มีอำนาจในการตัดสินใจในทุกอย่าง ส่วนคู่รักของเบญอายุอ่อนกว่าเบญเกือบ 2 ปี แล้วเป็นลูกชายคนโตมีน้องสาว 2 คน พ่อกับแม่ของคู่รักเบญแยกทางกัน แม่แต่งงานใหม่ และคู่รักของเบญย้ายมาอยู่กับยาย ตั้งแต่เด็ก คู่รักของเบญเรียนไม่จบมัธยมศึกษาปีที่3 เพราะมีเรื่องทะเลาะกับผอ. จนต้องพักการเรียนตอนนี้คู่รักของเบญทำงานรับจ้างก่อสร้างที่เดียวกับแม่ของเบญ ได้รายได้ประมาณ 3,000 ถึง 4,000 บาทต่อเดือน เบญบอกว่ารายได้ไม่ค่อยแน่นอน และคู่รักของเบญตั้งใจว่าถ้าอายุถึง 18 ปี เมื่อไรก็จะเข้าไปสมัครในโรงงาน เบญบอกว่าโรงงานมักจะรับอายุ 18 ปี แต่บางโรงงานก็รับอายุ 20 ปี

เปรม รูปลักษณ์ที่ปรากฏ เปรมเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กสูงประมาณ 150 เซนติเมตร ผิวขาว ไขมันน้อยสั้น ไม่แต่งหน้า วันที่เจอกันเปรมได้รับการส่งต่อมาปรึกษาเรื่องการคุมกำเนิด หลังคลอด จากการพูดคุยตอนแรกดูเหมือนเปรมเป็นเด็กเงียบ ๆ ไม่ค่อยพูด แต่พอพูดคุยสักระยะ เปรมพูดคุยแบบเป็นกันเองมากขึ้น เปรมอายุ 14 ปี เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ผู้หญิงหนึ่งคนอายุอายุห่างกับเปรม 7 ปี เปรมต้องพักการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 ไว้เพราะทางโรงเรียนทราบว่าเปรมตั้งครรภ์ เปรมบอกว่าครูให้พักการเรียนไว้ก่อนแล้วปีหน้าให้กลับมาเรียนมัธยมศึกษาปีที่2 ใหม่อีกครั้ง แต่เปรมบอกว่าจะไม่กลับไปเรียนที่เดิมแล้ว เปรมตั้งใจจะเรียนต่อ กศน. พ่อกับแม่ของเปรมแยกทางกันตั้งแต่เปรมอายุได้ 10 ขวบ เปรมย้ายมาอยู่กับแม่ ในครอบครัวเปรมสนิทกับแม่มากที่สุด แม่ดูแลเปรมและแม่มีอำนาจในการตัดสินใจในทุกอย่าง คู่รักของเปรมอายุ 27 ปี เป็นลูกชายคนเล็กมีพี่สาว 1 คน คู่รักของเปรมพักอาศัยอยู่กับแม่ ส่วนพี่สาวตอนนี้แต่งงานและแม่ครอบครัวแล้ว เปรมไม่ทราบว่าคู่รักเรียนจบชั้นไหน คู่รักของเปรมทำงานในโรงกลึง ได้รายได้วันละ 200 กว่าบาท

เปรี้ยว รูปลักษณ์ที่ปรากฏ เปรี้ยวเป็นเด็กผู้หญิงผอมสูง ผิวขาวผอมยาว แต่งหน้าอ่อน ๆ ดัดฟัน เปรี้ยวสวมเสื้อยัดเข้ารูปและสวมกางเกงขาสั้น และสวมรองเท้าหุ้มส้น เปรี้ยวอายุ 17 ปี เป็นลูกสาวคนโต มีน้องชาย 1 คน เปรี้ยวพักอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ในครอบครัวพ่อกับแม่มีอำนาจในการตัดสินใจในทุกอย่าง เปรี้ยวเล่าว่าพ่อของเปรี้ยวเป็นคนเจ้าระเบียบ เปรี้ยวไม่ค่อยกล้าพูดกับพ่อเวลามีปัญหาเปรี้ยวมักจะคุยกับแม่ จึงสนิทกับแม่มากที่สุด เปรี้ยวกำลังเรียน ปวช. ปีที่1 และขณะนี้ได้พักการเรียนเทอม 2 ไว้เนื่องจากต้องออกมาเลี้ยงลูก สัมภาษณ์ว่าปีหน้าเปรี้ยวจะกลับไปเรียนต่อ ส่วนคู่รักของเปรี้ยวอายุ 16 ปี เป็นลูกชายคนโตและมีน้องชาย 1 คน พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน คู่รักของเปรี้ยวเรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนจบก็ทำงานในโรงพยาบาล ได้รายได้ 4,500 บาท

ฝน รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ฝนเป็นเด็กผู้หญิงตัวใหญ่ ผิวสีเข้ม ย้อมผมสีแดง เจาะลิ้น และมีรอยสักที่นิ้วมือ และบริเวณข้อเท้า ไข่มุกยาวประจำ วันที่เจอกันฝนสวมเสื้อยืดสีดำและใส่กางเกงขาสั้น สวมรองเท้าแตะ ฝนมากับคูรั๊กมาติดต่อขอฉีดยาคุมที่หน่วยวางแผนครอบครัวฝนอายุ 17 ปี ตอนนี้ฝนเป็นลูกสาวคนเดียว ฝนเคยมีพี่สาวแต่ถูกรถชนเสียชีวิตตั้งแต่เด็ก ๆ พ่อกับแม่ของฝนยังอยู่ด้วยกัน พ่อกับแม่ไม่มีงานประจำทำ และรับจ้างคัดเลือกผัก ฝนบอกว่าพ่อของฝนเป็นคนขี้เหล้า กินเหล้าทุกวัน พ่อกับแม่ของฝนมักทะเลาะกันบ่อยครั้ง ฝนไม่ทราบว่ามีอำนาจตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัวและไม่สนิทกับใครในครอบครัว ฝนเรียนจบ ป.6 และหลังจากเรียนจบฝนเลือกที่จะไม่เรียนต่อ ฝนบอกว่า ฝนเป็นเด็กหัวไม่ดี เสียหายเงินเพราะจะเรียนอย่างไรก็ไม่จบ แต่จะจบป.6 ฝนบอกว่าต้องพยายามอย่างมาก หลังเรียนจบฝนได้เข้าไปทำงานในโรงงานผ้า ได้ค่าแรงวันละ 150บาท ฝนเคยแต่งงานและมีลูกตอนนี้ลูกอายุ 1 ขวบครึ่ง คูรั๊กเก่าของฝนอายุ 19 ปี ฝนไม่ค่อยทราบประวัติของฝ่ายชาย แต่รู้แค่ว่าเขาเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และทำงานงานอยู่ขนส่งได้เงินเดือนละ 8,000 บาท ฝนไม่รู้จักรอบครัวของคูรั๊กเก่า ฝนบอกว่าพอเขารู้ว่าฝนท้อง เขาก็หายไปไม่ติดต่อกับมา ฝนบอกว่าฝนไม่รู้ว่าจะไปตามคูรั๊กเก่าที่ไหน ฝนเล่าว่าเมื่อ 3 ปีก่อนคูรั๊กเก่ามางานบุญแถวบ้าน แล้วเจอกัน ฝ่ายชายเขามาจีบฝนก่อน และจีบกันมาประมาณ 1 ปีพอมีเพศสัมพันธ์กัน คูรั๊กของฝนก็ย้ายมาอยู่ที่บ้าน ครั้งแรกที่ฝนมีเพศสัมพันธ์กับคูรั๊ก ฝนเล่าให้ฟังว่าได้ไปเที่ยวที่บ้านน้ำและได้พาคูรั๊กเก่าไปด้วย ได้นอนค้างคืนที่ห้องเดียวกันในวันนั้นและคูรั๊กของฝนบอกว่าอยากให้ฝนอยู่กับเขา เขาอยากให้ฝนเป็นของเขา ฝนจึงได้มีเพศสัมพันธ์กับคูรั๊ก ไม่ได้คุมกำเนิด แล้วฝนก็มาบอกเพื่อน เพื่อนแนะนำให้กินยาคุมฉุกเฉิน เพื่อนฝนเป็นคนซื้อมาให้ หลังจากครั้งนั้นก็มีการเปลี่ยนสปีดมาทีละ 3 ถึง 4 ครั้ง ตอนนี้ฝนมีคูรั๊กใหม่เพิ่งจะรู้จักกัน และเพิ่งคบหากันได้ 6 เดือน คูรั๊กใหม่อายุ 31 ปีเป็นลูกชายคนเล็กมีพี่สาว 1 คน คูรั๊กใหม่ของฝนเรียนจบ ป. 4 และทำงานขับรถรับจ้าง ได้รายได้เดือนละ 6,000 บาท คูรั๊กของฝนเช่าบ้านอยู่กับเพื่อน เนื่องจากพ่อกับแม่ของคูรั๊กเสียชีวิต และพี่สาวก็แต่งงาน และแยกออกไปอยู่บ้านอีกหลัง

แพ็ท รูปลักษณ์ที่ปรากฏ แพ็ทเป็นเด็กผู้หญิงผมยาวประจำ สูงประมาณ 150 เซนติเมตรกว่า ๆ สีผิวคล้ำ รูปร่างเล็ก สวมเสื้อยืดตัวใหญ่สีเหลืองอ่อน และใส่กางเกงขาสั้นลายดอกสีส้มสดใส วันที่เจอแพ็ท แพ็ทมากับเพื่อนรุ่นน้อง และลูกสาวของแพ็ทวัยเจ็ดเดือนน้ำหนัก 7.5 กิโลกรัม แพ็ทอุ้มลูกมาเอง ระหว่างพูดคุยกัน แพ็ทฝากให้รุ่นน้องอุ้มลูกให้ แพ็ทอายุ 17 ปีเป็นลูกสาวคนโตมีน้องชาย 1 คนอายุประมาณ 15 ปี กำลังเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 3 ส่วนตัวของแพ็ทเองเรียนจบเรียน จบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนจบก็ทำงานรับจ้างทำงานที่มิเตอร์โดนัสได้ประมาณ 5 เดือนรายได้ประมาณ 4,000 บาท ที่แพ็ทลาออกเพราะอยากหางานใหม่ ตอนนี้ไม่ได้ทำอะไรแล้วเพราะมีลูก ก็เลยต้องอยู่บ้านเลี้ยงลูก ตอนนี้แพ็ทไม่ได้ทำงาน คูรั๊กของแพ็ทเป็นคนหา

เลี้ยงครอบครัว พ่อกับแม่ของแพ็ทแยกทางกันตั้งแต่แพ็ทเรียนอยู่อายุ 4 ขวบ ทั้งพ่อและแม่ต่างมีครอบครัวใหม่แพ็ทและน้องชายย้ายมาอยู่กับแม่และพ่อเลี้ยง แพ็ทสนิทกับแม่มากที่สุด แม่เป็นคนจัดการทุกอย่างในครอบครัว ถึงแม้ว่าพ่อเลี้ยงจะเป็นคนหารายได้เข้าครอบครัวแต่แม่ของแพ็ทจะเป็นคนจัดการทุกอย่างในครอบครัว เช่นอาหารการกิน และเรื่องเรียนของลูก ๆ ส่วนคู่รักของแพ็ทอายุ 16 ปี อ่อนกว่าแพ็ท 1 ปี แพ็ทบอกว่าเขาเป็นคนตัวใหญ่ และดูเป็นผู้ใหญ่เกินตัว คู่รักของแพ็ทเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 และเป็นลูกชายคนโต มีน้องชาย 2 คน คู่รักของแพ็ทเป็นคนต่างจังหวัด พ่อกับแม่อยู่ต่างจังหวัด ส่วนคู่รักมาอยู่ที่บ้านญาติ คู่รักของแพ็ททำงานรับจ้างเป็นเด็กทำยรถส่งของ แพ็ทบอกว่างานที่คู่รักทำเป็นงานบริษัทรายได้มั่นคง ได้รายได้ประมาณ 5,500 บาท ต่อเดือน

มน รูปลักษณ์ที่ปรากฏ มนเป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างอวบ สูง 160 เซนติเมตร มีผิวสองสี ใฝ่ผมยาวตามสมัย วันที่เจอกันมนได้รับการส่งต่อปรึกษาการคุมกำเนิดสำหรับสตรีหลังคลอด มนอายุ 16 ปีเป็นลูกสาวคนกลางมีพี่ชายและน้องชาย พ่อกับแม่แยกทางกัน พ่อมีแต่งงานใหม่ พี่ชายของมนย้ายไปอยู่กับบ้าน มนเล่าให้ฟังว่าป้าไม่มีลูกจึงของพี่ชายไปเลี้ยงเป็นลูกบุญธรรม มนพักอาศัยอยู่กับแม่และน้องชาย แม่จึงรับภาระในการเลี้ยงดูลูกตามลำพัง และแม่จึงมีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว มนบอกว่ามนสนิทกับทุกคนในครอบครัว มนกำลังเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์-คหกรรม มนบอกว่ามนตั้งใจจะเรียนต่อจนถึงระดับปริญญาตรี ที่มนเลือกเรียนสาขานี้ เพราะมนบอกว่ามนเรียนหนังสือไม่เก่ง แต่ชอบที่จะทำอาหารและมีความฝันอยากจะเป็นเชฟ เพราะรายได้ดี ส่วนคู่รักของมนอายุ 18 ปีเป็นลูกชายคนโตและมีน้องสาวและน้องชาย และพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ คู่รักของมนเรียนจบ ป.6 และทำงานในโรงงานกระดาษได้รายได้ต่อเดือนประมาณ 4,000 บาท

เมย์ รูปลักษณ์ที่ปรากฏ เมย์เป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างสูงใหญ่ เมย์สูง 175 เซนติเมตร ผิวสีคล้ำ ใฝ่ผมชอยสั้น วันที่เจอกันเมย์ได้รับการส่งต่อมาปรึกษาเรื่องการคุมกำเนิดหลังคลอดพร้อมกันกับเปรม ขณะพูดคุยสอบถามข้อมูลประวัติส่วนตัวเพื่อบันทึกข้อมูลลงในประวัติของหน่วยงาน แม่ของเมย์ได้เข้ามาปรึกษาเรื่องการคุมกำเนิดโดยการฝังยาคุมกำเนิด แม่ของเมย์อยากให้เมย์ฝังยา เพราะอยากให้เว้นช่วงของการมีบุตรไว้สักระยะ จากการสังเกตความสัมพันธ์ระหว่างแม่กับเมย์ทั้งคู่สนิทกันมาก และจากการพูดคุยตอนแรกดูเหมือนเปรมเป็นเด็กเงียบ ๆ ไม่ค่อยพูด แต่พอพูดคุยสักระยะเปรมก็เริ่มตอบคำถามมากขึ้น เมย์อายุ 15 ปี เมย์ยังเรียนไม่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะเมย์บอกว่าต้องมานอนที่โรงพยาบาลเพื่อคลอดลูก และช่วงนี้ทางโรงเรียนเริ่มทำการสอบ ครูของเมย์ก็เพิ่งจะทราบว่าเมย์ตั้งครรภ์ จึงให้มาคลอดก่อนแล้วก็จะกลับไปสอบ พร้อมกลุ่มเพื่อนที่จะทำการสอบซ่อมในช่วงเดือนเมษายน ซึ่งแม่ของเมย์ได้ทำเรื่องขอสอบซ่อมไว้เรียบร้อยแล้ว ครูเขา

อนุโลมให้ เมย์เป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่ชาย 1 คน เมย์พักอาศัยอยู่กับพ่อ แม่ ส่วนพี่ชายเมย์ย้ายออกไปอยู่บ้านแฟน พ่อกับแม่ของเมย์ทำงานนอกบ้านทั้งคู่ เมย์เล่าว่าในครอบครัวสนิทกับแม่มากที่สุด และแม่มีอำนาจในการตัดสินใจในทุกเรื่องของครอบครัว ส่วนคูรักรอายุ 18 ปีเป็นพี่ชายคนโตมีน้องสาว 1 คน แม่ของคูรักรเสียชีวิตและพ่อของคูรักรแต่งงานและมีครอบครัวใหม่ คูรักรของเมย์เลยต้องมาอยู่กับน้ำ คูรักรของเมย์เรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 และหลังจากเรียนจบก็ทำงานในโรงพิมพ์ ได้รายได้เดือนละประมาณ 5,000 บาท เมย์เล่าให้ฟังว่าคูรักรของเมย์ตัวเล็กกว่าเมย์เขาสูงประมาณเกือบ 170 เซนติเมตร

แม่ค รูปลักษณะที่ปรากฏ แม่คเป็นเด็กรูปร่างอวบผิวสีคล้ำ ไว้ผมยาวรวบผมไว้ข้างหลังไม่แต่งหน้าวันที่เจอกันแม่คสวมเสื้อยืดแขนยาว และใส่กางเกงยีนส์ขายาวและสวมรองเท้าผ้าใบ แม่คอายุ 17 ปีเป็นลูกสาวคนเล็กมีพี่ชาย 1 คน พ่อกับแม่ของแม่คแยกทางกันตั้งแต่แม่คอายุได้ 9 ขวบและแต่งงานใหม่ทั้งคู่ ตอนแรกพี่ชายและแม่คอยู่กับพ่อ แม่คอายุได้ 12 ปีก็ได้ย้ายมาอยู่กับแม่ แม่คสนิทกับพี่ชายมาก ถึงแม้จะอยู่คนละบ้านแต่ก็โทรศัพท์คุยกันตลอด ในครอบครัวของแม่คตอนนี้แม่มีอำนาจในการตัดสินใจทุกเรื่องในครอบครัวมากที่สุด แม่คเรียนบอกว่าเคยเรียนปวช. ปี 1 เรียนได้เทอมเดียว ก็ต้องพักเรียนเพราะตั้งครรภ์ลูกคนที่ 2 และตอนนี้แม่คตั้งจะยังไม่ได้เรียนต่อ และแม่คทำงานเป็นแม่บ้านของบริษัท แม่คบอกว่าอายุไม่ถึง 18 ปีเลยทำงานในโรงงานไม่ได้ แม่คได้เงินวันละ 160 บาท แม่คบอกว่าต้องทำงานตอนนั้นอายุ 15 ปีกำลังจะจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตอนนั้นที่โรงเรียนไม่ทราบเรื่อง พอปิดเทอมก็คลอด แล้วก็สมัครเรียนต่อ แต่ก็ต้องพักก็เลยต้องพักการเรียน เพราะต้องหาเงินเลี้ยงลูกก่อน ส่วนคูรักรของแม่คอายุ 21 ปี เป็นลูกชายคนโตมีน้องชาย 2 คนและน้องสาว 1 คน พ่อแม่ของคูรักรยังอยู่ด้วยกัน คูรักรของแม่คเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 และทำงานเป็นช่างซ่อมรถอยู่ในคู ได้รายได้วันละ 290 บาท

วรรณ รูปลักษณะที่ปรากฏ วรรณเป็นผู้หญิงตัวเล็ก รูปร่างผอมบาง ไว้ผมยาวแต่งหน้าค่อนข้างเข้ม วรรณสวมเสื้อยืดและใส่กางเกงขาสั้น สวมเครื่องประดับ วรรณอายุ 15 ปีเป็นลูกสาวคนเล็ก มีพี่สาว 1 คนอายุ 20 ปี พ่อกับแม่ของวรรณแยกทางกันตอนเรียนป.6 วรรณและพี่สาวอยู่กับพ่อ วรรณเล่าว่า พี่สาวของหวังเป็นความหวังของพ่อ เพราะตอนนี้พี่สาวเรียนใกล้จบปริญญาตรี วรรณรู้สึกที่พ่อภูมิใจกับพี่สาวมากกว่าวรรณ และพ่อจะเชื่อพี่สาวของวรรณ ดังนั้นวรรณจึงรู้สึกที่พี่สาวมีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว วรรณสนิทกับพี่สาวมาก เพราะพี่สาวจะคอยดูแลวรรณแทนแม่ ส่วนคูรักรของวรรณอายุ 24 ปีเป็นลูกชายคนกลางมีพี่สาวและน้องสาว พ่อกับแม่ยังอยู่ด้วยกัน คูรักรของวรรณเรียนจบ มัธยมศึกษาปีที่ 6 และทำงานบริษัทผลิตน้ำสมุนไพร รายได้ต่อเดือนประมาณ 7,000 บาท

ซา รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ซาเป็นเด็กผู้หญิงรูปร่างสูงใหญ่ สูง 170 เซนติเมตร มีผิวสีเข้มผมยาวประป่า วันที่เจอกันซาได้รับการส่งต่อปรึกษาการคุมกำเนิดสำหรับสตรีหลังคลอด ซาอายุ 16 ปีเป็นลูกสาวคนโตมีน้องชาย 1 คน ซาพักอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ซาเล่าว่าพ่อก็มีอำนาจในการตัดสินใจในครอบครัวมากที่สุด เพราะพ่อเป็นคนเจ้าระเบียบ และเข้มงวด ซาสนิทกับแม่มากที่สุด ในครอบครัว ซากำลังเรียนปวช.ปี 1 ซาเล่าให้ฟังว่าตอนแรกก็เรียนภาคปกติ แต่พ่อก็ต้องทำเรื่องย้ายของมาเรียนภาคพิเศษ ส่วนคู่รักของซาอายุ 18 ปีเป็นลูกชายคนกลางมีพี่ชายและน้องสาว พ่อกับแม่ของคู่รักอยู่ด้วยกัน ตอนนี้แฟนกำลังเรียน ปวช. ปี 3

ส้ม รูปลักษณ์ที่ปรากฏ ส้มเป็นเด็กผู้หญิงตัวเล็กรูปร่างค่อนข้างอวบ ผิวคล้ำ ไขมันผมชอยสั้น ย้อมผมสีน้ำตาลทอง ไม่แต่งหน้า วันที่เจอส้ม ส้มสวมชุดของโรงพยาบาล เพราะส้มเพิ่งคลอดบุตร ส้มอายุ 17 ปี เป็นลูกสาวคนเดียวของครอบครัว ส้มพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และย่า พ่อแม่ของส้มทำงานเป็นลูกจ้างในโรงพยาบาล ส่วนย่าค้าขายต้นไม้ ส้มเรียนหนังสือจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนจบสิ้นช่วยที่บ้านขายต้นไม้ โดยที่บ้านจะใช้ค่าตอบแทนวันละ 100 ถึง 200 บาท ส้มสนิทกับพ่อกว่าแม่ เพราะส้มเล่าว่าแม่เป็นคนดู ในครอบครัวของส้มย่าจะมีอำนาจในการตัดสินใจในทุกอย่างมากที่สุด ส่วนคู่รักของส้มอายุ 17 ปี เป็นลูกชายคนโตและมีน้องสาว 2 คน พ่อกับแม่ของคู่รักยังอยู่ด้วยกัน คู่รักของส้มเรียนจบมัธยมศึกษาปีที่ 3 และตอนนี้ทำงานเป็นลูกจ้างในโรงงานเย็บผ้า ได้รายได้ประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน

อารี รูปลักษณ์ที่ปรากฏ อารีเป็นเด็กผู้หญิงตัวสูงใหญ่ สูง เกือบ 170 เซนติเมตร อารีเป็นเด็กผิวคล้ำ รูปร่างอวบ ไขมันบอบสั้น สวมเสื้อยัดเข้ารูปสีดำและใส่กางเกงยีนส์ขาสั้น สวมรองเท้าแตะวันที่เจอกันอารีมากับแม่ และลูกสาว อารีอุ้มลูก แม่ของอารีเข้ามาพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ว่าต้องการให้อารีฝังยาคุม ทางเจ้าหน้าที่ได้ถามความแน่ใจเพราะจากการพูดคุยกับอารี อารีเลิกกับคู่รัก และตอนนี้ไม่มีคู่รักใหม่ แต่แม่ของอารีก็ยืนยันจะให้อารีฝังยา โดยที่แม่ของอารีอ้างว่าป้องกันเอาไว้ดีกว่า กลัวเหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้นกับอารีอีก อารีอายุ 14 ปี เป็นลูกสาวคนเดียว พ่อและแม่แยกทางกัน อารีต้องย้ายมาอยู่กับลุงกับป้าตั้งแต่ 2 ขวบ และไม่นานป้าของอารีก็เสียชีวิต อารีจึงสนิทสนมกับลุงมากกว่าแม่ และลุงของอารีก็มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องส่วนตัวของอารีมากกว่าแม่ของอารีเอง อารีเรียนไม่จบไม่จบ มัธยมศึกษาปีที่ 3 เพราะต้องพักการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้ชั่วคราวเนื่องจากทางโรงเรียนทราบว่าอารีตั้งครรภ์ และคลอดลูก จึงให้พักการเรียนไว้ชั่วคราว แต่ให้อารีกลับมาเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใหม่อีกครั้งในปีหน้า พออารีตั้งครรภ์ลุงได้ส่งให้อารีมาอยู่กับแม่ และอารีบอกว่าหากใกล้เปิดเทอมในเทอมถัดไป ลุงก็ให้กลับมาอยู่กับลุง พออารีคลอดลูก ลุงได้รับลูกของอารีเป็นบุตรบุญธรรม เนื่องจากอารีได้เลิกกับคู่รักตั้งแต่ยังไม่ว่าตนเองได้ตั้งครรภ์ ส่วนคู่รักของอารีอายุ 18 ปี เป็นลูกคนเล็กและมีพี่ชาย 1

คน พ่อกับแม่ของคูร์กเสียชีวิตทั้งคู่ คูร์กของอารีได้ย้ายมาอยู่กับลุง อารีไม่ค่อยนทราบบประวัติของคูร์ก อารีไม่ทราบว่าคูร์กเรียนจบชั้นไหน แต่อารีบอกว่าเขาน่าจะได้เรียนหนังสือ และตอนนี้คูร์กของอารีทำงานที่โต๊ะสนุกเกอร์ ซึ่งมีลุงของคูร์กเป็นเจ้าของ อารีบอกว่าลุงจะให้ค่าตอบแทนวันละ 100 ถึง 200 บาทต่อวัน

สรุปข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษามีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 14 ปีถึง 17 ปี กว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังคงอยู่ในสถาบันการศึกษา ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ได้ประกอบอาชีพ รายได้มาจากครอบครัวและคูร์กเป็นหลัก และในส่วนของประกอบอาชีพ ลักษณะอาชีพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีรายได้ที่ไม่แน่นอนและได้รายได้เฉลี่ยต่อวันประมาณ 200 บาท ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ยังคงอยู่ในสถาบันศึกษา กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 4 ราย และมัธยมศึกษาตอนปลาย 1 ราย ส่วนใหญ่จำเป็นต้องพักการเรียนไว้ชั่วคราว แต่มีหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ต้องพักการเรียนเนื่องจากกำลังจะเรียนจบในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

เมย์ ให้ข้อมูลว่า “ทางโรงเรียนเพิ่งจะทราบว่าเมย์ตั้งครรภ์ เพราะเมย์มาคลอดบุตรในช่วงเวลาที่ทางโรงเรียนกำลังสอบปลายภาค ทางโรงเรียนจึงให้ผู้ปกครองทำเรื่องผ่อนผันการสอบ ซึ่งถ้าเมย์ออกจากโรงพยาบาลเมย์จะต้องไปสอบพร้อมกับกลุ่มเพื่อนที่ทำการสอบซ่อม”

ซึ่งกรณีของเมย์ต่างจากทิพ ทิพต้องหยุดพักการเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เทอม 2 และต้องกลับไปเรียนซ้ำชั้นในปีหน้า เหตุผลเพราะทางโรงเรียนทราบว่าทิพตั้งครรภ์จึงให้ทิพพักการเรียน ส่วนเปรมกับอารีก็ต้องพักการเรียนเช่นกัน แต่ทางโรงเรียนเปิดโอกาสให้กลับมาเรียนอีกครั้งในปีหน้า ซึ่งอารีก็ตั้งใจว่าจะกลับไปเรียนให้จบแต่ตรงกันข้ามกับเปรม เพราะเปรมตั้งใจว่าจะไม่กลับไปเรียนต่อ แต่จะเลือกทำการศึกษาต่อที่ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน เหตุผลเพราะเปรมต้องการที่จะหางานทำเพื่อแบ่งเบาภาระจากครอบครัวและต้องออกมาเลี้ยงลูก ส่วนกลุ่มที่กำลังศึกษาในระดับอาชีวศึกษาซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 4 รายก็ตั้งใจว่าจะย้ายการเรียนจากภาคปกติมาเป็นภาคพิเศษ ซึ่งมีเหตุผลไม่ต่างจากเปรม

และเมื่อถามถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัว พบว่าครอบครัวของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พ่อแม่ยังคงอยู่ด้วยกันจำนวน รองลงมา พ่อกับแม่แยกทางกัน โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในส่วนนี้ได้พักอาศัยอยู่กับ แม่และพ่อเลี้ยง บางส่วนก็อยู่กับพ่อและญาติ ๆ

ความสนิทสนมในครอบครัวส่วนมากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะสนิทกับแม่ และเมื่อมองในภาพรวมจะเห็นว่า ส่วนใหญ่จะสนิทกับผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็น พี่สาว แม่ และยาย

ส่วนการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ภายในครอบครัวไม่ว่าจะเรื่องความเป็นอยู่ การศึกษา และเรื่องสุขภาพของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่แม่จะมีอำนาจในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้าน แต่ก็ยังมีส่วนหนึ่งที่มองว่าป้าและยายมีอำนาจในการตัดสินใจมากที่สุด

เหตุผลที่น้ำตาลและตามองว่าป้ามีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว เพราะน้ำตาลพ่อแม่เสียชีวิตตั้งแต่ น้ำตาลเป็นเด็กและป้าเป็นผู้ดูแลน้ำตาลมา ส่วนดาเหตุผล เพราะเมื่อพ่อกับแม่แยกทางกัน พ่อได้พาดมาอยู่กับครอบครัวลุงและป้า ดาให้ข้อมูลว่าป้าเป็นพี่สาวของพ่อ เวลาพ่อจะทำอะไรก็จะปรึกษาป้าเป็นหลัก และป้าก็มีหน้าที่ในการจัดการเรื่องความเป็นอยู่ของครอบครัวของทั้งครอบครัวป้าและครอบครัวของดา

แต่มีหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีความคิดเห็นที่แตกต่างออกไปคือวรรณ วรรณมองว่าพี่สาวมีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว เหตุผลที่วรรณมองว่าพี่สาวของวรรณซึ่งอายุห่างจากรวม 5 ปี นั้น มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว เพราะพ่อกับแม่แยกทางกันตั้งแต่วรรณเรียน ป.6 และวรรณกับพี่สาวได้ย้ายมาอยู่กับพ่อ เวลาพี่สาวพูดอะไรพ่อจะเชื่อหรือเวลามีปัญหาอะไรก็ตามเกิดขึ้นในครอบครัว พ่อก็จะปรึกษาพี่สาวของวรรณเป็นหลัก

วรรณ ให้เหตุผลว่า “พี่สาวของหวังเป็นความหวังของพ่อ เพราะตอนนี้พี่สาวเรียนใกล้จบปริญญาตรี วรรณรู้สึกที่พ่อกับพี่สาวมากกว่าวรรณ และพ่อจะเชื่อพี่สาวของวรรณ ดังนั้นวรรณจึงรู้สึกว่าพี่สาวมีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว”

ซึ่งทั้งหมดนี้ต่างจากฝน จากการสัมภาษณ์ฝนไม่ทราบว่าใครมีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัว เหตุผลที่ฝนที่คิดเช่นนั้น เพราะฝนให้เหตุผลว่า ทั้งพ่อและแม่ต่างก็ทำงานนอกบ้าน และหลังจากเลิกงาน พ่อเอาก็แต่ดื่มสุรา และมักจะมีปากเสียงกันบ่อยครั้ง ทั้งพ่อและแม่ต่างไม่ค่อยมีเวลาให้ฝน ฝนจึงรู้สึกว่าตนเองไม่สนิทกับใครในครอบครัวและไม่ทราบว่าในมีอำนาจในการตัดสินใจ

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นได้ว่ากลุ่มที่มีอำนาจในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัวมักจะเป็นผู้หญิง ไม่ว่าจะเป็น ย่า ป้า แม่และพี่สาว ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะหน้าที่ในการดูแลลูกและเรื่องต่าง ๆ ภายในบ้าน สังคมกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้หญิงที่ถูกกำกับภายใต้บทบาทผู้หญิงและบทบาทผู้ชาย (gender role) เพราะบทบาทของผู้หญิงถูกจำกัดขอบเขตให้อยู่ในลักษณะของงานบริการและอบรมเลี้ยงดู พื้นที่บ้านถูกแยกเป็นพื้นที่ความเป็นส่วนตัว (private space) ซึ่งเป็นพื้นที่ผู้หญิงต้องคอยปรนนิบัติสามีและดูแลเด็ก ด้วยเหตุนี้เองการจัดการเรื่องต่าง ๆ ในครอบครัวจึงถูกผลักดันให้เป็นหน้าที่ของผู้หญิง

ลักษณะคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะมีอายุอยู่ในช่วง 16 ถึง 31 ปี อายุน้อยกว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูล 4 ราย อายุเท่ากัน 1 ราย และอีก 15 รายมีอายุที่มากกว่า และช่วงอายุที่แตกต่างมากที่สุดคือ 14 ปี ระดับการศึกษาของคู่รักกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอยู่ในระดับ ป. 4 ถึง กำลังเรียนปริญญาตรีปี 2 ส่วนใหญ่เรียนจบมัธยมศึกษาตอนต้น และมีคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 รายที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลไม่สามารถระบุการศึกษาของคู่รักได้เนื่องจากไม่เคยสอบถามเรื่องดังกล่าวจากคู่รัก ทั้งอารีและเปรมก็ต่างก็คิดว่าคู่รักของตนน่าจะจะได้เรียนแต่ไม่สามารถระบุระดับการศึกษา ส่วนคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ประกอบอาชีพมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 3,000 บาท ถึง 1,200 บาท และมี 2 รายที่ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ เนื่องจากกำลังศึกษาสถาบันการศึกษา รายได้ส่วนใหญ่จึงมาจากครอบครัว

เมื่อนำรายได้ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักมาหาค่าเฉลี่ยของรายได้ต่อครัวเรือนพบว่าในกรณีที่คู่รักทำงานหารายได้คนเดียว รายได้จะเฉลี่ยประมาณ 3,000 บาทถึง 9,000 บาทต่อเดือน และในกรณีที่ทั้งผู้ให้ข้อมูลและคู่รักต่างก็ประกอบอาชีพ จะมีรายได้เฉลี่ยประมาณ 9,400 บาทถึง 20,000 บาทต่อเดือน จะเห็นได้ว่ามีความแตกต่างของรายได้สูงถึง 6,400 บาทถึง 11,000 บาท ด้วยเหตุนี้เองจึงอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษาลើกที่จะพักการเรียน หรือเปลี่ยนแปลงช่วงเวลาการเรียนเพื่อช่วยคู่รักหารายได้มาใช้จ่ายในครัวเรือนของตนเอง

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อประเด็นเพศวิถี

การเลือกคู่ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล: วิธีการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของคู่รัก

วิธีการเริ่มต้นความสัมพันธ์ระหว่างคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษาล้วนใหญ่มักจะพัฒนาขึ้นมาจากกรณีที่ฝ่ายชายได้เข้ามาทำความรู้จักกับฝ่ายหญิง ซึ่งส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลความสัมพันธ์แบบคู่รักพัฒนามาจากความสัมพันธ์แบบเพื่อน

ดา : ตอนแรกก็เรียนโรงเรียนเดียวกันตอนมัธยมศึกษาตอนต้น ก็คบกันเป็นเพื่อนก่อน ตอนนี้อ่าถามว่ารู้จักกันมานานแค่ไหนก็รู้จักกันมาจะ 4 ถึง 5 ปีแล้วก็ไม่รู้ว่าเป็นแฟนกันได้อย่างไร ก็คุย ๆ กันแล้วอยู่ ๆ เขาก็ชวนให้คบกัน มันก็เริ่มจากความ เป็นห่วงกันก่อน ห่วงก็เปลี่ยนเป็นหวง แล้วก็ตัดสินใจเป็นแฟนกัน ก็คบกันเป็นแฟนได้ประมาณ 3 ปีแล้ว

ส้ม “รู้จักตอนอยู่ที่โรงเรียน เคยเรียนที่เดียวกันตอนมัธยมศึกษาตอนต้น ตอนแรกก็เป็นเพื่อนกันมาประมาณ 2 ปีแต่ตอนนั้นไม่ค่อยสนิท แต่พอขึ้นมัธยมศึกษาปีที่3 เขาก็เข้ามาขอเบอร์แล้วก็โทรคุยกัน แล้วเขาก็ขอคบเป็นแฟนก็เลยตกลง”

ดาว “แฟนเขาเคยเป็นรุ่นพี่ที่โรงเรียน เขาเข้ามาจีบ ตอนแรกที่คบกัน ก็เป็นเหมือนรุ่นพี่รุ่นน้อง เพราะหนูสนิทกับกลุ่มเพื่อนของพี่เขา ก็รู้จักกันมา เกือบ 3 ปีก็เพิ่งมาคบกันเป็นแฟนได้ 1 ปีกว่า”

แต่ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายที่ความสัมพันธ์พัฒนามาจากผ่านทางสื่อต่าง ๆ ไม่ว่าจะเพื่อนเป็นฝ่ายแนะนำให้รู้จักกับฝ่ายชาย

ต่าย “ก็เข้ามาเที่ยวที่บ้านเพื่อน เพื่อนก็แนะนำให้รู้จักกัน เริ่มต้นจากการคุยกันก่อน แฟนเขาก็บอกเพื่อนว่าเขาสนใจ เพื่อก็เลยช่วยเป็นแม่สื่อให้”

เบญ “ก็รู้จักกันตอนไปเที่ยวที่บ้านเพื่อน กำลังนั่งเล่นอยู่เขาเดินผ่านมาพอดี เขาเห็นหนูก็ชอบ แต่ตอนแรกไม่ได้คุยกัน พอหนูกลับเขาก็เข้ามาขอเบอร์จากเพื่อน แล้วเขาก็โทรคุยกับเราก็ตอบคุยกับเกือบทุกวัน แล้วก็ได้เจอกันแค่ไม่กี่ครั้ง พอรู้จักกันประมาณ4ถึง5เดือนก็เริ่มคบเป็นแฟน”

บางรายความสัมพันธ์พัฒนามาจากการบังเอิญเจอกันบนพื้นที่ที่ทางทางสังคม : ห้างสรรพสินค้า รถประจำทางสาธารณะ ร้านGame ฯลฯ

ซา “เจอกันบนรถเมล์ พอดีโรงเรียนของเขากับของหนูอยู่ใกล้กันต้องนั่งรถสายเดียวกันก็เจอกันบนรถเมล์แล้วเขาก็เข้ามาขอเบอร์ก็โทรคุยกันเกือบเดือนก็ตัดสินใจลองคบ ๆ กับเขาดู”

มณ “ก็ไปเที่ยว the mallกับกลุ่มเพื่อน แล้วแฟนเขาก็เดินเล่นกับกลุ่มเพื่อนเขา แล้วเขาก็แซว แล้วก็ขอเบอร์ ก็เลยให้ไป แล้วเขาก็โทรมา ก็คุยกัน มาเรื่อย ๆ เจอกันบ้าง”

ด้วยเหตุนี้เองการพบเจอเพื่อนต่างเพศตามสถานที่ต่าง ๆ อาจจะเป็นส่วนหนึ่งและเป็นจุดเริ่มต้นของการทำความรู้จักกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายและหลังจากนั้นก็พัฒนาความสัมพันธ์เป็นคู่รัก ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากความคิดเห็นของบิว

บิว “แต่ความจริงสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อนที่เวลาจะเจอกันสมัยก่อนไม่มีที่จะไปก็อยู่แต่ในบ้าน พอกับแม่ก็เห็น เดินทางไปเที่ยวที่ไหนก็ไม่ได้ เพราะเดินทางลำบาก แต่เด็กสมัยนี้มันไวนะพี่ มันมีห้าง สิ่งอำนวยความสะดวกมันเยอะมาก เด็กสมัยนี้โตวัยแล้วก็เป็นผู้ใหญ่ไว อยากไปไหนก็ไปได้”

ซึ่งความคิดเห็นของบิว ได้สะท้อนให้เห็นว่าส่วนหนึ่งของการที่เด็กวัยรุ่นในปัจจุบันที่มีคู่รัก ส่วนหนึ่งก็เพราะโอกาสที่ได้เจอกับเพศต่างข้ามมีมากกว่าสมัยก่อน เพราะสมัยก่อนการเดินทางไปไหนมักลำบาก จึงทำให้โอกาสในการทำความรู้จักกับเพื่อนต่างเพศมีน้อยลง

นอกจากนี้ บางส่วนวิธีการรู้จักกับคู่รักโดยผ่านทาง อิเล็กทรอนิกส์นอกจากนี้ ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทำให้ได้เห็นจุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ที่ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ว่าเป็นภัยทางเพศที่อันตรายอย่างหนึ่งสำหรับกลุ่มผู้หญิง

อารี : รู้จักกันทาง Internet ก็เขาเข้ามาคุยแล้วก็ขอเบอร์ก็โทรคุยกัน ตอนแรกก็คบกัน เป็นเพื่อน แล้ววันนั้นก็มีการทะเลาะกับลุง ก็โทรบอกเขา เขาก็ชวนมาให้มาเที่ยวที่บ้านเขาก่อน แล้วถ้าสบายใจก็ให้กลับบ้าน เดียวเขาจะมาส่ง บ้านเขาอยู่ที่จังหวัด จันทบุรี แล้ววันนั้นตอนเย็น ๆ เขามารับ ก็นั่งรถทัวร์ไปที่บ้านเขา แล้วก็อยู่จนลงไปรับ ก็กลับบ้าน

จากการสัมภาษณ์อารี ทำให้ได้ทราบว่า หลังจากที่อารีรู้จักกับฝ่ายชายทาง Internet ผ่านการเล่น MSN อารีเพิ่งเคยเจอกับฝ่ายชายในครั้งแรกและฝ่ายชายได้พาอารีไปอยู่ที่บ้านที่ จ. จันทบุรี และอารีได้ถูกฝ่ายชายกักขังให้อยู่ที่บ้านฝ่ายชาย อารีอธิบายให้ฟังถึงเหตุผลที่อารีได้ ออกไปกับฝ่ายชาย เพราะในช่วงเวลานั้นอารีทะเลาะกับลุงและรู้สึกน้อยใจ จึงตั้งใจจะหนีออกจากบ้าน โดยได้ปรึกษากับฝ่ายชายฝ่ายชายได้ชักชวนให้ไปเที่ยวที่บ้านฝ่ายชายก่อนซึ่งอยู่ที่ต่างจังหวัด เมื่อสบายใจก็จะพากลับมา แต่พออารีจะขอกลับบ้านฝ่ายชายก็บ่ายเบี่ยง และบอกกับอารีให้หาทางกลับบ้านเอง อารีจึงใช้ชีวิตคู่กับชายคนดังกล่าวเป็นเวลา 3 เดือน อารีให้เหตุผลที่พักอาศัยอยู่ที่บ้านฝ่ายชายว่า

อารี “ก็ตอนคบกันจะหนีกลับบ้าน แต่กลับไม่ได้ไม่มีเงิน ก็เลยต้องทนอยู่ เขาก็ไม่ได้ดีกับหนู เขาบอกว่าอยากกลับก็หาทางกลับเอาเอง แต่หนูก็พยายามทนเพราะคิดว่าเดี๋ยวคงดีขึ้น หนูยังไม่กล้ากลับกลัวลุงจะด่า”

แต่ในที่สุดลุงได้ตามมาเจอและได้พาอารีกลับไปอยู่บ้านตามเดิม ซึ่งในขณะนี้แม่ของอารีได้ดำเนินการแจ้งความกับฝ่ายในข้อหากักขังหน่วงเหนี่ยว

นอกจากนี้ การสัมพันธ์แบบคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายก็พัฒนามาจากการเคยเป็นคู่รักของคนรู้จักของคู่รักในปัจจุบัน

วรรณ “เขาเป็นเพื่อนของแฟนเก่า ก็รู้จักกันมา 8 ถึง 9 เดือนตอนนั้นยังคบกับแฟนเก่า แล้วก็กำลังจะเริ่มห่าง ๆ พี่เขาก็เข้ามาจีบก็เลยตัดสินใจคบกับพี่เขา ตอนนั้นก็แฟนกันได้เกือบจะ 2 ปีแล้ว”

เมย์ : ก็ที่ทำงานของแม่หนูกับที่ทำงานเก่าของแฟนอยู่ติดกัน ก็เลยเจอกัน ก็รู้จักกัน มาประมาณ 1 ปีก่อนที่จะตัดสินใจเป็นแฟนกับเขา ที่จริงตอนแรกหนูคบกับน้องชายเขา แต่เขาเกเร แม่หนูไม่ชอบ แม่หนูเขาสนิทสนมพี่ชายมากกว่า แม่เขาบอกว่าคนนี้

นิสัยดีกว่า หนูก็เลยเปลี่ยนใจเลิกคบน้องชายเขา แล้วก็มาคบกับเขาแทน ก็ตอนแรกก็
 คุย ๆ กันจนสนิท แล้วน้องเขาก็ขอเลิกเพราะเขาเห็นว่าพี่ของเขาชอบหนู
 ซึ่งบทสัมภาษณ์ของเมย์ สะท้อนให้เห็นส่วนหนึ่งของการมีคู่รักในวัยเรียนผู้ปกครองก็
 มีส่วนสนับสนุน

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ส่วนมากฝ่ายชายจะเข้ามาจีบฝ่ายหญิง แต่หนึ่งในกลุ่มผู้ให้
 ข้อมูลเลือกที่จะเป็นคนเริ่มต้นความสัมพันธ์ดังกล่าวคือทิพ ทิพให้ข้อมูลเจอกับคู่รักที่ร้านGame
 พอทิพได้เข้าไปพูดคุยกับฝ่ายชายก็ได้ทราบว่าฝ่ายชายยังไม่มีคู่รัก ทิพจึงเลือกที่จะจีบฝ่ายชาย
 ก่อน เหตุผลที่ทิพเลือกเข้าไปพัฒนาความสัมพันธ์กับฝ่ายชายเพราะหน้าตา ทิพยอมรับว่าหน้าตา
 และรูปลักษณ์ของฝ่ายชายเป็นรูปแบบที่ทิพชอบ

ทิพ “อธิบายเหตุผลที่เลือกฝ่ายชาย “หน้าตาใช้สเป็ก ชาว สูง เขาเป็นคนต่างจังหวัด
 แต่เขาขาว และแฟนหนูเขาเป็นคนหน้าตาดี”

ระยะเวลาที่คบหากันก่อนที่จะพัฒนาเป็นคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอยู่ในช่วงระหว่าง
 เวลา 1 สัปดาห์ ถึง 2 ปี จะเห็นว่าระยะเวลาที่น้อยที่สุดในการตัดสินใจพิจารณาก่อนเลือกคบหา
 เป็นคู่รักคือ อยู่ในช่วง 1 สัปดาห์นั้นพัฒนามาจากฝ่ายหญิงเข้าไปจีบฝ่ายชายก่อน ระยะเวลาจึงสั้น
 กว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลรายอื่น และนอกจากนั้นยังมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอีก 2 รายที่ให้เวลาในการพิจารณา
 เลือกคบหากับฝ่ายชายคนดังกล่าวก่อนพัฒนามาเป็นคู่รักที่ไม่ถึงเดือนคือฝนและน้ำตาล

จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าน้ำตาลและฝนเคยมีคู่รักมาก่อนหน้านี้ และฝนเลิก
 กับคู่รักหลังจากคู่รักทราบว่าฝนตั้งครรภ์ ซึ่งในตอนนี้น้ำตาลก็มีคู่รักใหม่ เพิ่งจะคบหากันได้ไม่นาน และ
 คู่รักใหม่ก็ทราบว่าฝนเคยมีลูกมาก่อน ส่วนน้ำตาลเคยมีคู่รักและมีลูกกับคู่รักคนเดิมเป็นฝาแฝด
 หญิงขณะนี้อายุได้ 3 ขวบ ป้าของน้ำตาลเป็นคนรับผิดชอบเลี้ยงดูลูกทั้ง 2 ของน้ำตาล น้ำตาลเลิก
 กับคู่รักเก่า เพราะคู่รักเก่าของน้ำตาลต้องโทษจำคุกเนื่องจากคดีขายยาเสพติดและหลังจากคู่รัก
 ของน้ำตาลจำคุกได้ประมาณ 2 เดือน น้ำตาลก็ได้เจอกับคู่รักใหม่และได้มีลูกสาวกับคู่รักใหม่
 อีก 1 คน จะเห็นได้ว่าระยะเวลาในการตัดสินใจเลือกคู่รักใหม่ของทั้งน้ำตาลและฝนมีระยะเวลาที่
 สั้นลง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งน้ำตาลและฝนต่างขาดแคลนความรักจากคนในครอบครัว ซึ่งสามารถ
 สังเกตได้จากความสนิทสนมกับคนในครอบครัว ทั้งน้ำตาลและฝนต่างไม่สนิทกับใครในครอบครัว
 จึงอาจสะท้อนได้ว่านี่อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ฝนและน้ำตาลต้องการออกจากพื้นที่ของ
 ครอบครัวเดิม และต้องการหาหลักยึดใหม่ให้กับตนเอง

และเมื่อสอบถามถึงเหตุที่ผลที่เลือกคบหาชายคนดังกล่าวเป็นคู่รัก ส่วนใหญ่เลือก
 เพราะฝ่ายชายเป็นฝ่ายเข้ามาสานสัมพันธ์และนอกจากนี้ส่วนใหญ่ลักษณะของคู่รักไม่ใช่ตามที่

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลคาดหวังไว้ตั้งแต่ต้นเพราะส่วนใหญ่จะตั้งความหวังไว้สูงกว่าที่ได้พบเจอทั้งลักษณะหน้าตาและนิสัย แต่ที่เลือกคบกับผู้ชายคนดังกล่าว เพราะบางรายมองว่าหน้าตาไม่ดีแต่ดีนิสัย

เบรียว “หน้าตาไม่ใช่สเปก เพราะว่าหวังไว้สูง แต่ว่าเลือกเพราะนิสัย”

และบางรายก็เลือกคบหากับฝ่ายชายในฐานะคู่อริก็เพราะความรับผิดชอบและนิสัยของฝ่ายชาย

ดา ให้สัมภาษณ์ว่า “มันก็ใช่เพราะเขานิสัยดี เจียบ ๆ เป็นเพื่อนที่ดี หน้าตาก็ OK นะขาว สูง แต่ที่จริงสเปกหนูชอบให้ผู้ชายอายุมากกว่าประมาณ 2 ถึง 3 ปี หนูว่า OK นะห่างกำลังดี แต่ว่าตอนนี้มันเลือกไม่ได้แล้ว ก็เปลี่ยนไม่ได้ ก็อยู่กับเขาแล้วนี่”

เบญ ให้สัมภาษณ์ว่า “เพราะว่าไม่ได้หวังอะไรมากอยู่แล้ว หนูขอแค่เขาเข้าใจ เป็นคนดี จะรวยจะจนไม่สำคัญเลย แล้วก็เขาเป็นคนดี เขาเสียสละให้เราตลอด”

กลุ่มประชากรบางรายก็เลือกเพราะคิดว่าฝ่ายชายจะมีการเปลี่ยนไปในทางที่ดีเมื่อคบกับตน

บิว : ตอนแรกก็ไม่ใช่สเปก มันเกเรมาก กินเหล้า เที้ยว นักเลง มีเรื่องไปทั่วแต่พอดคบกับหนูได้ 4 ถึง 5 เดือน นิสัยมันก็เริ่มเปลี่ยน ดีขึ้นเรื่อย”ตอนเด็กชอบทะเลาะกัน ไม่ชอบหน้ากัน แล้วก็เริ่มจีบกันตอนนั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่มันก็มาขอเบอร์หนูก่อน ก็โทรคุยกัน ก็แซวกันไปแซวกันมา มันก็เหมือนในละครเลย ตอนเด็กทะเลาะกันแต่โตมาก็ได้กันเฉย เกลี่ยดอะไรก็ได้ อย่างนั้นเลยที่จริงหนูมีคนมาจีบเยอะมาก ทำไมถึงเลือกเขาก็ไม่รู้ มันเกะกะพีแต่มันยอมหนูหนูก็เลยเลือกมัน

แต่บางครั้งการเลือกก็ไม่ได้เกิดจากความคาดหวัง แต่เกิดจากข้อผิดพลาดในการตัดสินใจ

อารีให้สัมภาษณ์ว่า “ก็ตอนนั้นทะเลาะกับลุง น้อยใจลุงก็เลยออกจากบ้าน ก็ไม่ได้คิดว่าจะคบกับเขาเป็นแฟน แต่ว่ามันพลาดไปก็เลยต้อง... (เจียบ) เขาไม่ใช่สเปกหนูเลย เพราะเขาเกเรมาก ๆ หนูไม่ชอบ”

และในบางรายเลือกคบกับฝ่ายชาย เพราะต้องการให้ฝ่ายชายเป็นเสมือนหลักพิงพาของตน

ฝน “เขาเป็นคนที่มีความรับผิดชอบ รับหนูได้ทุกเรื่อง ตามใจ แล้วก็ช่วยเหลือดูแล หนู เขาพาหนูไปเที่ยวไป the mall พาไปซื้อขนมของเล่น เวลาไปเที่ยวเขาก็จะเอาลูกหนูขึ้นคอก เขาเป็นคนรักเด็กนะ เขาเหมือนเป็นพ่อคนที่ 2 ของหนู เพราะอายุห่างกัน บางทีหนูเป็นเด็ก วางตัวไม่ดีเขาก็เขามาดู”

เมย์ “เขาก็เป็นคนที่นิสัยดี ชยัน แล้วแม่หนูก็ชอบเขาด้วย เขาน่าจะเลี้ยงหนูได้”

และกลุ่มประชากรบางหลายให้เหตุผลของการเลือกคบฝ่ายชายเพราะตนเองไม่ค่อยได้รู้จักกับเพื่อนต่างเพศ จึงไม่ได้คาดหวังกับความสัมพันธ์ดังกล่าว

น้อย ให้สัมภาษณ์ว่า “ก็ไม่เคยหวังอะไรอยู่แล้ว แต่ว่าพอติดอนนั้นน่าจะเป็นเพราะหนูยังไม่เคยมีแฟน เขาเป็นคนแรกที่มาจีบเรา ก็คุยกับเขาแค่คนเดียว ก็เลยลองคบดู”

จะเห็นได้ว่าเหตุผลของการเลือกคบฝ่ายชายเป็นคู่รักนั้นมีความหลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากการพัฒนาจากการที่ฝ่ายชายเข้ามาสานสัมพันธ์กับฝ่ายหญิง ถึงแม้รูปลักษณะหรือนิสัยบางอย่างจะไม่ใช่ตามแบบที่คาดหวัง แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลก็เลือกที่จะคบหา

จุดเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศ

ข้อมูลจากการศึกษาทำให้ทราบถึงช่วงระยะเวลาที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตัดสินใจเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักซึ่ง มักจะเกิดขึ้นหลังจากการคบหากับคู่รักได้ 1 สัปดาห์ถึง 1 ปี ทิพเป็นรายแรกที่เริ่มมีความสัมพันธ์ทางเพศที่ใช้เวลาน้อยที่สุดในการคบหาดูใจกับคู่รัก รองลงมาคือน้ำตาลและฝน ทั้งฝนและน้ำตาลต่างก็เคยมีคู่รักและมีลูกมาก่อนหน้านี้ จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าระยะเวลาในการตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักใหม่ต่างก็มีระยะเวลาที่สั้นลง ของน้ำตาลคู่รักคนแรกรู้จักกันมาเป็นระยะเวลานาน เนื่องจากอยู่บ้านใกล้กัน โดยน้ำตาลเริ่มมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักครั้งแรกตอนน้ำตาลอายุ 12 ปี แต่คู่รักใหม่น้ำตาลเริ่มต้นความสัมพันธ์ในฐานะคู่รักได้ 2 สัปดาห์ก็เริ่มมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งกรณีนี้คล้ายกับฝน ฝนเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักเก่าหลังจากคบหากันได้ 1 ปีแต่กับคู่รักเก่าใหม่รู้จักได้ 2 สัปดาห์ก็เริ่มความสัมพันธ์ดังกล่าว ซึ่งทั้งฝนและน้ำตาลต่างก็สะท้อนให้เห็นมุมเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ จากบทสัมภาษณ์เมื่อถามถึงการรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกระทั่งแต่งงาน น้ำตาล ให้ความคิดเห็นว่า “ไม่จำเป็น เด็กสมัยนี้รู้เยอะห้ามไม่ได้หรือ อย่างเพื่อนหนูยังเคยมีอะไรมาก่อนหนูอีก บางคนมีตั้งแต่ ป.5” และฝนให้ความคิดเห็นว่า “เป็นบางคนเพราะบางคนยังไม่มีเพศสัมพันธ์ บางคนก็มีแล้ว มีแล้วก็ได้ไม่ผิด เพราะไม่จำเป็นต้องรักษาก็ได้”

และเมื่อถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเมื่อมีเพศสัมพันธ์แล้วจำเป็นหรือไม่ที่ต้องอยู่กับคนนั้นไปตลอด น้ำตาลให้ความคิดเห็นว่า “ไม่นะถ้ามันไม่ใช่ก็เลิก เดียวนี้เขาไม่ค่อยแคร่กันแล้ว” และฝนให้ความคิดเห็นว่า “ไม่เห็นด้วยนะเพราะอย่างหนู ไปมีคนใหม่เขายังรับหนูได้”

จากบทสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าทั้งน้ำตาลและฝนต่างก็มองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์เป็นเพียงแค่การกระทำที่เกิดขึ้น และไม่ได้เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้ผู้หญิงกับผู้ชายต้องอยู่ด้วยกัน และการมีเพศสัมพันธ์ก็ไม่ได้เป็นการลดทอนคุณค่าในตัวของคนทั้งน้ำตาลและฝน เหตุใดระยะเวลาในการตัดสินใจในการเลือกคู่ครองจึงสั้นลง

และเมื่อสอบถามฝนเกี่ยวกับครอบครัว ก็ทำให้ทราบว่ารายได้ที่พ่อกับแม่ของฝนหาได้นั้นไม่ค่อยแน่นอน และประกอบกับพ่อของฝนนั้นติดสุรา รายได้ส่วนหนึ่งจึงหมดไปกับค่าสุรา และฝนไม่ได้ทำงานเพราะต้องเลี้ยงลูกเอง เมื่อคู่รักคนปัจจุบันมีส่วนสนับสนุนดูแลค่าใช้จ่ายในครอบครัวฝน จึงเป็นส่วนที่ทำให้ฝนตัดสินใจคบหากับคู่รักคนปัจจุบัน ด้วยเหตุผลของการขาดแคลนปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบกับการขาดแคลนความรัก ความสัมพันธ์ในรูปแบบครอบครัวของฝน ฝนสะท้อนให้เห็นว่า ฝนไม่สนิทกับใครในครอบครัว เหตุผลของฝน “พ่อกับแม่เขาก็ออกทำงานทุกวัน กลับมาก็ดึก บางทีไม่ค่อยเจอกัน พ่อก็เอาแต่กินเหล้า แม่ แล้วยังบ่น บางทีก็ทะเลาะกับแม่” ซึ่งนี่อาจจะเป็นเหตุผลของฝนให้การแสวงหาความรักในรูปแบบอื่น เช่นความรักแบบคู่รัก เช่นเดียวกับน้ำตาล พ่อกับแม่ของน้ำตาลเสียชีวิตตั้งแต่น้ำตาลยังเป็นเด็ก น้ำตาลย้ายมาอยู่กับป้า ความสัมพันธ์ระหว่างป้า กับน้ำตาลนั้นค่อนข้างจะห่างเหิน น้ำตาลได้เล่าว่า “ป้าเขาออกไปทำงานทุกวันไม่ค่อยได้คุยกัน ก็เลยไม่ค่อยสนิทกันเท่าไร” หรือนี่จะเป็นสาเหตุที่ทำให้น้ำตาลขาดความรัก ความสัมพันธ์ในครอบครัว และน้ำตาลจึงเลือกที่จะหาความรักในรูปแบบอื่น นั่นก็คือความรักความสัมพันธ์ภาพแบบคู่รัก

ส่วนวิธีการเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศ ฝ่ายเริ่มต้นส่วนใหญ่เกิดจากคำขอจากฝ่ายชาย เมย์, ส้ม และน้อยต่างก็ให้ข้อมูลเหมือนกันว่าคู่รักได้ให้เหตุผลว่า “เขาบอกว่าท้องก็ไม่ใช่ไรเดี๋ยวกเขาจะรับผิดชอบ” ส่วนคู่รักของมณ “ขอได้ไหมเพราะคบกันมานาน” และคู่รักของเบญ “เขาถามว่ารักเขาไหม ถ้ารักขอได้ไหม อยากจะอยู่ด้วยแล้วจะมีหนูคนเดียว” ซึ่งคำขอดังกล่าวสะท้อนให้เห็นการใช้คำพูดเพื่อพยายามที่จะแสดงความรักรับผิดชอบของผู้ชาย

แต่เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ฝ่ายชายบางส่วนก็ออกมาแสดงความรับผิดชอบไม่ว่าจะเป็นคู่รักของ เบญ มณ และส้ม โดยการให้กลุ่มประชากรตั้งครรภ์ต่อ แต่คู่รักของน้อยและเมย์ก็แสดงความรับผิดชอบโดยการจะให้ยุติการตั้งครรภ์

น้อย : ก็พอรู้ว่าท้องก็ไม่ว่าจะทำอย่างไร ยังไม่ยอมมีลูกก็เลยไปคุยกับแฟน แฟนบอกให้ไปเอาออกเลย ก็ไม่โกรธเขาอะเพราะเขามีลูกแล้ว แฟนเขาก็บอกว่าให้หนูไปบอกแม่แฟน ให้ไปขอเงินแม่มาสัก 2,000บาท แฟนเขาจะพาไปเอาออก แต่ไม่กล้าไปขอแม่กลัวแม่ว่าก็เลยปล่อยไว้อย่างนั้นจนทั้งได้ 4ถึง5 เดือนแม่ก็รู้ แต่ทำอะไรไม่ได้แล้ว แม่เขาก็ไม่ว่าอะไร แม่เขาก็เอาเงินให้บอกว่าเอาไปฝากท้อง

ส่วนเมย์ : ก็พอคุยกับแฟน ก็กะว่าจะเอาเด็กออก เพราะหนูยังเรียนไม่จบ แฟนเขาก็พยายามถามเพื่อน ๆ ว่าไปเอาเอาที่ไหน ใช้เงินเท่าไร แต่แฟนไม่มีเงินเขาก็พยายามเก็บเงิน ตอนนั้นได้ 4,000 บาทแล้วแต่ที่ สวท. ไม่ทำให้ แฟนเขาเลยตัดสินใจบอกนำแล้วนำของเขาก็มาช่วยพูดกับแม่ให้ เขาก็ตกลงกันว่าจะให้เอาไว้

และนอกจากนี้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทำให้ทราบว่ากรณีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกในครั้งแรกบางครั้งไม่ได้เกิดจากความเต็มใจ หรือเรียกว่า date rape ซึ่งตายให้ข้อมูลว่า “ก็พอบอกว่ายอมเป็นแฟนกับเขา เขาก็ชวนไปที่บ้านเขา วันนั้นเขาจัดงานวันเกิดเพื่อนที่บ้าน เขาชวนไปที่ห้องนอนแล้วเขาก็ไม่ได้ทำอะไรก็จับหนูปล้ำเลย หนูไม่เต็มใจเพราะคิดว่ามันเร็วเกิน”

ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวถือว่าเป็นความรุนแรงทางเพศอย่างหนึ่ง แต่หลังจากการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งนั้น ต่ายก็ยังคบกับฝ่ายชายเป็นคู่อีกเป็นเพราะเหตุใด และเมื่อนำสิ่งที่ตายได้สะท้อนจากการตอบคำถามที่ว่าผู้หญิงจำเป็นหรือไม่ที่จะต้องรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกระทั่งแต่งงาน ต่ายได้ให้คำตอบว่า “เห็นด้วยเพราะมันดีกับตัวเรา คนรอบข้างพี่น้อง พ่อแม่ไม่โดนนิทาทำให้เราดูมีค่า” และเมื่อถามคำถามเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศอีกครั้งว่าผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคนเป็นผู้หญิงที่ไม่ดีเห็นด้วยหรือไม่ ต่ายก็ให้คำตอบว่า “เห็นด้วย เพราะคนที่ดี ๆ เขาจะมีอะไรกับผู้ชายแค่คนเดียว แล้วเขาไม่ค่อยสนใจเรื่องเพศ” มุมมองของตายสะท้อนให้เห็นการมองเรื่องเพศในแง่ลบ (Sex negativity) การมองว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งที่ต้องห้าม (Taboo) และมุมมองของตายยังสะท้อนให้เห็นการแบ่งแยกวิถีทางเพศที่ดี (good sex) ออกจากวิถีทางเพศที่เลว ซึ่งตายก็ได้นำตัวเองไปยึดติดกับกรอบความเชื่อดังกล่าว ซึ่งนี่อาจจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ตายยินยอมที่จะใช้ชีวิตคู่อยู่กับคู่อีกคนดังกล่าว

และนอกจากนี้ส่วนหนึ่งการมีเพศสัมพันธ์เกิดขึ้นจากการสัมผัสร่างกายแทนการชักชวนโดยการใช้น้ำคำพูด ซึ่งทิพย์ให้สัมภาษณ์ว่า “อยู่ ๆ เขาก็จับนมหนูก่อน หนูก็เลยถามว่าจะเอาหรือ เขาก็ตอบ เอา ก็เลยมีอะไรกัน” และดาวให้ข้อมูลว่า “ประมาณ 2 เดือนเขาชวนไปเที่ยวที่บ้าน ก็อยู่กัน 2 คนก็เขามากอดแล้วก็เลยมีอะไร”

สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่อีก มักจะเกิดขึ้นในบ้านฝ่ายชาย โดยฝ่ายชายมักจะชวนฝ่ายหญิงไปเที่ยวที่บ้าน และเมื่ออยู่กัน 2 คนก็จะขอมีความสัมพันธ์ทางเพศ

แม้ “แฟนเขาพาไปเที่ยว พาไปดูหนัง แล้วก็ซื้ออะไรกับมากินที่ห้องเช่าแฟนก็จริง วันนั้นต้องมีเพื่อน ๆ ของเขาอยู่ด้วยแต่วันนั้นไม่รู้หายไปไหน แฟนหนูเขาก็ขอมีอะไรด้วย แต่ตอนแรกหนูไม่ยอมนะแต่พอแฟนเขาเข้าซี้ก็เลยเริ่มหงุดหงิดก็เลยยอม”

ส่วนทิพและแคทสถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นบ้านของตนเอง เพราะแคทให้สัมภาษณ์ว่า “ส่วนมากจะไม่ได้ออกไปเที่ยวที่ไหน ส่วนมากฝ่ายชายจะเขามาหาและมาคุยที่บ้าน และทิพก็ให้สัมภาษณ์ว่า “ตอนแรกแฟนไม่กล้าเข้าบ้าน แต่พอหลัง ๆ ชวนไปบ่อย ๆ เขาก็ยอมเข้าบ้านวันนั้นไปตอนกลางคืน พ่อกับแม่ก็อยู่แต่อยู่ในห้อง หนูชวนเขาเข้าไปคุยในห้อง ...ก็เลยมีอะไรกัน”

ส่วนใหญ่การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะเกิดขึ้นในวันธรรมดา ไม่ได้มีโอกาสพิเศษเหมือนกระแสดังคมที่มักจะมองว่าเทศกาลสำคัญ ๆ ต่าง ๆ อย่างเช่นวันวาเลนไทน์ วันลอยกระทง ฯลฯ มักจะเป็นวันที่กลุ่มวัยรุ่นจะมีโอกาสมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันอาจจะไม่จำเป็นเสมอไป เพราะแต่เดิมการออกจากบ้านไปเที่ยวนั้นอาจจะได้ไปเที่ยวก็ต่อเมื่อมีเทศกาล แต่ในปัจจุบันเด็กมีอิสระและสถานที่เที่ยวในปัจจุบันมีมากขึ้น โอกาสที่จะได้เจอกับคูรักรักก็มีมากและเป็นการเปิดโอกาสการมีเพศสัมพันธ์กับคูรักรักมากขึ้น

การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกระหว่างคูรักรักและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะไม่ได้คุมกำเนิด เนื่องจากมีหลายเหตุผล แคทให้เหตุผล “ที่ไม่คุมกำเนิดเพราะคูรักรักอยากมีลูก” ส่วนสัมให้เหตุผลว่าที่คูรักรักไม่คุมกำเนิดเพราะคูรักรักของสัมอ้างว่า “เขาก็เพิ่งเคยเป็นครั้งแรกเหมือนกัน” และอารีให้เหตุผลที่ไม่คุมกำเนิด เพราะไม่รู้จักรักษาป้องกัน และดาวให้เหตุผลว่า “ที่ไม่คุมกำเนิดเพราะตอนนั้นมันเป็นธรรมชาติ ไม่ได้เตรียมตัวอะไร ไม่กลัวท้อง เพราะมันไม่น่าจะท้องง่าย ๆ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งยังคงคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์แค่ 1 ถึง 2 ครั้งก็คงไม่เกิดการตั้งครรภ์ และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ยังสะท้อนเห็นการโอกาสที่จะเกิดการแพร่กระจายของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพราะวิธีการคุมกำเนิดที่สามารถป้องกันการติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในปัจจุบันยังคงมีแค่วิธีการเดียวคือการใช้ถุงยางอนามัย แต่ส่วนใหญ่ฝ่ายชายเลือกที่จะไม่ใช้เมื่อมีความสัมพันธ์ภายใต้กรอบของคูรักรัก ซึ่งสะท้อนได้จากการให้สัมภาษณ์เมย์ เมย์ให้เหตุผลที่คูรักรักพกถุงยางอนามัย “น้ำเขาให้พกไว้ น้ำเขากลับไปเที่ยวอย่างว่า” (อย่างว่า: การมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการ) จะข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่าส่วนหนึ่งยังมองว่าการใช้ถุงยาง ควรจะใช้ต่อเมื่อมีความสัมพันธ์นอกเหนือจากคูรักรัก และส่วนใหญ่ก็มองว่าการใช้ถุงยางเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก แต่ก็มีส่วนหนึ่งที่เมื่อไม่ได้มีการคุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกแต่ก็มีความวิตกกังวลกลัวจะเกิดการตั้งครรภ์จึงต้องหาวิธีการคุมกำเนิดมาใช้ป้องกันหลังจากการมีเพศสัมพันธ์

เปรม : ตอนนั้นไม่ได้คุมกำเนิด ก็เพิ่งจะมาซื้อยาคุมกินตอนหลังจากมีอะไรกันประมาณ 1 วัน ก็วันนั้นไปโรงเรียน แล้วก็เล่าให้เพื่อนฟัง เพื่อนก็ไปซื้อยาคุมมาให้ หนูไม่กล้าซื้อเอง พอเพื่อนซื้อให้ก็เริ่มกินเพื่อนเขาเคยกินยี่ห้อนี้ หนูจำไม่ได้ว่าชื่ออะไร

แผงประมาณ 20 กว่าบาท เพื่อนบอกให้กินวันนั้น แล้วก็กินทุก ๆ วัน แต่ตอนนี้เพื่อน
หนูก็ท้องเหมือนหนูเลย แต่เขาจะคลอดที่หลังหนู ตอนนั้นก็ใกล้คลอดแล้ว

ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เปรม ทำให้ภาพของแหล่งที่มาของข้อมูลการคุมกำเนิด
ว่าเกิดจากการปรึกษาเพื่อน และวิธีการคุมกำเนิดที่ได้รับข้อมูลจากเพื่อนนั้นเป็นข้อมูลที่ผิด และ
ส่งผลทำให้ทั้งเปรมและเพื่อนที่ให้ข้อมูลเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นในระยะเวลาที่ใกล้กัน และดาก็มี
ประสบการณ์เช่นเดียวกันกับเปรม ดาให้สัมภาษณ์ว่า “ก็ไม่ได้ป้องกันแล้วก็หนูก็ไปเล่าให้เพื่อน
สนิทฟัง แล้วเพื่อนมันก็เลยไปซื้อยาคุมฉุกเฉินให้ เพื่อนหนูมันเคยมันมีประสบการณ์เยอะ หนูไม่
กล้าซื้อเองหรอกอาย”

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่มีการคุมกำเนิด พบว่าครอบครัวมีส่วนในการเตรียมการวิธี
คุมกำเนิดดังกล่าว ทิพีให้ข้อมูลว่า “แม่หนูเขาเตรียมไว้ให้เอาไว้ในห้องนอนหนูเลย” เช่นเดียวกับ
เมย์ เมย์ให้สัมภาษณ์ว่า “แฟนพกติดตัวเพราะน้ำเขาให้พกไว้ น้ำเขากลับไปเที่ยวอย่างว่า” และ
บางส่วนคนในครอบครัวทำงานในหน่วยงานสาธารณสุขจึงทำให้สามารถเข้าถึงวิธีการคุมกำเนิดได้
โดยวรรณให้สัมภาษณ์ว่า “พ่อของแฟนทำงานอนามัย” ส่วนหนึ่งคุมกำเนิดโดยใช้ประสบการณ์ที่
ผ่านมากับคู่รักคนเดิม น้อยให้สัมภาษณ์ว่า “ก็แฟนเขาไปซื้อยาคุมฉุกเฉินมาให้ก็กินหลังจากมีอะไร
กัน แฟนไปซื้อที่ร้านขายยา แฟนเขาบอกหนูว่าแฟนคนก่อนเขาก็เคยกินแบบนี้ หนูจำไม่ได้ว่ากิน
อย่างไร แต่จำได้ว่า 1 กล่องมี 2 เม็ด”

และเมื่อสอบถามว่าก่อนที่จะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกนั้น ได้มีการเคยสัมผัสร่างกาย
ไม่ว่าจะเป็นการกอด จูบ ฯลฯ ก่อนหน้านั้นหรือไม่ การสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าเกินกว่า
ครึ่งหนึ่งของกลุ่มประชากรการสัมผัสร่างกายก่อนหน้าที่จะนำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก
แม้จะให้ข้อมูลว่า “ก็เคยหอมแก้ม ตอนที่เราบอกเขาว่าจะแฟนเขาก็หอมแก้ม เขาบอกเขาดี
ใจ” ส่วนเบญจให้ข้อมูลว่า “ก็เป็นเรื่องธรรมดาที่ทำเหมือนคนอื่นที่เขาเป็นแฟน ก็จูมมือกันบ้าง หอม
แก้มกัน ส่วนมากหนูเปลอ ๆ เขาก็เข้ามาหอมแก้มหนูก่อน” และส่วนที่เหลือมีการสัมผัสร่างกาย
อย่างใกล้ชิด เช่นกอด หรือจูบ ในครั้งแรกนั้น ก็นำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักในครั้งนั้น

ความรู้สึกหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก

หลังจากที่มีความสัมพันธ์ทางเพศทำให้ทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักต่างก็เกิด
ความรู้สึกเป็นเจ้าของอีกฝ่ายหนึ่ง เช่นเปรี้ยวและน้ำตาลต่างก็รู้สึกเป็นเจ้าของคู่รัก และคอย
ติดตามและตรวจเช็คพฤติกรรมการใช้ชีวิตของคู่รัก

เป็ร็ยว “ก็รู้สึกรู้ว่าเป็นเจ้าของเขามากขึ้น หวงมากขึ้น ตามแฟนมากขึ้น ไปไหนก็จะขอไปด้วย ถ้าเขาไม่ได้ไปก็จะคอยโทรเช็ค” และน้ำตาล “หนูก็รู้สึกหวงนะ หนูเป็นคนขี้หึงอยู่แล้ว แฟน หนูมันก็เจ้าชู้ มันนะคารมดี หนูขี้หึง แล้วแฟนเป็นคนช่างพูด เจ้าชู้มาก มีเพื่อนผู้หญิงเยอะมาก เวลาเขาคุยกับผู้หญิงนูโมโนะ โกรธเลย เข้าไปแทรกเลย เดียวนี้ผู้หญิงเลยไม่กล้ามายุ่งกับแฟน หนู ก็เลยไม่ค่อยมีเรื่องทะเลาะกัน” และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอีกส่วนหนึ่งคู่รักแสดงความเป็นเจ้าของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งการแสดงออกก็มีลักษณะที่คล้ายกับฝ่ายหญิงคือการคอยสังเกตพฤติกรรมการใช้ชีวิตของอีกฝ่าย เปรมให้สัมภาษณ์ว่า “แฟนเขาขี้หึง หนูอยู่บ้านเพื่อน แล้วเขาโทรมา เขาได้ยินเสียงผู้ชาย แล้วเขาก็ถามว่าใครเขาจะคอยด้วย หนูไม่ยอมเขาก็โมโหใหญ่เลย แต่หลัง ๆ เขาก็รู้ว่า หนูเป็นคนอย่างไรเขาก็ไม่ค่อยโกรธ แต่เขาก็ไม่ค่อยชอบเวลาหนูพูดกับผู้ชาย”

แต่จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบระดับความรุนแรงของความรู้สึกของความเป็นเจ้าของที่พบว่ามี ความรุนแรงมากกว่าผู้หญิง

เบญ : หนูเฉย ๆ นะ แต่แฟนหนู พอได้หนูเขาก็ขี้หวงมาก ไม่ให้ออกไปไหนเลย ถ้าจะไปก็ต้องให้เขาไปด้วย เขาก็เคยขังหนูไว้ในบ้านไม่ยอมให้ออกนอกบ้านกลัวหนูไปเที่ยวตอนเขาไม่อยู่ กลัวหนูจะไปหาแฟนใหม่ พอเขากลับมาหนูก็อาละวาด แต่ถ้าวันไหนผลล อ ๆ เขาก็ชอบขังหนู หนูก็โกรธนะ แต่ก็ขำ เดียวนี้ไม่ค่อยทำแล้วตั้งแต่มีลูก เพราะหนูออกไปไหนไม่ได้ ไม่มีคนเลี้ยงลูก

จะเห็นได้ว่า การกักขังที่ดูเสมือนว่าเป็นการแสดงออกซึ่งความรักของอีกฝ่าย แต่การแสดงออกดังกล่าวก็อาจถือว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ แต่ทำไมเบญถึงมองว่าเป็นการแสดงออกซึ่งความรักอาจจะเพราะความสัมพันธ์ทางเพศหรือเพศวิถี (sexuality) ถูกทำให้มีนัยยะทางการเมืองและเมื่อมองเรื่องเพศผ่านมุมมองการเมืองเรื่องเพศวิถีตามแนวคิดของ Michel Foucault จะเห็นได้ว่าเพศวิถีเป็นเรื่องที่อยู่ในความไม่เท่าเทียมทางเพศที่สังคมได้จัดลำดับช่วงชั้นให้ชายอยู่เหนือจากการครอบงำของชายที่มีต่อหญิง (sexual of dominance) และการพยายามทำให้หญิงสยบยอมต่ออำนาจ (sexual of submission) ในขอบข่ายเรื่องเพศวิถีของชาย โดยการพยายามที่จะทำให้ผู้หญิงกลายเป็นวัตถุทางเพศ (sexual objectification of women) และเป็นความพยายามที่จะใช้ความรุนแรงต่อตัวตนของผู้หญิง บทบาทของผู้ชายในเรื่องเพศจึงเป็นศูนย์กลางของการแสดงความก้าวร้าวที่บุกรุกหรือละเมิดต่อสิ่งที่มีความอ่อนกว่า สถานภาพของความเป็นหญิงที่สังคมกำหนดจึงเป็นได้เพียงแค่พลเมืองชั้นสอง การบังคับควบคุมและการฝืนใจเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดกับผู้หญิง การถูกทำให้เป็นได้แค่ทาสที่ลดทอนความเป็นตัวตนออกและถูกนำเสนอว่าทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งที่สวยงามเป็นการบังคับที่ไร้การโต้ตอบ การกักขังถูกเชื่อมโยงเข้ากับการแสดงออกของความรักระหว่างคู่รัก เป็นมายาคติอย่างหนึ่งที่ใช้กดทับเรื่องเพศให้ผู้หญิงยอม

จำนวนกับกรอบเรื่องเพศวิถีที่สังคมสร้างไว้ และบางส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่างก็มีความรู้สึกเป็นเจ้าของซึ่งกันและกัน บิวให้เหตุผลว่า “หวงพี หวงกันทั้งคู่ มันขี้หึงมาก มาก หนูคุยกับเพื่อนผู้ชายก็โกรธ แต่หนูไม่สน แต่มันคุยกับผู้หญิงไม่ได้นะ หนูอาละวาดเลย ตอนไม่มีอะไรกันเป็นแฟนกันก็รู้สึกอีกอย่าง แต่พอมีอะไรมันก็หวงนะ” เช่นเดียวกับต่าย “ก็เปลี่ยนนะ ทั้งเราทั้งแฟนก็รู้สึกหึงมากขึ้น รู้สึกว่าเราเป็นเจ้าของเขา มันก็บอกไม่ถูก”

หลังจากที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคู่รักที่มีทั้งการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นและแย่กว่าเดิม การเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม ซึ่งทั้งแม่และทิพต่างก็สะท้อนให้เห็นจากบทสัมภาษณ์โดยแม่ให้สัมภาษณ์ว่า “ดึนะตอนแรก ๆ ที่คบกันใหม่ ๆ พอหลัง ๆ ก็เริ่มทะเลาะกันบ้าง แต่พอมีลูกก็ทะเลาะกันน้อยลง” และทิพมองว่า “ช่วงแรกที่คบเป็นแฟนทะเลาะกันมาก มาก แต่พอมีลูกก็ทะเลาะกันน้อยลง ตอนนี้ก็เลยรัก ๆ กันดี” จะเห็นได้ว่าทั้งแม่และทิพ คู่รักต่างมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหลังจากมีลูก แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของฝ่ายชายจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหรือไม่ดีทางใดทางหนึ่ง เพราะทั้งนี้ก็ต้องดูจากปัจจัยหลาย ๆ อย่างเช่น ปัจจัยที่เกื้อหนุนจากครอบครัว ที่ช่วยในการแบ่งเบาหน้าที่การเลี้ยงดูบุตร ความพร้อมของคนทั้ง 2 ฝ่ายในการเลี้ยงดูลูก อย่างเช่นน้อยน้อยสะท้อนให้เห็นความไม่พร้อมในการดูแลบุตร ทำให้ตนเองรู้สึกเหนื่อย น้อยสะท้อนว่า “ตนเองชอบบ่น เพราะเหนื่อยจากการเลี้ยงลูก... คู่รักไม่ช่วยเพราะเขาขี้หงุดหงิด”

การเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ไปในทางที่แย่ลงกว่าเดิม ซึ่งต่ายได้สะท้อนให้เห็นจากการสัมภาษณ์ว่า

ต่าย : บางวันก็ดี บางวันก็เถียงกัน ไม่เหมือนตอนคบกันแรก ๆ ส่วนมากก็ทะเลาะเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่พอมีลูกก็ทะเลาะกันบ่อย เพราะเราต้องเลี้ยงลูก ทำทุกอย่างแล้วก็ต้องเรียนมันก็เหนื่อย เวลาลูกงอแงจะให้แฟนช่วย เขาก็บอกว่าเหนื่อย กับมาจากงานก็จะพัก ไม่ค่อยช่วย

ส่วนน้อยก็สะท้อนให้เห็นจากการสัมภาษณ์ว่า “ทะเลาะกันบ้างส่วนมากก็ทะเลาะเพราะแฟนเขาชอบกินเหล้า กลับบ้านดึก

และถึงแม้ว่าบางส่วนจะตอบว่าความสัมพันธ์ในปัจจุบันยังคงเป็นเหมือนเดิม แต่สิ่งที่สะท้อนกับพบว่า คู่รักบางกลุ่มยังมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากที่เคยเอาใจใส่ตอนตั้งครรภ์แต่พอหลังจากคลอดบุตรพฤติกรรมก็เปลี่ยน ๆ ไป เบ็รียวสะท้อนว่า “ก็เขาก็ดูแลตั้งแต่ตอนตั้งท้อง ตอนนั้นก็เอาใจใส่ดี ซื่ออะไรมาให้กิน พอคลอด 1 ถึง 2 เดือนแรกลูกกวนมาก ลูกร้องก็ขอให้แฟนช่วย เขาก็หงุดหงิด ก็ทะเลาะกันบ่อย ก็เคยเก็บเสื้อผ้าจะกลับบ้าน แต่ก็กลัวพอ เพราะบอกว่าห้าม

กลับบ้าน ถ้าอยากไปอยู่ข้างนอก ก็เลยต้องอดทน ไม่ขอให้แฟนเขาช่วย เลิกพูดเลย ก็เจ็บมากขึ้น มันไม่เต็มตอนเป็นแฟนใหม่ ๆ ” และสาเหตุของการทะเลาะกันส่วนหนึ่งเกิดการความคาดหวังในการใช้ชีวิตคู่ที่คนในสังคมมักจะถูกหล่อหลอมผ่านการสร้างรูปแบบครอบครัวในอุดมคติคือผู้ชายก็คาดหวังว่าการดูแลครอบครัวและการเลี้ยงดูบุตรเป็นงานของผู้หญิง ส่วนผู้หญิงก็มีความคาดหวังกับผู้ชายว่าต้องเป็นพ่อและผู้นำครอบครัวที่ดี ช่วยเลี้ยงลูก และกลับบ้านเป็นเวลา ไม่ยุ่งเกี่ยวกับอบายมุข ซึ่งด้วยความคาดหวังดังกล่าวอาจจะเป็นส่วนหนึ่งของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ซึ่งถึงแม้ว่าจากการสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของหญิงชาย (Gender) กลุ่มประชากรส่วนใหญ่จะมองว่าบทบาทในการเลี้ยงดูควรที่จะเป็นหน้าที่ของผู้หญิง ซึ่งเป็นบทบาทในอุดมคติ (ideal role) ที่สังคมคาดหวัง

แต่ก็มีบางส่วนที่สาเหตุของการทะเลาะกันไม่ได้เกิดจากบทบาทหน้าที่ในครอบครัว แต่เกิดจากสาเหตุของความหึงหวงและความรู้สึกเป็นเจ้าของ แพ้ท ให้ข้อมูลว่า “ทะเลาะกันบ้างส่วนมากทะเลาะกันเรื่องแฟนชอบเที่ยวกับเพื่อน บางทีไปแล้วเราก็เป็นห่วง ไม่อยากให้ไป อยากให้อยู่ด้วย โทรตามแฟนก็โมโห โกรธบ้าง แต่เขาก็ไม่เคยทำอะไรนะ แค่ว่าเราก็น้อยใจบ้าง” ส่วนหนึ่งให้สัมภาษณ์ว่า “ตอนนี้ทะเลาะกันทุกวันเลย เพราะแฟนเก่าหนูเขากลับมาขอคืนดี เขามาตามหนูที่บ้านแล้วโทรมา แฟนหนูเขารู้ ตอนนี้เขาขี้ดมือถือหนูไปเลย ตอนนี้เขายังระแวงกลัวหนูจะหนีไป”

อารมณ์และความรู้สึกดังกล่าวสะท้อนให้เห็นความรู้สึกของการถูกเป็นเจ้าของของผู้หญิง เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนไหนแล้ว ผู้ชายคนนั้นจะเป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงเกิดความระแวงกังวลกลัวผู้ชายจะไปมีคนอื่น และประกอบกับผู้ชายต่างก็รู้สึกเป็นเจ้าของเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง จึงแสดงอารมณ์ความเป็นเจ้าของออกมา

เริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศในครั้งต่อมา

การเริ่มต้นความสัมพันธ์ทางเพศในครั้งต่อ ๆ มา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ให้ข้อมูลว่า ส่วนใหญ่ฝ่ายชายเป็นคนต้นความสัมพันธ์ดังกล่าวก่อน และเหตุผลที่ฝ่ายหญิงยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วยเพราะเคยเพศสัมพันธ์กับฝ่ายชายมาก่อนจึงไม่ปฏิเสธ บิวให้เหตุผลว่า “ที่ยอมเพราะของมันเคยมาแล้ว” เช่นกับเบญและมณ เบญให้เหตุผลว่า “แฟนชวณะ หนู ก็เฉย ๆ ถ้าเขาอยากก็มีเราก็ยอมแต่หนูไม่เคยชวณแฟนหนูก่อนนะ” ส่วนมณ “แฟนชวณก่อน ก็เฉย ๆ เราเป็นของเขาแล้วก็ไม่อยากปฏิเสธ”

และนอกจากนี้ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทำให้ได้ทราบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายก็กลัวว่าจะเกิดการตั้งครรภ์แต่ก็ไม่กล้าปฏิเสธ น้อย “แฟนชวนหนูก็เฉย ๆ นะ ไม่ห้ามแต่ก็กลัวท้อง แฟนเขาก็เลยซื้อยาคุมเป็นแผงมาให้กินกินก่อนนอนวันละ 1 เม็ด” ส่วนแพท “แฟนเป็นคนชวน เราก็พยายามขัดขึ้นเพราะกลัวจะท้อง ยังไม่อยากมีลูก” และในบางครั้งก็มีเพศสัมพันธ์ก็เกิดจากการอยู่ด้วยกัน และการสัมผัสร่างกาย ทิพให้สัมภาษณ์ว่า “หนูก็จำไม่ค่อยได้มันนานแล้ว แต่คิดว่าน่าจะเป็นหนูเอง ก็เหมือนเดิมเขาชอบมากอด หนูก็เลยถามจะเอาหรือ เขาพยักหน้า แล้ว หลังจากนั้นไม่ต้องชวน ก็มีอะไรกันทุกวัน” ส่วนอารี “กินอนต์ด้วยกันทุกวันถ้าเขาเริ่มหนูก็ขี้เกียจปฏิเสธ”

หลังจากการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความสัมพันธ์ทางเพศกับคู่วัยที่มีทั้งความสัมพันธ์ทางเพศที่ไม่เปลี่ยนแปลง และกลุ่มที่ความสัมพันธ์ทางเพศที่เปลี่ยนแปลง

เหตุผลที่ทำให้ความสัมพันธ์ทางเพศลดลงส่วนหนึ่งมีสาเหตุมาจากหลังคลอดบุตรก็มีหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร ความเหนื่อยจากการดูแลลูกและการทำงานบางครั้งทำให้ความสัมพันธ์ดังกล่าวลดลง

น้อย “ก็ตอนอยู่ด้วยกันตอนแรกก็อาทิตย์ละ 2 ถึง 3 ครั้ง แต่พอมีลูกก็เริ่มเบื่อ ไม่อยากมี แฟนชอบชวนแต่เราก็ปฏิเสธไม่ได้ ก็ต้องมี”

ต่าย “ก็ตอนแรกก็มีอาทิตย์ละ 2 ถึง 3 ครั้งหลังจากนั้นพอมีลูกก็มีอาทิตย์ละครั้ง นาน ๆ ทีเพราะกลัวมีลูก ก็ตอนมีตอนแรก ๆ ก็กินยาคุม แต่ว่ากินไปนาน ๆ แล้วผมก็เลยไม่ได้กินยาพอบไม่ได้กินยาก็พลาดท้องอีก”

แม็ค “ตอนอยู่ด้วยกันใหม่ ๆ ก็อาทิตย์ละ 5 วัน แต่เดี๋ยวนี้ อาทิตย์ละ 3 ถึง 4 ครั้งก็น้อยลงเพราะมันเหนื่อยจากงาน”

แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีความสัมพันธ์ทางเพศมากขึ้นกว่าตอนก่อนจะมีบุตร เพราะบิวให้เหตุผลว่า “มีอาทิตย์ละ 2 ครั้ง ที่จริงมีมากกว่าเหมือนกันนะ ตอนพ่อแม่ไม่รู้ก็นาน ๆ ครั้ง เดือนละครั้ง แต่ตอนนี้เราอยู่ด้วยกันแล้ว คนอื่นก็รู้ ๆ กันแล้ว” เมื่อสังคมยอมรับการอยู่ด้วยกันของคนสองคนดังนั้นการมีความสัมพันธ์ทางเพศจึงเป็นที่ยอมรับ หลังจากมีความสัมพันธ์ทางเพศแล้วกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทั้งเปลี่ยนแปลงที่อยู่ไปจากเดิม และบางส่วนยังอยู่ที่เดิมแต่คู่วัยได้ย้ายมาอยู่ที่บ้านเดียวกันกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบเหตุผลของการย้ายมาอยู่ด้วยกัน ทั้งที่ย้ายไปอยู่ที่บ้านคู่วัย หรือคู่วัยย้ายไปอยู่ที่บ้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

แคท “พอบเป็นแฟนทางบ้านรู้ แฟนย้ายมาอยู่ที่บ้านเราเลย” เพราะแคทและคู่วัยต่างก็อยากที่จะให้ชีวิตอยู่ด้วยกัน ซึ่งคล้ายกับแม็ค แม็คให้สัมภาษณ์ว่า “ก็พอบีอะไรแล้ว หนูว่าแม่เขาก็คงดูออก แม่เขาก็บอกว่ามีอะไรก็ให้บอก หนูก็เลยบอกแม่ แม่เขาก็เลยบอกให้พาแฟนมาอยู่ที่บ้าน แฟนเขาก็เลยย้ายมาอยู่กับหนู”

ส่วนทิพย์ให้สัมภาษณ์ว่า

ทิพย์ : ตอนแรกก็คุยกันทุกวัน แต่มีตอนที่แฟนรู้ว่าท้องอยู่ ๆ เขาก็บอกว่าจะไปอยู่บ้าน ป้า จะไปค้าง 2 ถึง 3 คืน แต่พอผ่านไป 3 คืน หนูเห็นแฟนไม่กลับก็โทรไปตาม เขาบอกว่าไม่ต้องตามแล้วเขาไม่กลับ เขาเป็นเอดส์ หนูก็เสียใจ แต่ก็บอกเขากลับมาเถอะ ยังไงก็อยู่ด้วยกันก็ได้ แต่แฟนไม่ยอม หนูก็โทรไปง้อ โทรไปเป็นเดือนเขาก็ไม่กลับ หนูก็เลยหนีไปอยู่บ้านเพื่อนไปอยู่ ไปนอนค้าง เป็นอาทิตย์ แล้วเขารู้เขาก็ติดตามตามตัวกลับ พอกลับมาตั้งแต่ตอนนั้นถึงตอนนี้เขาก็อยู่กับหนูตลอด

และเหตุผลที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลย้ายมาอยู่ที่บ้านคู่รัก ซึ่งน้อยยให้เหตุผลว่า“พอมีอะไรกัน เขาก็บอกมาให้หนูอยู่กับเขา ก่อนยังไม่ต้องกลับหนูก็อยู่ที่บ้านเขา 3 วัน แล้วพอกลับไปทำงาน นายรู้ว่าหนูมาค้างบ้านผู้ชายเขาก็บอกว่า เขาไม่เอาหนูแล้ว หนูก็เลยต้องย้ายมาอยู่กับแฟน” ส่วนน้ำตาล “ก็พอมีอะไรกันประมาณ 2 อาทิตย์หนูก็ย้ายมาบ้านเขา”

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจ : การกำกับ/การต่อรองเรื่องเพศ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษาศาสนาสามารถแยกประเภทของกลุ่มประชากร ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรก กลุ่มที่หลังคลอดตั้งแต่ 3 เดือนขึ้นไป และ กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่เพิ่งจะคลอดบุตร

กลุ่มที่หลังคลอดตั้งแต่3เดือนขึ้นไป กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้เริ่มมีเพศสัมพันธ์หลังคลอดครั้งแรก ส่วนใหญ่จะเริ่มมีเพศสัมพันธ์อยู่ในช่วง 2 เดือนหลังคลอด แต่ที่น้อยที่สุดคือน้ำตาล น้ำตาลเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกหลังคลอดบุตรได้ 2 สัปดาห์ น้ำตาลให้เหตุผลว่า “แฟนชวนยอม นะ ไม่ได้มีมานานแล้วก็เลยไม่ห้าม” นอกจากนี้เหตุผลของการยินยอมมีเพศสัมพันธ์หลังคลอดมีหลายเหตุผลด้วยกันดังนี้

1. มองว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของการเป็นคู่รัก สะท้อนได้จากความคิดเห็นของดาและดาว ดา “ธรรมชาติของคนเป็นแฟนกัน”ดาว “แฟนชวน ไม่ปฏิเสธเห็นใจเขา เขาไม่ได้มีอะไรกับหนูมานาน”

2. มองว่าเป็นผู้ชายมีความต้องการทางเพศที่ต้องปลดปล่อย ซึ่งแม่ก็ให้ความคิดเห็นว่า “ผู้ชายทุกคนมีความต้องการเรื่องแบบนี้ ถ้าเราไม่ยอมก็สงสารนะ”

แต่สิ่งที่สะท้อนให้เห็นจากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์คือการมีเพศสัมพันธ์ในบางครั้งไม่ได้เกิดจากความยินยอมของฝ่ายหญิงแต่ไม่สามารถปฏิเสธ ต่าย และ น้อย ให้เหตุผลว่า “แฟนชวนก็ปฏิเสธ เขาก็เข้าซี้ก็เลยต้องยอม” ส่วนบิวให้ความคิดเห็นว่า“แฟนชวนก็ยอมนะ เพราะ

ถ้าไม่ยอม แล้วกลัวเขาจะหนีไปมีคนอื่น” จะเห็นได้ว่าสาเหตุของการยอมมีเพศสัมพันธ์ส่วนหนึ่ง เพราะ คู่รักเข้าซื้อและประกอบกับความกลัวว่าคู่รักจะไปมีคนอื่น

จากการสัมภาษณ์คู่รักของกลุ่มประชากรเมื่อโดนปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ คู่รักทำร้ายจิตใจโดยการหนีออกจากบ้าน เบียด “ปฏิเสธว่ายังไม่อยากมี แฟนก็หนีออกจากบ้าน ก็เลยต้องยอม” และกลุ่มประชากรบางราย ไม่ต้องการมีจะมีเพศสัมพันธ์เพราะความกลัวแผลฝีเย็บจะเป็นปัญหา และกลัวว่าจะเกิดการตั้งครรภ์ แต่ก็ไม่สามารถปฏิเสธคู่รักไม่ได้ แพทย์ให้ข้อมูลว่า “หยุดหงิดแต่ไม่กล้าปฏิเสธกังวลใจกลัวจะท้องอีก” และวรรณให้ข้อมูลว่า “แฟนชวน ปฏิเสธแล้วแต่ไม่สำเร็จ แต่ก็กลัวว่าแผลจะเป็นอะไร”

กลุ่มที่เพิ่งจะคลอดบุตร กลุ่มดังกล่าวยังไม่มีเพศสัมพันธ์หลังคลอด แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวก็ตั้งใจว่าจะเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์หลังคลอดกับคู่รัก หลังจากคลอดบุตรได้อย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไป เหตุผลเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กลัวว่าจะเกิดการตั้งครรภ์ และกลัวว่าแผลหลังคลอดจะมีปัญหา ส่วนหนึ่งมั่นใจว่าปฏิเสธกับคู่รักได้ สัมให้ข้อมูลว่า “รอให้หายก่อน ถ้าไม่อยากมีแฟนเขาก็ไม่บังคับ” ส่วนแคท “เคยบอกแฟนว่าไม่อยาก แต่แฟนก็ยอม” และอีกส่วนหนึ่งผู้ปกครองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคอยควบคุมการมีเพศสัมพันธ์

เปรม “ตอนนี้แยกกันอยู่กับแฟน และมีแม่คอยคุมเพราะถ้ามีลูกตอนนี้ลำบาก”

เมย์ “คิดว่าน่าจะคุยกับแฟนได้ แม่เขาช่วยห้าม แล้วแฟนเขาก็ไม่อยากมีลูกอยู่แล้ว”

ทิพ “แฟนเขาเคยขอ แต่ก็ปฏิเสธยังไม่พร้อมกลัวเจ็บแผล แฟนเขาหยุดหงิดแต่เขาก็ยอมนะ แม่หนูบอกว่าถ้าอยากมาก ๆ ก็ให้ไปช่วยตัวเองในห้องน้ำ”

และมีบางส่วนที่ครอบครัวได้แยกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลออกจากคู่รัก ษา “เพราะแม่หนูเขาอาจจะมารับให้กลับไปอยู่บ้าน แต่ทั้งนี้ผู้ให้ข้อมูลบางรายถึงแม้จะไม่มีเพศสัมพันธ์ในตอนนี้ แต่ถ้าคู่รักมีความต้องการก็จะยินยอม เบญ “ถ้าแฟนชวนก็ไม่ว่าอะไร เพราะเป็นธรรมชาติของคนเป็นแฟน แต่ตอนนี้เขาไม่มีอารมณ์ เขาทำงานมาเหนื่อยแล้วต้องช่วยเลี้ยงลูก”

และเมื่อนำข้อมูลของทั้ง 2 กลุ่มมาเปรียบเทียบกัน จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าระยะที่อยากจะเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์นั้นต้องเว้นระยะหลังคลอดอย่างน้อย 3 เดือนขึ้นไป แต่คู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต้องการจะเริ่มต้นมีเพศสัมพันธ์ในช่วงเวลาที่น้อยกว่า คือหลังคลอดไม่เกิน 2 เดือนแล้วทำไมกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักจึงต้องการมีเพศสัมพันธ์ในช่วงเวลาที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะประสบการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการตั้งครรภ์ ทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกังวลกับการมีเพศสัมพันธ์

ความสัมพันธ์ทางเพศ/หน้าที่หรือความต้องการ

เมื่อสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์คิดว่าเป็นหน้าที่ที่ต้องทำในฐานะที่เป็นคู่รัก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีมุมมองที่สามารถแบ่งออกเป็น 2 มุมมองหลัก ๆ คือกลุ่มหนึ่งมองว่าเป็นหน้าที่ของคู่รัก อีกกลุ่มก็มองว่าการมีเพศสัมพันธ์นั้นไม่ใช่หน้าที่ของคู่รักเสมอไป

กลุ่มแรกก็มองว่าเป็นหน้าที่ของคู่รัก เนื่องจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนนี้มองว่าการมีเพศสัมพันธ์ ถ้าไม่ใช่คู่รักหรือสามีภรรยาไม่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ เบญจให้ข้อมูลว่า “เราเลือกที่จะอยู่กับเขา มันก็ต้องมีอะไรอยู่แล้วเป็นเรื่องปกติ” ส่วนวรรณและซาต่างก็มีมุมมองที่คล้ายกันคือวรรณให้ข้อมูลว่า “เพราะถ้าไม่ใช่แฟนกันคงทำแบบนี้ไม่ได้” และซา “เป็นสามีภรรยากันก็ต้องมีอยู่แล้ว”

กลุ่มที่สองมองว่าไม่ใช่หน้าที่ของคู่รัก เนื่องจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องความต้องการทางเพศซึ่งเป็นเรื่องธรรมชาติและไม่จำเป็นต้องเกิดจากความสัมพันธ์ของคู่รัก บิวให้ข้อมูลว่า “หน้าที่ของผู้ชายมากกว่า ผู้ชายมีความต้องการ มีอารมณ์มากกว่าผู้หญิง” ส่วนเมย์ให้ข้อมูลว่า “ไม่ต้องก็ได้เพราะเพื่อนรุ่นพี่ก็มีอะไรกับผู้หญิงไปทั่ว มันเป็นเรื่องความต้องการทางเพศของคนคนนั้น แฟนหนูเขาเล่าให้ฟังว่า เขายังเคยพาผู้หญิงเข้าบ้านมาให้เพื่อน ๆ ของเขาหลง แฟนบอกว่าผู้หญิงคนนั้นก็ยอมนะ แล้วผู้หญิงเขาก็ไม่ได้ว่าอะไร ของแบบนี้ไม่ใช่แฟนก็ได้ ถ้าเขาอยากมีก็มีกันได้” สิ่งที่เมย์สะท้อน เมย์เห็นกระกระทำรุนแรงทางเพศ (Sexual assault) เป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นและไม่ได้มองว่าเป็นความรุนแรงทางเพศ และสะท้อนให้เห็นแสดงให้เห็นนุ้ฒิกวาระทางด้านความคิด

ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่กลุ่มมองว่าไม่ใช่หน้าที่ แต่เป็นสิ่งที่คนเราเลือกที่จะมีหรือไม่ก็ได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของคน ๆ นั้น

บิว “หน้าที่ของผู้ชายมากกว่า ผู้ชายมีความต้องการ มีอารมณ์มากกว่าผู้หญิง”

ต่าย “ไม่ใช่หน้าที่แต่ก็ต้องมีถ้าต้องอยู่ด้วยกัน”

แพ็ท “เรามีสิทธิเลือกที่จะมีหรือไม่”

ฝน “ไม่ใช่เพราะต้องเกิดจากความพร้อมของคนทั้ง 2 ฝ่าย”

น้ำตาล “อยากมีก็มี ไม่อยากมีก็ต้องไม่มี”

เปรม “ไม่เพราะบางคนไม่อยากมีก็ไม่ต้องมี บางคนอยากมีก็มี มันไม่ใช่หน้าที่”

นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายยังมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่หน้าที่ของคู่รัก แต่สิ่งที่ทำให้คู่รักอยู่ด้วยกันก็คือความรัก สัมผัสให้สัมภาษณ์ว่า “ถ้ารักกันไม่ต้องมีอะไรกันก็ได้” และเมื่อ

สอบถามความรู้สึกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่าทุกครั้งที่มีการสัมผัสกันรู้สึกอย่างไร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนให้เห็นความรู้สึกที่หลากหลายทั้งความกังวลใจแล้วจะเกิดการตั้งครรภ์ มณให้ข้อมูลว่า “กังวลใจกลัวท้อง” ส่วนเบรียว “กลัวเจ็บไม่อยากท้อง” และบางครั้งหลังจากมีลูกก็ไม่อยากมีเพศสัมพันธ์ น้อย “ไม่ชอบเพราะเบื่อไม่อยากมี” และตายก็มีความคิดเห็นเช่นเดียวกัน ตายให้ข้อมูลว่า “พอมีลูกแล้วก็เฉย ๆ ไม่อยากมี”

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งถึงแม้ไม่อยากมีเพศสัมพันธ์ แต่ก็ปฏิเสธคู่รักไม่ได้ แพทย์ให้สัมภาษณ์ว่า “ก็ดี ถ้าไม่อยากมีบางครั้งก็ปฏิเสธ แฟนก็หงุดหงิดบ้าง” ส่วนฝนก็มีความรู้สึกเช่นเดียวกับแพทย์ ฝน “ชอบบ้างไม่ชอบบ้าง บางครั้งไม่อยากมีแต่ก็ปฏิเสธไม่ได้”

และส่วนหนึ่งมองว่าความสัมพันธ์ทางเพศนั้นมีขึ้นอยู่กับการยอมรับและความรู้สึกในช่วงเวลานั้น แม็คและบิวแสดงความคิดเห็นคล้ายกันคือบางครั้งไม่ชอบมันแล้วแต่ยอมรับ” ส่วนทิพมองว่า “มันเป็นเรื่องธรรมชาติ อารมณ์มันพาไปมากกว่า”

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนให้เห็นคือกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าเพศสัมพันธ์เป็นแรงขับเรื่องเพศที่ผู้ชายมีความต้องการมากกว่าผู้หญิง และความสัมพันธ์ดังกล่าวผู้หญิงเกิดขึ้นภายใต้ความสัมพันธ์ของคู่รักแต่ผู้ชายไม่จำเป็นต้องอยู่ภายใต้ความสัมพันธ์แบบคู่รัก และส่วนใหญ่ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคาดหวังว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวจะต้องเกิดจากความพร้อมของทั้งคู่หญิงและผู้ชาย แต่ในความเป็นจริงเมื่อคู่รักต้องการอีกฝ่ายไม่สามารถปฏิเสธได้เพราะเป็นหน้าที่ของคู่รักที่พึงปฏิบัติ

การรับรู้/เรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ : แหล่งความรู้เรื่องเพศ

แหล่งข้อมูลเรื่องเพศและเรื่องเพศสัมพันธ์ จากการสัมภาษณ์พบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะพูดคุยและเรียนรู้เรื่องเพศจากกลุ่มเพื่อนเป็นหลัก เปรมให้ข้อมูลว่า “เพื่อนส่วนมากเพื่อน ตอนมีเพื่อนเขาไปมีอะไรกับแฟนเขาชอบมาเล่าให้ฟัง แล้วหนูก็ถามเขาเรื่องกินยา ตอนนั้นยังท้อง เพราะท้องก็คุยกันเรื่องลูก” และดาให้ข้อมูล “เพื่อนที่สนิท ๆ ก็คุยกันทุกเรื่องในกลุ่มหนูมีทั้งเพื่อนผู้หญิงเพื่อนผู้ชาย เพื่อนหนูมีอะไรก็เล่า มีอะไรก็ช่วยเตือนกัน เพื่อนหนูเขาเอาตัวรอดเก่ง เขาชอบสอนหนู อย่างยาคุมฉุกเฉินเพื่อนหนูยังซื้อให้เลย เขาไม่อายนะ เขาซื้อบ่อย” และนอกจากการรับรู้และเรียนรู้ของมุดดังกล่าวจากการพูดคุยกับกลุ่มเพื่อนแล้ว กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนยังรับรู้ของมุดดังกล่าวผ่านสื่อต่าง ๆ ควบคู่กันไป ซึ่งตายให้ข้อมูล “ก็อ่านหนังสือมันก็มีคอลัมน์เพศให้อ่าน แล้วก็คุยกับเพื่อนที่เขามีแฟน” สัมให้ข้อมูล “ก็เห็นจากทีวี ดูหนังมันก็มีเรื่องแบบนี้อยู่แล้ว แล้วก็บางทีเพื่อนเขาเคยมีอะไรกับผู้ชายเขาก็มาเล่า” และบิวให้ข้อมูล “ก็ดูจากทีวี เห็นในหนังสือ

แล้วก็เพื่อนชอบเล่าให้ฟังเวลาทำอะไร กับผู้ชายเป็นอย่างไร ผู้หญิงจะรู้สึกอย่างไร มันทะลึ่งนะแต่เพื่อนหนุ่มมันไม่อาย ใครถามมันก็ตอบ” และบางส่วนเริ่มคุยกับกลุ่มเพื่อนหลังจากที่ตนเองเคยมีประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์ ต่าย“คุยกับเพื่อนสนิท พอมีแฟนมีลูกก็เริ่มคุยกับเพื่อนมากขึ้น ก่อนหน้านั้นไม่เคย”

จะเห็นได้ว่าแหล่งของมูลเรื่องเพศเกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกลุ่มเพื่อนในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ ทำให้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ใคร ๆ ก็มีกัน เป็นเรื่องปกติที่เกิดขึ้นได้ ซึ่งนี่อาจจะเป็นส่วนหนึ่งของความกระตือรือร้นความอยากรู้ในกลุ่มเพื่อน ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เด็กวัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวมีเพศสัมพันธ์

และนอกจากแหล่งความรู้เรื่องเพศที่ได้จากกลุ่มเพื่อน ยังมีแหล่งความรู้ที่มาจากคูรัก และแม่ เปรี้ยวให้ข้อมูลว่า “กับแฟนก็คุยบ้าง หลังจากมีอะไรกับแฟนก็เริ่มคุยกัน” ส่วนทิพ “คุยกับแฟน กับแม่ก็หนูไม่ถาม แต่แม่ชอบมาคุยมาถามหนู” และสิ่งที่แม่ของทิพถามคือการคุมกำเนิด ทิพ “แม่ชอบถามว่าเราใส่ถุงยางหรือเปล่า” จะเห็นได้ว่าการพูดคุยเรื่องเพศระหว่างผู้ปกครองคือความวิตกกังวลเรื่องเพศคือความกังวลเรื่องการตั้งครรภ์ และนอกจากนี้การรับรู้ข้อมูลเรื่องเพศได้จากการเรียนในห้องแนะแนว เมย์ “เพื่อนเขาชอบเล่าให้ฟัง แล้วก็ครูก็สอน ครูแนะแนวเขาก็สอนเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศนะ แต่มีอีกหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ให้ข้อมูลว่าการพูดคุยและเรียนรู้เรื่องเพศจากพี่ชายเพื่อนคืออารี อารีให้ข้อมูลว่า“ก็ปรึกษากับพี่ชายเพื่อน” และสาเหตุผลที่อารีเลือกคุยหรือปรึกษาเรื่องเพศกับพี่ชายเพื่อนเพราะอารีให้เหตุผลว่า“พี่เขาน่ารักนิสัยดีที่เขาเคยเป็นแฟนเก่าเรา มีปัญหาที่คุยกัน ปรึกษาพี่เขาทุกอย่าง ตอนหนูคลอดเขาก็โทรมาถามว่าเป็นอย่างไรบ้าง” และเรื่องเพศที่อารีเลือกที่จะปรึกษากับพี่ชายเพื่อนคือก็ความรัก แต่เมื่อสอบถามอารีว่าพี่ชายเพื่อนคนนั้นมีโอกาสพัฒนาเป็นคูรักหรือไม่ อารีไม่ตอบ อารีมองว่าตนเองมีลูกแล้วจึงไม่กล้าคาดหวังในเหตุการณ์ในอนาคต

ซึ่งเมื่อนำความคิดของอารีที่มีต่อผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์และถูกมองว่าเป็นของมีค่า ทาหนี อารีแสดงความคิดเห็นว่า “เห็นด้วย เพราะผู้หญิงที่มีอะไรกับผู้ชาย ถ้าผู้ชายคนอื่นเขารู้เขาก็คงไม่อยากคบกับเรา” และเมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้หญิงควรที่จะรักษาพรหมจรรย์จนกระทั่งวันแต่งงานหรือไม่ อารีแสดงความคิดเห็น “เห็นด้วยเพราะคนอื่น ๆ เขาบอกอย่างนั้น” จะเห็นได้ว่าอารีก็ยังเป็นอีกหนึ่งในกลุ่มที่มองว่า ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเครื่องมือในการทำลายคุณค่าของผู้หญิง และเป็นสิ่งที่อารีใช้ลดทอนคุณค่าของตนเอง เป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นการกดทับเรื่องเพศผ่านการให้คุณค่าของผู้หญิงที่ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ และเมื่อสอบถามอารีว่านอกจากเรื่องความรักที่คุยกับเพื่อนของพี่ชายแล้ว รับรู้หรือเรียนรู้การมีเพศสัมพันธ์จากใคร อารีให้

ข้อมูลว่า “เพื่อน เพื่อนเขาชอบมาเล่าเวลาเขาไปมีอะไรกับผู้ชาย หนูก็นั่งฟัง เพื่อนหนูเขามีประสบการณ์นะ แต่เขาเก่งเขาคุมกำเนิด เขาก็ไม่เคยพลาดนะ ขนาดว่าเขาเปลี่ยนแฟนบ่อยนะ

แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนมองว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องส่วนตัว และไม่ใช่เรื่องที่จะต้องพูดคุยกับผู้อื่นซึ่งน้อยให้เหตุผลว่า “ไม่คุยกับใครเพราะไม่ใช่เรื่องที่น่าคุยให้คนอื่นฟัง” ส่วนแพท “ไม่คุยเพราะเป็นเรื่องส่วนตัว” และเมื่อสอบถามความคิดเห็นว่าพ่อแม่ควรสอนหรือพูดคุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับลูกหรือไม่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่า ผู้ปกครองควรที่สอนและพูดคุยเรื่องดังกล่าวกับลูก เหตุผลเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่า

ดาว “สมัยนี้มีไม่ว่าแต่จะต้องรู้จักป้องกัน”

บิว “สอนให้ว่าเราต้องดูแลตัวเองก่อนจะมีอะไร ถ้าไม่แน่ใจก็อย่า เพราะพลาดแล้วผู้หญิงเสียมากกว่าผู้ชาย”

เบรีย “ควรที่จะพูดให้เราเข้าใจว่าเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ในเวลาอันควรแล้วก็วิธีการคุมกำเนิด แต่พูดถึงมันก็ยาก เพราะพ่อกับแม่ที่ไหนก็ไม่กล้าพูด เพราะเป็นตัวเราก็กังไม่รู้อะไรจะสอนลูกอย่างไร”

แพท “พ่อแม่ควรจะสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับลูก สอนว่าไม่ดีควรมีเมื่อเราพร้อมแล้วก็สอนเรื่องการคุมกำเนิด..ที่จริงสอนผู้หญิงยาก แต่ก็ควรจะสอนลูกผู้หญิง ส่วนลูกชายไม่จำเป็น เพราะเราต้องสอนต้องดูแลไม่ให้ติดยา จะสอนตอนอายุ 15 ปี เพราะโตเป็นผู้ใหญ่”

ซา “พ่อกับแม่มีประสบการณ์มาก่อนทุกเรื่องจะได้ป้องกันได้แล้วไม่พลาด”

เบญ “สอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์และการเลือกคบผู้ชาย”

มณ “สอนทุกเรื่องแต่ไม่ต้องเจาะลึก”

อารี “ก็ควรที่จะสอนนะ สอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ตอนยังไม่ถึงเวลาว่ามันไม่ดี สอนให้รักนวลสงวนตัว”

วรรณ “สอนไปในทางที่ดีคือต้องรักนวลสงวนตัว”

ดา “ใจหนึ่งก็ควรนะ แต่สมัยนี้หนูว่าพ่อแม่ไม่กล้าพูดกับลูกหรอก เพราะเขาคงไม่รู้จะพูดอย่างไรแต่ถ้ากล้าพูดก็ดีนะ หนูว่าถ้าจะสอนก็สอนให้รู้จักป้องกันตัวเอง ให้รักตัวเอง แต่พี่ว่าใหม่มันยาก ยิ่งบ้านเราอาย พูดเรื่องนี้คงไม่ค่อยกล้า”

ส้ม “คิดว่าน่าจะสอน เรื่องการคุมกำเนิด ตอนเรียนครูก็สอนนะ แต่พ่อแม่ก็น่าที่จะสอนด้วย”

น้ำตาล “ก็ต้องสอนบ้าง ถ้าเป็นหนูก็จะสอนลูกให้รู้จักรักตัวเอง สอนให้ป้องกัน จะสอนตอนลูกโต สอนตอนอายุประมาณ 15 ปี”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าควรที่จะสอนเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ให้กับลูกสาว เพราะลูกสาวเวลามีเรื่องอะไรมักเสียหายนมากกว่าผู้ชาย และเนื้อหาของการสอนใหญ่จะสอนให้ป้องกันตนเอง ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มองพ่อแม่ไม่ควรสอนเรื่องดังกล่าวให้แก่ลูก เหตุผลเพราะส่วนใหญ่มองว่าเด็กควรจะเรียนรู้ด้วยตนเอง น้อยให้เหตุผลว่า“ไม่ควรสอนเพราะลูกควรจะเรียนรู้ด้วยตนเอง”เช่นเดียวกับฝน “ไม่ควรเพราะเด็กอายุไม่ถึง ถ้าเด็กอยากจะทำจะต้องรอให้อายุ 20 ปีให้เขารู้ด้วยตัวเอง” นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าการสอนยังจะเป็นการกระตุ้นให้กลุ่มเด็กอยากจะทำ และอยากจะทำเอง แม้จะให้เหตุผล “ไม่ควร เพราะมันควรจะเป็นไปตามธรรมชาติ ถ้าสอนแล้วก็ทำให้เด็กอยากจะทำ อยากเห็น อยากลอง” เช่นเดียวกับเมย์ ซึ่งเมย์ให้เหตุผลว่า “ไม่ควร เพราะเด็กอยากจะทำเอง” อีกทั้งการสอนเรื่องเพศยังมองว่าเรื่องที่ไม่เหมาะสมหากพ่อแม่จะพูดเรื่องดังกล่าวกับลูก ซึ่งทิพมองว่า “มันไม่เหมาะสมที่พ่อแม่จะพูดเรื่องนี้กับลูก”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่คิดว่าไม่ควรสอนเรื่องเพศ และเพศสัมพันธ์ เพราะคิดว่าเรื่องดังกล่าวควรจะเป็นเรื่องธรรมชาติ และจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวยังมองว่าหากมีการสอนเรื่องดังกล่าวจะเป็นการกระตุ้นให้เด็กอยากจะทำและอยากลอง

จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายเคยมีปัญหาเรื่องเพศและเรื่องเพศสัมพันธ์ น้อยเคยประสบปัญหาไม่อยากมีเพศสัมพันธ์ น้อยได้คุยเรื่องนี้กับคู่รัก แต่คู่รักของน้อยก็ยังบังคับให้น้อยมีเพศสัมพันธ์

แม้เคยประสบปัญหาตอนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และมีอาการเจ็บบริเวณอวัยวะเพศ แต่แม้จะไม่กล้าไปปรึกษาใคร เพราะรู้สึกอาย ก็กลัวจะเป็นอะไรแต่พอสักพักก็หายเอง

บิวเคยประสบปัญหาตกขาวมีกลิ่น บิวนำเรื่องดังกล่าวไปปรึกษาแม่ แม่ของบิวซึ่งอายาเหินบิวมาให้ หลังจากใช้ยาเหินบิวก็รู้สึกว่าการดังกล่าวดีขึ้น

ฝนเคยประสบปัญหาหลังจากมีเพศสัมพันธ์และมีอาการแสบช่องคลอด ฝนไม่ปรึกษาใครคิดว่ามันสกปรก ก็เอาน้ำล้าง ๆ แล้วไปซื้อยาแก้แสบมากิน แล้วอาการดีขึ้น

เป็ริ้วเคยประสบปัญหาใช้ถุงยางอนามัยแล้วมีอาการแสบช่องคลอด ก็ได้บอกแฟน แฟนก็เลิกใช้ถุงยางอนามัยแล้วอาการก็ดีขึ้น

ต่ายเคยประสบปัญหาหลังคลอดลูก มีอาการคัน มีตกขาวมาก ต่ายได้ไปปรึกษาหมอ หมอตรวจก็บอกว่าปกติ เลยถามเพื่อน เพื่อนซื้อยามาให้กิน พอกินแล้วอาการก็ดีขึ้น

นอกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวที่เคยประสบปัญหาเรื่องเพศและปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์แล้ว คู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายก็เคยประสบปัญหาดังกล่าวเช่นกัน

ทิพ “แฟนเคยเป็นหนองในแฟนบอกว่าอยู่ ๆ ตรงไขของเขาวมแล้วก็มีน้ำหนองสีเหลืองไหลออกจากตรงหัวกระเจียว แล้วฉี๊ด ๆ แฟนเขาถามเพื่อน แล้วก็ซื้อยามากิน ก็ดีขึ้นไม่ได้

ไปหาหมอ เขาอายุ”และเมื่อถามว่าทิพฐ์หรือไม่ว่าหนองโนเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ทิพฐ์ให้ข้อมูลว่า “ไม่แน่ใจนะ แต่หนูไม่ให้ติด หนูก็ปกติ ไม่เห็นเป็นอะไร”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักเมื่อประสบปัญหาเรื่องเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลก็เลือกที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยตนเอง หรือเลือกที่จะปล่อยปะละเลยปัญหา ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะโอกาสในการรักษา หรือเข้าถึงสถานพยาบาลนั้นดูเรื่องที่ว่านวยและมีส่วนตอนมากมาย และรู้สึกอายเมื่อต้องมาหาหมอ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจึงเลือกที่จะปรึกษาร้ายขายยา มากกว่าการเข้ามาปรึกษาสถานพยาบาลที่มีบุคลากรที่เชี่ยวชาญ เมื่อไปพบแพทย์แล้วตรวจไม่พบอะไร แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังคงไม่เชื่อคำวินิจฉัย และเลือกที่จะปรึกษาเพื่อน และเชื่อว่าอาการเจ็บป่วยต้องรักษาด้วยยา หากไม่ได้รับยา อาการก็จะไม่หาย

ปัญหาด้านอนามัยการเจริญพันธุ์และการคุมกำเนิด: ความคิด/ความเชื่อ/การจัดการกับปัญหา

เมื่อสอบถามถึงเรื่องอนามัยการเจริญพันธุ์ ทำให้ได้ทราบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับตกขาวและประจำเดือนในมุมมองที่หลากหลาย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตกขาวกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าเป็นเมือกสีขาว ๆ ที่ออกมาจากช่องคลอดและเกิดขึ้นในช่วงก่อนมีประจำเดือน,หลังจากมีเพศสัมพันธ์และมีตอนตั้งครรรภ์ แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลไม่ทราบว่าตกขาวเกิดจากอะไร และก็มี 4 รายในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่รู้จักว่าตกขาวคืออะไร เมื่อสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่าเคยประสบปัญหาหรือมีตกขาวผิดปกติ ส่วนใหญ่ไม่เคยประสบปัญหา แต่ก็มีหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เคยประสบปัญหาดังกล่าวบิวให้ข้อมูลว่า “ก็เคยก็มีเป็นสีขาวขุ่น ๆ มีกลิ่นแต่ถามเพื่อน ๆ ก็บอกปกติแต่ตอนมีกลิ่นเหม็นมาก ๆ ก็บอกแม่แม่ซื้อยามาให้พอเหน็บก็ดีขึ้น” จะเห็นได้ว่าเมื่อกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลประสบปัญหาดังกล่าววิธีการแก้ไขคือเลือกที่จะปรึกษากับคนใกล้ชิดเช่นแม่ และส่วนใหญ่ถ้าหากจะกลับมาปรึกษาที่หน่วยงานสาธารณสุขของรัฐ ก็ต่อเมื่อมีนัดหมายจากแพทย์เท่านั้น

ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับประจำเดือน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่า ประจำเดือนคือเลือดเสียที่ออกมาจากอวัยวะเพศ ต้องมีการถ่ายเทออกในทุกเดือน เพราะเป็นการขับถ่ายของเสีย แม้คให้ข้อมูลว่า “เป็นการถ่ายเทของเสีย เป็นการเปลี่ยนเลือด เอาเลือดเสียออกจากตัว ต้องมีมากทุกเดือนเพราะร่างกายจะได้ไม่ผิดปกติ มดลูกก็จะได้เป็นปกติ” และน้ำตาลให้ข้อมูลว่า “เลือดเสียที่ขับออกมา ควรจะมีมาทุกเดือน ถ้าไม่มีหน้าก็จะดำ ลิวขึ้น เพราะเลือดเสียมันจะค้าง” แต่ส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีมุมมองกับเรื่องประจำเดือนที่แตกต่างออกไป คือ ทิพ มองว่า “เกล็ดเลือดที่ออกมาจากช่องคลอด ถ้ามีเมนมาเร็วจะดี” และตามองว่า “เป็นฮอร์โมน”

และเมื่อจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก ตอนอายุอยู่ในช่วง 11 ถึง 15 ปี และเมื่อมีประจำเดือนครั้งแรก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกที่จะบอกแม่เป็นคนแรก และความรู้สึกของการมีประจำเดือนครั้งแรกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้สึกตกใจ ฝนให้ข้อมูลว่า “ตอนอายุ 13 ปี มีก็บอกแม่ตอนนั้นตกใจกลัวจะเป็นอันตราย” เช่นเดียวกับ เปรม เปรมสะท้อนความรู้สึกว่า “ตอนนั้นอายุประมาณ 12 ปี ก็ตกใจ คิดว่าเป็นเลือดออกจากตัว คิดว่าเราต้องเป็นอะไร ทำไม่มีเลือดออก ก็วิ่งไปบอกแม่ แม่ก็บอกว่าเป็นประจำเดือน” และในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายก็รู้สึกเฉย ๆ กับการมีประจำเดือนในครั้งแรก อารี “ตอนอายุ 13 ปี ตั้งแต่ ป.6 ประมาณนี้ ไม่บอกใคร ก็เข้าห้องน้ำก็เห็น ก็ดูจนแน่ใจว่าเป็น เพราะอาจารย์เคยสอนในห้องเรียน หนูก็ไปซื้อผ้าอนามัยมาใส่เอง แล้วก็ไปถามแม่เพื่อนว่าจะซื้อผ้าอนามัยแบบไหน แม่เพื่อนเขาก็ซื้อให้หนู แล้วแม่เพื่อนก็โทรบอกลุง ลุงก็เลยรู้” เช่นเดียวกับวรรณ วรรณมองว่า “ก็มีตอนเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 นะ ไม่ค่อยตกใจเพราะเพื่อนเขามีกันหมดทุกคน เหลือแต่เราที่มาช้า พอมีก็บอกที่สาว เขาก็ซื้อผ้าอนามัยมาให้” ส่วนหนึ่งมองว่าการมีประจำเดือนเป็นเรื่องส่วนตัว และไม่กล้าบอกใคร เพราะเป็นเรื่องที่น่าอายน้อย “อายุ 15 ปี ก็มันมีเลือดออก ก็รู้ว่าเป็นประจำเดือน เพราะเพื่อเขาเคยเป็น ก็เลยรู้ว่าต้องทำอะไรและไม่ได้บอกใครเพราะมันอาย” และบางรายของผู้ให้ข้อมูลก็รู้สึกไม่ชอบเวลาที่มีประจำเดือน ษา “ตอน ป.6 ก็บอกแม่ ตอนเห็นเพื่อนคนอื่นเขามีก็อยากมี เพราะมีจริง ๆ แล้วไม่อยากมี ไม่ชอบ” นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้สะท้อนให้เห็นความเชื่อเกี่ยวกับการมีประจำเดือน ที่เป็นทั้งข้อห้ามและวิธีการการปฏิบัติตัว ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดื่ม น้ำเย็น ดื่มน้ำมะพร้าว เพราะจะทำให้เลือดแข็งตัว และเวลาที่มีประจำเดือนจะทำให้ปวดท้อง จะต้องดื่มน้ำอุ่น ๆ เพราะจะทำให้เลือดไหลดี และนอกจากนี้ห้ามสระผมเพราะจะทำให้เลือดแข็ง และเวลาที่มีประจำเดือนมาครั้งแรก หากต้องการมีประจำเดือนมาน้อยวัน จะต้องกลั้นหายใจและ ถัดบันได 3 ชั้น เพราะจะทำให้เลือดประจำเดือนมาแค่ 3 วัน และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายสะท้อนให้เห็นว่า เมื่อผู้หญิงมีประจำเดือนแล้ว จะทำอะไรก็ต้องระมัดระวังตัว เพราะประจำเดือนมีอำนาจในการทำลายร่างน้อยให้ข้อมูลว่า “แม่แฟนเขาบอกว่าว่ามีประจำเดือนห้ามเด็ดใบโหระพาเพราะจะทำให้ใบหงิกงอ” นอกจากนี้ยังมีข้อห้ามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่มีการมีประจำเดือน เพราะจะทำให้เกิดการตั้งครรภ์ เมย์ “แม่เคยสอนนะ ก็สอนห้ามมีเพศสัมพันธ์เพราะจะทำให้ติดลูกได้” เช่นเดียวกับฝนซึ่งให้ข้อมูลว่า “เพื่อนเคยบอกว่าห้ามมีเพศสัมพันธ์ตอนมีประจำเดือนเพราะประจำเดือนเป็นของเสีย ถ้ามีจะทำให้เรามีลูกได้” และยังมีข้อห้ามเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่มีการมีประจำเดือน การจะทำให้ติดเชื้อ ส้มให้ข้อมูลว่า “ห้ามมีเพศสัมพันธ์ เพราะจะให้ติดเชื้อแม่สอน”

และเมื่อสอบถามความหมายของการคุมกำเนิด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนมากจะมองว่าเป็นการคุมไม่ให้เกิดการตั้งครรภ์ และวิธีการคุมกำเนิดที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลรู้จักส่วนมากจะเป็นวิธีการคุมกำเนิดสำหรับผู้หญิง คือยาฉีด ,ยาเม็ดคุมกำเนิด และยาเม็ดคุมกำเนิดแบบฉุกเฉิน และส่วนหนึ่งก็รู้จักการฝังยาคุมและใส่ห่วงอนามัย ส่วนวิธีการคุมกำเนิดของผู้ชายที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลรู้จักคือถุงยางอนามัย และแหล่งที่มาของข้อมูลเรื่องการคุมกำเนิดส่วนใหญ่จะได้รับข้อมูลดังกล่าว จากบุคลากรทางการแพทย์ รองลงมาคือกลุ่มเพื่อน และเรียนรู้จากการสอนในห้องเรียน

บิว “ถุงยาง รู้ตั้งแต่ตอนเรียนตอนมัธยมศึกษาตอนปลายตอนเรียนคิดว่าไม่ให้จำเป็นแล้วก็คิดว่ามันไม่เกี่ยวข้องกับหนู ก็เลยเรียนผ่าน ๆ แต่รู้ไม่เยอะนะครูให้อ่านตามหนังสือ”

อารี “ก็รู้จักใส่ถุงยาง ใส่ห่วง ยาฝังแล้วก็ยาฉีดคุม รู้จักตอนนี้เรียนหนังสือตอนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3 เรียนมาหมดเลยโรงเรียนสอนในหนังสือเรียนก็เขียนบอก”

น้ำตาล “ถุงยาง ก็มีขายตาม 7-11 เห็น ๆ อยู่ ยาคุม ยาฉีด แล้วก็ทำหมัน หมอแนะนำตอนคลอดลูก ก็ฉีดยา 1 เข็ม 3 เดือน แต่เพื่อหนูบอกว่าฉีดยาแล้วหน้าดำ มดลูกแห้ง ก็ไม่เลยอยากฉีด”

และนอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนยังมองว่าการคุมกำเนิดควรที่จะเป็นของผู้หญิง เพราะเหตุผลแรกคือผู้หญิงเป็นฝ่ายตั้งครรภ์ ซึ่งอารี เปรม มณ และซา ต่างก็ให้คำตอบว่า “ผู้หญิงเพราะผู้หญิงท้อง” และเหตุผลที่สอง เพราะผู้ชายไม่ยอมคุมกำเนิด เมย์ และเบญ ต่างก็ให้ความคิดเห็นว่า “ผู้หญิงเพราะถุงยางมันใส่ยาก ผู้ชายเขาไม่ชอบใส่” ส่วนดาให้ข้อมูลว่า “ผู้หญิงแต่ที่จริงผู้ชายก็น่าจะนะ แต่ว่า ก็รู้ ๆ กันอยู่แล้วว่าผู้ชายซี้กแล้ว ถ้าจะให้มาโรงพยาบาลนะไม่กล้าหรอก”

และเหตุผลสุดท้าย เพราะถุงยางมีโอกาสพลาดสูง สัม “ผู้หญิง เพราะผู้หญิงน่าจะคุมมากกว่าผู้ชาย เพราะใส่ถุงยางมันก็พลาดได้”

แต่อีกส่วนหนึ่งก็มองว่าการคุมกำเนิดควรจะเป็นหน้าที่ของผู้ชาย เหตุผลเพราะทิพ “ผู้ชายปล่อยน้ำเชื้อ” ส่วนบิวและเป็รียวต่างก็มองว่า “ผู้ชายทำให้ผู้หญิงท้อง” และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มสุดท้ายต่างก็มองว่าควรที่จะเป็นหน้าที่ของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่เหตุที่ผู้หญิงต้องคุมกำเนิดมากกว่าผู้ชาย เพราะผู้ชายไม่กล้า น้ำตาลให้ข้อมูลว่า “ก็ทั้ง 2 คนนั้นแหละ แต่ส่วนมากผู้หญิงจะคุม ผู้ชายไม่ทำหมันหรือเขาก็กลัวเสื่อมสมรรถภาพ” และเมื่อสอบถามความคิดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงมีความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดหรือมีความรู้เรื่องเพศ เป็นผู้หญิงที่ไม่ดีเห็นด้วยหรือไม่ ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่า ผู้หญิงควรที่จะรู้วิธีการคุมกำเนิดจะได้ป้องกันตัวเอง แต่ก็มีอีกส่วนหนึ่งที่มองว่าผู้หญิงไม่ควรจะรู้เรื่องเพศ หรือการคุมกำเนิดมากเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี เหตุผลเพราะน้ำตาล วรรณ น้อย และเปรมต่างก็มองว่า “เพราะ

จะทำให้คุณเป็นผู้หญิงที่มีประสบการณ์มาก” ส่วนฉันให้ข้อมูลว่า“ผู้หญิงที่รู้เรื่องนี้เยอะไม่ดี เพราะดูเหมือนเป็นโรคจิต ส่วนมากเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี เพราะพวกที่รู้เยอะมักเป็นผู้หญิงขายบริการ”

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์สะท้อนให้เห็นว่าเรื่องเพศถูกใช้เป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการควบคุมคนในสังคม Gayle S. Rubin มองว่า ปรัชญาการณดังกล่าว สะท้อนให้เห็นการกดขี่เรื่องเพศ คือการมองเรื่องเพศในแง่ลบ (Sex Negativity) ที่เชื่อว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งสกปรก อันตรายในแต่ละสังคมจะมีการจัดลำดับชั้นในเรื่องรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ (Sexual Stratification) ที่สังคมยึดถือเป็นมาตรฐานของระบบความหมายเรื่องเพศที่แตกต่างกันไปและสังคมยังได้สร้างชุดของความหมายทางเพศที่สังคมเห็นว่าเป็นความสัมพันธ์ทางเพศที่ปกติและเป็นธรรมชาติ เป็นตัวแบ่งบอกถึงรูปแบบของความสัมพันธ์ที่คนในสังคมควรจะทำเพื่อเป็นกรอบในการแบ่งแยกวิถีทางเพศที่ดี (Good sex) ออกจากวิถีทางเพศที่เลว โดยหากรูปแบบของความสัมพันธ์ทางเพศของคนในสังคมไม่สอดคล้องกับอุดมการณ์ทางเพศของสังคมก็จะถูกตำหนิและลงโทษซึ่งสังคมไทยก็เป็นอีกสังคมที่อยู่ภายใต้สังคมชายเป็นใหญ่ ด้วยเหตุนี้เองการควบคุมเนื้อตัวหรือร่างกายผู้หญิง คือการควบคุมให้ผู้หญิงอยู่ในกรอบเรื่องเพศ ผู้หญิงจะต้องไร้เดียงสาเรื่องเพศ และเมื่อผู้หญิงมีความรู้เรื่องเพศมากก็จะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี เป็นผู้หญิงที่ผิดไฝในเรื่องเพศ สามารถสะท้อนให้เห็นการกดทับและบีบให้ผู้หญิงอยู่ในกรอบเรื่องเพศตามเป้าปรารถนาของผู้ชาย

การจัดการเรื่องเพศผ่านสถาบันรัฐ : ความรู้สึก ความคาดหวังความต้องการ/ สิ่งที่ปรากฏ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทำให้ทราบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่รู้จักหน่วยงานวางแผนครอบครัวและมีความคิดว่าหน่วยงานดังกล่าว ทำงานเกี่ยวกับการให้บริการคุมกำเนิด ให้คำปรึกษาเรื่องชีวิตคู่และการวางแผนครอบครัว และให้คำปรึกษาเรื่องเพศสัมพันธ์ แต่ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ถึง 4 รายที่ไม่รู้จักหน่วยงานดังกล่าว ทั้งที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวต่างเคยเข้ามาใช้บริการในหน่วยงานนี้และเมื่อสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่าถ้าหากมีปัญหาเรื่องเพศทุกเรื่องคิดว่าจะมารับบริการที่วางแผนครอบครัวหรือไม่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าอาจจะมารับบริการหากทางหน่วยงานดังกล่าวมีการนัดหมาย หรือมาตามที่แพทย์สั่ง

ส่วนหนึ่งก็มองว่าอาจจะมาเพราะคิดว่าหน่วยงานดังกล่าวมาสามารถแก้ไขปัญหาให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ วรรณ มองว่า“ปรึกษานะเพราะมีหมอบจะได้ช่วยเราได้” ส่วนปริ๊ว “ถ้ามีปัญหาจริง “แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งคิดว่าจะไม่มารับบริการเหตุผลเพราะแพ็ท “ไม่มาเพราะคุยกับแพนได้” และแม้มองว่า “ไม่กล้ามาถึงมีลูกแล้วก็ไม่กล้าถามเรื่องบางอย่าง” ส่วนตามองว่า “ไม่

เพราะส่วนมากจะคุยกับเพื่อนมากกว่า” และเมื่อสอบถามว่าอยากให้วางแผนครอบครัวทำอะไรให้ ส่วนใหญ่มองว่าต้องการให้หน่วยงานแนะนำการคุมกำเนิด ,ให้การศึกษาเรื่องครอบครัว และ บอกวิธีการดูแลลูก

ทัศนคติของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์หมายถึงอะไร และมีรูปแบบไหนบ้าง และ เกิดขึ้นระหว่างใครกับใคร

ส่วนใหญ่มองว่าเป็นการมีอะไรกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย (การมีอะไรกัน : การมีเพศสัมพันธ์ (ผู้ศึกษา)) เป็นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย การหลบซ่อนระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และเป็นความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย_โดยมีส่วนหนึ่งมองลึกซึ้งถึงกระบวนการทำงานของร่างกาย แม้คมองว่าเป็นการเอาอวัยวะ 2 อย่างมารวมกัน ต่ายมองว่าเป็นการมีอะไรกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายทำให้เกิดการปฏิสนธิและมีลูก และการมีอะไรกันของคนที่เป็นแฟน เปรมกับน้อยมองว่าไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นกับผู้หญิงและผู้ชาย แต่อาจจะเกิดกับคนเพศเดียวกันก็ได้ น้อยมองว่าสมัยนี้ไม่ผิด ถ้าเขาสองคนเป็นแฟนกัน ส่วนวรรณมองว่า “กระเทยแปลงเพศสวย ๆ ก็มีอะ” และเมื่อสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ที่ผิดปกติหรือผิดธรรมชาติคืออะไร และทำไมถึงคิดว่ามันผิดปกติ รับรู้ได้อย่างไรว่ามันผิดปกติ ส่วนใหญ่จะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ผิดปกติ เหตุผลเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเป็นเรื่องผิดธรรมชาติ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายมองว่าการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันสาเหตุที่ทำให้ติดโรค จึงถือว่าเป็นเพศสัมพันธ์ที่ผิดปกติ_แค่มองว่า “ผู้หญิงกับผู้หญิงผู้ชายกับผู้ชาย ก็มันผิดเพราะผิดเพศ ทำให้ติดโรค” และตามองว่า“ถ้าเมื่อก่อนผู้ชายมีอะไรกับผู้ชาย หรือว่าผู้หญิงกับผู้หญิงมีอะไร ก็ผิดนะ แปลกเลย แต่เดี๋ยวนีมันขึ้นอยู่กับคนมองมากกว่า ความคิดของคนไม่เหมือนกัน เดี๋ยวนีสังคมก็ยอมรับได้ แต่ถ้าความคิดหนู หนูก็รู้สึกแปลก ๆ แต่ก็เรื่องของเขาไม่เกี่ยวกับเรา คนมันอยากจะรักกันก็ช่างเขา”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเพศสัมพันธ์นั้นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายและเมื่อคนในสังคมมีความสัมพันธ์ทางเพศกับเพศเดียวกัน ก็จะถูกมองว่าเป็นเรื่องผิดปกติ ทั้งนี้เพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ถูกหล่อหลอมกระบวนการขัดเกลาพฤติกรรมทางเพศผ่านอุดมการณ์ทางเพศที่มองว่าความสัมพันธ์ต่างเพศเป็นความสัมพันธ์หลักได้เข้ามาอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ตัวตนทางเพศและให้คุณค่าของตัวตนทางเพศที่ไม่เท่าเทียมกันภายใต้โครงสร้างความสูงต่ำของความเป็นคน ซึ่งหากใครทำทายเป็นหรือก้าวข้ามเส้นแบ่งระหว่างเพศสภาพที่เหมาะสมกับเพศที่ตนเองถือครองอยู่ก็จะถูกตีตราและได้รับการตำหนิ

จะสังคมน่ามีพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนหรือผิดธรรมชาติ จะเห็นได้ว่าร่างกายถูกกำกับและจัดการโดย จารีตที่สร้างขึ้นตามแต่ละบริบททางสังคม การแสดงออกทางกายของปัจเจกชน เป็นผลมาจากการ กระบวนการทำให้สังคมมีอารยะ มีเส้นแบ่งแยกพฤติกรรมที่ปกติและผิดปกติ ความสัมพันธ์ทาง เพศก็เป็นอีกกระบวนการหนึ่งที่มีการนิยามความถูกหรือผิด ชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรม ด้วย ความสัมพันธ์ทางเพศของระบบชายเป็นใหญ่เลือกที่จะกำหนดความทางเพศที่ถูกที่ควรคือรูปแบบ ความสัมพันธ์ทางเพศต่างเพศและผูกโยงความสัมพันธ์ทางเพศกับครอบครัว เมื่อความสัมพันธ์ที่อยู่นอกเหนือกรอบดังกล่าวจึงถูกมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่ปกติ และสามารถก่อให้เกิดปัญหา

และนอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับความเป็นผู้หญิงกับการแสดง พฤติกรรมทางเพศโดยสะท้อนผ่านการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากประสบการณ์ การรับข่าวสารตามหน้าหนังสือพิมพ์ เกี่ยวกับประเด็นเรื่อง สาวใจแตก แม่ใจยักษ์ และมารหัวชน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษามีความรู้สึกที่หลากหลายต่อคำกล่าวนี้

กล่าวโทษและตำหนิ ผู้หญิงเหตุผลเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเป็น ความผิดของผู้หญิงที่ไม่ได้คุมกำเนิดดาว “ไม่ชอบเพราะถ้าไม่อยากมีก็ต้องคิดที่จะป้องกัน” เช่นเดียวกับวรรณ วรรณมองว่า “เป็นการกระทำที่แรงเกินไปต่อเด็กเป็นความผิดของเด็กที่ไม่ป้องกัน” อีกทั้งยังกล่าวโทษผู้หญิงว่าไม่มีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ดา “มันก็ไม่ดี หนูไม่ ชอบเลย พวกที่ไม่มีความรับผิดชอบ ชอบแต่สนุก อยากรแต่จะเอา หนูนะยังไม่กล้าเอาออกเลยกลัว ด้วย สงสารด้วย ใจก็เคยคิดอยากจะทำเหมือนกันแต่ไม่กล้านะแต่บางคนเขาก็เกินไปนะ อย่าง เพื่อนหนูบางคนเขาก็ไม่เห็นแคร่อะไร พอเขารู้ว่าท้องปั๊บเขาก็ไม่เอาไว้เลย เขาไปเอาออกกันบ่อย เขาก็ไม่เห็นคิดมาก ไม่เห็นกลัวบาปเลย ที่บ้านเขายังไม่รู้เลย” และนอกจากนี้ยังมองว่าพฤติกรรม ดังกล่าวเป็นความผิดและควรมีกฎหมายลงโทษกับพฤติกรรมดังกล่าว เปรี้ยวแสดงความคิดเห็นว่า “ผู้หญิงที่รักสนุกแต่ไม่คิดที่จะป้องกันควรได้รับการลงโทษ น่าจะมีกฎหมายออกมาลงโทษ” ส่วนหนึ่งของกลุ่มประชากรก็ให้ความคิดเห็นโดยนำตนเองมาเป็นบรรทัดฐาน นำตาลสะท้อนว่า “ไม่ชอบคนที่ทำแบบนี้เลย เป็นหนูหนูมีลูกหนูยังเอาไว้เลย หนูไม่เห็นต้องทำแบบที่เขาทำเลย” นอกจากนี้บางกลุ่มยังมองว่าผู้หญิงกลุ่มดังกล่าวเป็นผู้หญิงไม่ดี อารี “ก็เหมือนกับผู้หญิงที่เอาลูก ออกก็เป็นผู้หญิงใจแตก แล้วก็เป็นผู้หญิงไม่ดี” เช่นเดียวกับน้อยที่มองว่า “เป็นผู้หญิงไม่ดี เพราะ ผู้หญิงคนนั้นทำตัวไม่ดี ทำให้คนอื่นต้องเดือดร้อน”

กล่าวโทษผู้ชายและเห็นใจผู้หญิง เหตุผลเพราะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังกล่าวนำสิ่งที่ รับรู้มาเปรียบเทียบกับตนเองแท้ ให้สัมภาษณ์ว่า “อ่านแล้วสะท้อนใจคิดว่าถ้าเป็นตัวเรา ไม่ชอบ ให้ใครมาว่า เป็นผู้หญิงเหมือนกัน เห็นใจผู้หญิงคนนั้น ผู้ชายก็ผิดเหมือนกันที่ผู้หญิงท้องแล้วไม่ รับผิดชอบ” ส่วน ซา มองว่า “แรงเกินไปสำหรับคนที่โดนว่า”

กล่าวโทษทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ต่าย “รู้สึกไม่ดีน่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นที่รักสนุก ไม่ป้องกัน ผู้ชายก็ไม่รับผิดชอบ บางคนก็ยังเป็นเด็กเกินไปรับไม่ได้ พ่อแม่รับไม่ได้ บางคนพ่อแม่ไม่รู้เรื่อง ถ้าจับตัวแม่ได้ก็เป็นความผิดของคนที่ทำ เพราะผู้หญิงบางคนก็รักสนุกแต่ไม่ยอมป้องกันตัวเอง บางครั้งก็ผิดทั้งเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย เพราะไม่ป้องกัน”

แสดงความเห็นใจแต่มีเงื่อนไข บิว “สงสารเด็กที่ถูกทิ้ง เด็กที่เกิดไม่รู้เรื่อง ถ้าเขามีอะไรกับผู้ชายคนเดียวแล้วท้อง ก็น่าเห็นใจ แต่ถ้ามีอะไรกับผู้ชายหลายคน เป็นผู้หญิงแฉด ๆ ยอมกับผู้ชายไปทั่วมันก็สมควรแล้วที่ต้องโดนว่า ทำตัวไม่ดี”

แสดงความรู้สึกเฉยเพราะมองว่าเป็นเป็นเรื่องของคนอื่น ทิพ “ไม่รู้สิจะให้รู้สึกอย่างไร ก็รู้สึกเฉย ๆ ” เช่นเดียวกับเบญจที่มองว่า “หนูไม่เคยเจอกับตัวนะ แล้วก็เลยไม่รู้ว่าจะรู้สึกอย่างไร”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าการตั้งครรภ์ที่ไม่ได้ตั้งใจนั้น เป็นความผิดของผู้หญิงเพราะถึงแม้ว่าความสัมพันธ์ทางเพศจะเกิดจากทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่สังคมก็คาดหวังผู้หญิงจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบกับการกระทำดังกล่าว เพราะผู้หญิงคือแม่ แม่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตของลูกแต่ไม่มีใครกล่าวถึงผู้ที่เป็นพ่อเท่าไรนัก เพราะสังคมเลือกที่จะควบคุมพฤติกรรมทางเพศกับผู้หญิง แต่เปิดอิสระในการเรียนรู้เรื่องเพศกับผู้ชาย ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นั้นเป็นความผิดเพราะผู้หญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่สังคมคาดหวังรูปแบบพฤติกรรมทางเพศที่ถูกที่ควรไว้ “ผู้หญิงต้องรักษานวลสงวนตัว”

มุมมองต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ผ่านการแสดงทัศนคติที่มีต่อวาทกรรมและกรอบแนวคิดเรื่องเพศ

เมื่อทำการสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมุมมองความคิดที่มีต่อวาทกรรมเรื่องเพศ ทำให้ได้ทราบมุมมองที่หลากหลายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งส่วนใหญ่จะมองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่ทำลายความบริสุทธิ์ของผู้หญิง เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ผู้หญิงหมดคุณค่า เพราะความบริสุทธิ์ที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองคือความบริสุทธิ์ที่เกิดจากการไม่มีคู่วัก หรือการไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้ชาย ซึ่งความคิดดังกล่าวถูกสะท้อนผ่านมุมมองเรื่อง ผู้หญิงพรหมจรรย์และการรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกระทั่งแต่งงาน

ผู้หญิงพรหมจรรย์ในความหมายที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลให้คำจำกัดกับความคือผู้หญิงที่บริสุทธิ์ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย และเมื่อถามถึงความสำคัญของการรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกระทั่งแต่งงาน ส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญ เหตุผล เพราะส่วนหนึ่งมองว่าพรหมจรรย์จะทำ

ให้ผู้หญิงดูมีค่า และต้องสงวนไว้ให้กับคนที่เรารักมากที่สุด และเป็นสิ่งที่ควรทำเพราะคนในสังคมคาดหวังไว้กับพฤติกรรมดังกล่าว ว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกที่ควร วรรณและมณต้องก็ให้ความคิดเห็นว่า “ต้องสงวนตัวไว้ให้กับคนที่เรารักมากที่สุด” ส่วนตายและอารีมีความคิดเห็นที่คล้ายกันคือเป็นสิ่งที่คนใคร่บอกรักและสังคมคาดหวัง ตาย “มันดีกับตัวเรา คนรอบข้างญาติพี่น้องไม่โดนนินทา ทำให้เราดูมีค่า” ส่วนอารี “เพราะคนอื่น ๆ เขาบอกอย่างนั้น” แต่ทั้งนี้ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ให้ความสำคัญกับการรักษาพรหมจรรย์ดาวให้เหตุผลว่า “คนสมัยนี้ไม่ถือ” ส่วนน้ำตาลให้เหตุผลว่า “เด็กสมัยนี้รู้เยอะ”

จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยังคงให้ความสำคัญกับพรหมจรรย์ เหตุผล เพราะส่วนหนึ่งมองว่าพรหมจรรย์จะทำให้ผู้หญิงดูมีค่า และต้องสงวนไว้ให้กับคนที่เรารักมากที่สุด และเป็นสิ่งที่ควรทำเพราะคนในสังคมคาดหวังไว้กับพฤติกรรมดังกล่าว ว่าเป็นพฤติกรรมที่ถูกที่ควร และนอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังคงให้ความสำคัญกับการที่มีเพศสัมพันธ์กับใครแล้วควรที่จะใช้ชีวิตคู่อยู่กับคนนั้น ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ก็มองว่าเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ควรที่จะอยู่กับคน ๆ นั้น เหตุผลส่วนหนึ่งมองว่าผู้ชายไม่ชอบผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น เปรี้ยวให้เหตุผลว่า “ถ้าผู้ชายเขารู้ว่าเราเคยมีอะไรกับผู้ชายมาก่อน เขาคงไม่เลือกเรา เช่นเดียวกับเปรม, แพ้ท, น้อยและฝนต่างก็มองว่า “ได้กับเขาแล้วก็ต้องอยู่กับเขา” และประกอบกับเมื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกิดการตั้งครคร ก็ยังเป็นเหตุผลที่จำเป็นต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันคน ๆ นั้น บิวให้เหตุผลว่า “ถ้ามีลูกก็ควรจะมีอยู่” แต่ทั้งนี้ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่มองว่าไม่มีความจำเป็นแล้วเพราะทั้งผู้หญิงและผู้ชายต่างก็มีสิทธิที่จะเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับใคร และหากเมื่อนิสัยไม่ดีก็สามารถเลิกกันได้ วรรณให้เหตุผลว่า “ผู้หญิงมีโอกาสเลือกผู้ชายได้เหมือนกัน”

เมื่อสอบถามถึงการควบคุมเรื่องเพศของสังคมผ่านการสร้างวาทกรรม รักนวลสงวนตัวกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เข้าใจความหมายของการรักนวลสงวนตัวคือการห้ามมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร และการห้ามไม่ให้ผู้ชายมาถูกเนื้อต้องตัวผู้หญิง และความเป็นผู้หญิงต้องหวังตัว เพราะจะทำให้ผู้หญิงดูมีค่า แม้จะให้เหตุผลว่า “ไม่ให้ผู้ชายจับหรือทำอะไร เพราะมันจะเป็นการเริ่มต้น เพราะเริ่มจากจับมือมันก็จะเริ่มอย่างอื่น ๆ ไปเรื่อย ๆ ” ส่วนเบญญ์ให้ความคิดเห็นว่า “ไม่ยอมให้เขาถ่าย ๆ ประมาณนี้ ก็เห็นด้วยนะเพราะเป็นผู้หญิงก็ควรที่จะต้องทำแบบนี้ จะได้ดูมีค่าในสายตาผู้ชาย” แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันกลุ่มผู้ให้ข้อมูลต่างให้ความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องยาก บิวให้สัมภาษณ์ว่า “บอกยาก..ให้เราดูแลตัวเอง ห้ามปล่อยเนื้อปล่อยตัว แต่ความจริงสมัยนี้ไม่เหมือนสมัยก่อนที่เวลาจะเจอกันสมัยก่อนไม่มีที่จะไปก็อยู่แต่ในบ้านพอกับแม่ก็เห็น เดินทางไปเที่ยวที่ไหนก็ไม่ได้ เพราะเดินทางลำบาก แต่เด็กสมัยนี้มันโวนะพี มันมีห้าง สิ่งอำนวยความสะดวกมันเยอะมาก

เด็กสมัยนี้โตด้วยแล้วก็ไปผู้ใหญ่ไว อยากรู้อะไรก็ไปไหนก็ได้ มันจะหวงตัวก็ลำบากแล้วนะ คนอื่นก็ทำแบบนี้ มันไม่เสียหายแล้ว ผู้หญิงกับผู้ชายมันเท่ากันแล้วนะ”

นอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งมองว่าผู้หญิงที่มีเพศสัมพันธ์แล้วเหมือนของมีตำหนิเนื่องจากการมีเพศสัมพันธ์เป็นเครื่องมือที่ให้คุณค่าของผู้หญิง ผู้หญิงที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วก็สามารถเปรียบเทียบกับสิ่งของที่เคยมีตำหนิทำให้คุณค่าของสิ่งของนั้นลดลง ซึ่งดาให้เหตุผลว่า “เห็นด้วยเลย มันก็จริงนะถ้าคนอื่นที่เขามาจับเรารู้ว่าเราเคยมีอะไรมาก่อน เขาจะรับได้ไหม หนูว่ามันยากนะ ขนาดหนูเองหนูยังไม่มั่นใจ ตอนเลิกกับแฟนใหม่ ๆ พอมีใครมาจับก็กลัวนะ แต่สุดท้ายหนูก็กลับมาคบกับแฟนอีก ก็เลยไม่รู้ว่าจะถ้าไม่ใช่เขาแล้ว คนอื่นจะรู้สึกอย่างไร” เช่นเดียวกับเปรม, ส้ม, เมย์ และอารี “ผู้ชายไม่ชอบผู้หญิงที่เคยผ่านคนอื่นมาก่อน”

แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มก็ยังเห็นด้วยแต่มีเงื่อนไขคือมองว่าถ้ามีเพศสัมพันธ์กับคนแค่คนเดียวคุณค่าของผู้หญิงจะไม่ถูกลดค่า แต่ถ้ามีอะไรกับผู้ชายหลาย ๆ คนก็ควรที่จะถูกตำหนิและเป็นข้อครหาจากสังคม ซึ่งบิวให้ความคิดเห็นที่ “ถ้ามีอะไรกับผู้ชายแค่คนเดียวไม่เป็นนะ แต่ถ้ามีอะไรกับผู้ชายหลาย ๆ คนก็ไม่แน่ต้องโดนว่า” ตรงข้ามกับน้อยและฝนที่มองว่า น้อยและฝนต่างมองว่าผู้หญิงที่เคยผ่านการเพศสัมพันธ์แล้วก็ไม่ได้ทำให้คุณค่าในตนเองลดลง ฝนมองโดยเปรียบเทียบกับตนเองว่า “เพราะอย่างหนู ไปมีคนใหม่เขายังรับหนูได้” และดาวก็มองว่า “ถ้าไม่บอกก็ไม่มีใครรู้” และบางส่วนให้ความสำคัญกับนิสัยมากกว่าการแสดงพฤติกรรมทางเพศ แคท, ต่าย และเบญ ให้ความคิดเห็นที่ “ต้องดูที่นิสัย นิสัยไม่ดีก็น่าตำหนิ”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ยังให้ความสำคัญกับความบริสุทธิ์ที่เกิดจากการไม่มีความสัมพันธ์ทางเพศ ซึ่งความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับ อุดมการณ์เรื่องเพศที่ผลิตขึ้นในสังคมวิคตอเรียน (Victorian) ซึ่งแนวคิดดังกล่าวได้กำหนดคุณลักษณะของผู้หญิงที่ดี และมองเรื่องเพศในแง่ลบ เพศเป็นสิ่งสกปรก มีบทบาทโทษผู้ที่ทำผิดต่อความประพฤติทางเพศ ทั้งนี้ยังได้ก่อร่างและสร้างความหมายของปริมณฑลของคำว่า เพศสัมพันธ์ที่ไม่ใช่ภรรยาจะถือเป็นสิ่งที่ผิด ยิ่งกว่านั้นการมีเพศสัมพันธ์ก็ต้องมีกฎเกณฑ์เพื่อที่จะไม่ใช่เป็นสิ่งที่ผิด เช่นเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน การสำเร็จความใคร่ และนอกจากนี้อุดมการณ์เรื่องเพศที่มีความสัมพันธ์และอยู่ภายใต้อุดมการณ์พ่อเป็นใหญ่ (under patriarchy) ทำให้ มุมมองเรื่องเพศนั้นถูกประกอบสร้างภายใต้มุมมองของผู้ชาย (male gaze) ดังนั้นผู้หญิงจึงถูกทำให้กลายเป็นเหยื่ออันโหดร้ายที่ถูกประณามว่ามีจิตใจผิดไปทางเพศ จึงต้องควบคุมบรรดาเธอเหล่านั้นด้วยข้อกำหนดต่าง ๆ เช่น การถือว่าการหมกมุ่นของสตรีเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยมองว่า Sex คือ sin (เพศสัมพันธ์คือบาปและเป็นโรค) ผู้หญิงที่ดีจึงควรทำหน้าที่เป็นลูกสาว เมียที่ดีและแม่ที่รักและห่วงใยลูกเพียงอย่างเดียว ผู้หญิงจะได้รับการยอมรับจากสังคมถ้ายอมรับว่าตนเป็นผู้ถูกระทำและรับใช้สามีเรียกว่า “กุลสตรี”

และเมื่อสอบถามถึงว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกซึ่งความรักระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย และเป็นเครื่องผูกมัดให้ผู้หญิงและผู้ชายอยู่ใช้ชีวิตคู่อยู่ร่วมกัน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าเป็นแค่ความต้องการทางเพศซึ่งผู้ชายมีมากกว่าผู้หญิง ซึ่งดา,น้อย และ ษาต่างก็มองว่า “ผู้ชายอยากมีไม่ต้องรักก็ได้” และนอกจากนี้การมีเพศสัมพันธ์อาจจะไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นภายใต้ความสัมพันธ์ของคู่รัก ดาให้เหตุผลว่า “ไม่จำเป็น เพราะขนาดเพื่อนหญิงยังมีอะไรกับผู้หญิงหลายคน หนูก็เห็นเดี๋ยวเขาก็เลิกกับผู้หญิง ผู้หญิงก็ไปมีคนอื่นมันก็ไม่เห็นจะผูกมัดกันเลย” เช่นเดียวกับทิพที่ให้เหตุผลว่า “ช่วงวัยรุ่นได้แล้วก็ทิ้ง สังคมสมัยนี้สักแต่จะเอาอย่างเดียวแต่ไม่ต้องอยู่ด้วยกันก็ได้” น้ำตาลก็เช่นกันน้ำตาลมองว่า “แล้วแต่คนนะ บางคนก็ยอมเพราะรัก แต่บางคนก็เอาเพื่อความสนุกมันบอกไม่ได้หรอก อย่างบางคนมีอะไรกับผู้ชายเป็นสิบ หนูไม่เชื่อหรือว่ามันจะรักเขา หนูก็เห็นมันก็เปลี่ยนไปเรื่อยไม่เห็นจะอยู่ด้วยกันเลย อย่างนี้ไม่รักหรอก มันอยากมากกว่า”

ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการผูกมัดให้ความสัมพันธ์ของคู่รักคงอยู่ เปรมและเมย์ต่างก็ให้สัมภาษณ์ว่า “ถ้ามีเพศสัมพันธ์แล้วผู้ชายจะรู้สึกเป็นเป็นเจ้าของเขาเขาก็อยากอยู่กับเรา” ทั้งนี้ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่มองว่าสิ่งที่ผูกพันให้คู่รักใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันคือความรัก ซึ่งมณ แพท แม็ค และเป็รียวให้สัมภาษณ์ว่า “ไม่จำเป็นต้องมาผูกมันในเรื่องแบบนี้ แคร์กันก็พอ” เช่นเดียวกับ เบญ ซึ่งมองว่า “ถ้าคิดจะอยู่ด้วยกันมันต้องมีอะไรหลาย ๆ ที่ทำให้เราอยู่ด้วยกันเขาได้” แต่ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่ ไม่เชื่อในเรื่องของความรักและการผูกพันทางด้านร่างกายและมองว่าคิดดังกล่าวน่าจะขึ้นอยู่กับคนแต่ละคนซึ่งอาจจะคิดไม่เหมือนกัน ฝนให้สัมภาษณ์ “ไม่เห็นด้วยนะ เพราะแล้วแต่บางคนบางคนก็ผูกมัด บางคนก็ไม่ผูกมัด มีลูกแล้วยังเลิกกันได้ สำหรับหนูไม่เป็นความรักเลยเพราะแฟนเขาไม่ได้มาช่วยดูแลลูก”

มุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลดังที่ได้กล่าวไว้ในข้างต้นได้สะท้อนให้เห็นมุมมองเรื่องเพศวิถีใน 2 ประเด็นหลัก ๆ ประเด็นแรกมองว่าความต้องการทางเพศเป็นสิ่งที่ผู้ชายมีความต้องการมากกว่าผู้หญิง ส่วนประเด็นที่สองมองเรื่องการใช้ชีวิตคู่ ความสัมพันธ์แบบคู่รัก ผู้หญิงมักจะมองว่าเกิดจากความรักและความผูกพัน

และเมื่อสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับมุมมองเรื่องเพศสัมพันธ์ในประเด็นว่า เมื่อผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลาย ๆ คนเป็นผู้หญิงไม่ดี” กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มักจะรับไม่ได้ ถ้ารู้ว่าผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคน ซึ่งตามองว่า “ผู้หญิงถ้ามีอะไรกับผู้ชายหลาย ๆ คน ก็ไม่ดีนะ เป็นหนู หนูเองก็เป็นผู้หญิงเหมือนกันยังรับไม่ได้” เช่นเดียวกับดาวที่มองว่า “ถ้ามีอะไรกับผู้ชายเยอะ จะดูง่าย ดูไม่มีค่า” และอีกส่วนหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลไม่ว่าเมย์ บิว ทิพ เปรมและอารี จะมองผู้หญิงดังกล่าวในแง่ลบ “ว่าผู้หญิงกลุ่มดังกล่าวจะถูกมองว่าเป็นผู้หญิงต่ำสอน” นอกจากนี้

ยังมีการวัดคุณค่าของคน โดยการใช้เรื่องเพศสัมพันธ์เป็นเครื่องวัดคุณค่าความดีของคน ซึ่งต่ำมมองว่า “คนที่ดี ๆ จะไม่สนใจเรื่องเพศสัมพันธ์” เช่นเดียวกับเบรียวที่มองว่า “ผู้หญิงดี ๆ ต้องมีอะไรกับผู้ชายแค่คนเดียว” แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งมองที่เหตุผลของการกระทำ ซึ่งน้ำตาลมองว่า “ผู้หญิงชายตัวที่ต้องทำงาน หาเงินเลี้ยงครอบครัว บางคนเขาก็มีอะไรกับผู้ชายเพราะความจำเป็นมันบอกยากนะ” เช่นเดียวกันกับ เบญจที่มองว่า “ต้องดูเป็นคน ๆ มากกว่า” นอกจากนี้ มณ, ษา, แพ็ท, ฝน และ แม็คต่างก็มองว่า “ต้องดูที่นิสัย”

สิ่งต่าง ๆ ที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสะท้อนผ่านการแสดงทัศนนะ ทำให้เห็นมุมมองความเชื่อเรื่องเพศที่อยู่ภายใต้กรอบการครอบงำของสังคมผ่านการสร้างวาทกรรมต่าง ๆ จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความเชื่อเรื่องเพศว่าผู้ชายเป็นฝ่ายที่มีแรงขับทางเพศที่มากกว่าผู้หญิง และผู้หญิงหากมีความต้องการเรื่องเพศจะถูกรู้ว่าเป็นเรื่องที่ผิดธรรมชาติ เพราะสังคมสร้างกรอบขีดขอบเขตการแสดงออกเรื่องเพศ ผู้หญิงสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศเฉพาะความสัมพันธ์แบบคู่รักที่สังคมยอมรับผ่านกรอบการสมรส และเมื่อความสัมพันธ์อยู่นอกเหนือกรอบดังกล่าวก็จะถูกตำหนิจากสังคมทั้งจากกลุ่มผู้ชาย และนอกจากนี้ยังถูกตำหนิจากกลุ่มผู้หญิงด้วยกันเอง สะท้อนให้เห็นกระบวนการสร้างความแปลกแยกให้กับผู้หญิง เพื่อลดทอนความเป็นเอกภาพของผู้หญิง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบพฤติกรรมทางเพศ

หลังจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจึงเกิดคำถามเกี่ยวกับความคิดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อรูปแบบความสัมพันธ์ทางเพศ ด้วยเหตุนี้เองผู้ศึกษาจึงให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ตั้งแต่การจับมือ การกอด การจูบ การไชร้ การใช้มือช่วยให้คู่รักสำเร็จความใคร่ การไชร้ปากในการช่วยคู่รักสำเร็จความใคร่ และ การมีเพศสัมพันธ์โดยการสอดใส่อวัยวะเพศ

จับมือ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยจับมือกับคู่รักและเริ่มต้นแสดงพฤติกรรมดังกล่าวตั้งแต่เริ่มเป็นคู่รักและในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กว่าร้อยละ60 มองว่าการจับมือกันสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กันแต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมดมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ถือว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์ แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลร้อยละ10 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ผู้ศึกษาได้ทำการสอบถามกับน้อยและน้ำตาลที่ต่างก็มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำมาสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ทั้งน้อยและน้ำตาลต่างก็ยืนยันในคำตอบของตนเอง และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กว่าร้อยละ85 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงได้ทั่วไปบนพื้นที่ทางสาธารณะ แต่อีกร้อยละ15 กลับมองว่าพฤติกรรมดังกล่าว

สามารถแสดงได้เฉพาะในบ้านคือ น้ำตาล น้อยและฝน ซึ่งเมื่อสอบถามซ้ำ ฝนก็ยืนยันคำตอบว่า ฝน “ก็หนูไม่เคยจับมือกับแฟนนอกบ้าน ก็เคยทำแต่ตอนอยู่ในบ้าน” น้ำตาล “แล้วทำไมต้องจับมือให้คนอื่นเห็นด้วย” ส่วนน้อยให้เหตุผลว่า “ให้ผู้ชายจับมือง่าย ๆ คนอื่นก็จะมองว่าเราง่าย”

หอมแก้ม กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคู่อรัก ซึ่งระยะเวลาที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวจะอยู่ในช่วงระยะเวลาที่คบหาเป็นคู่อรักฝ่ายได้ 2 สัปดาห์ ถึง 3 ปี และกว่าร้อยละ 65 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 25 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 74 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถนำไปสู่การติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ สถานที่ที่สามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวหว่าร้อยละ 65 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวจะสามารถแสดงออกได้เฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น บิวเป็นหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ตอบว่าไม่เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคู่อรัก และมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และไม่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และสถานที่ที่สามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวคือบนพื้นที่ทางสาธารณะ

จูบ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่าร้อยละ 85 เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าว และช่วงเวลาที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวอยู่ในช่วงระยะเวลาที่คบหาเป็นคู่อรักได้ 1 เดือน ถึง 2 ปี และกว่าร้อยละ 72 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 55 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ อีกทั้งกว่าร้อยละ 45 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถทำให้ติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 94 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงได้เฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น บิวและมณฑต่างไม่เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคู่อรัก บิวและมณฑต่างก็มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงได้เฉพาะในพื้นที่บ้าน เท่านั้น

กอด กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคู่อรัก และช่วงเวลาที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวช่วงในระยะเวลาที่คบหากับคู่ตั้งแต่ 1 สัปดาห์ถึง 2 ปี และการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกว่าร้อยละ 55 มองว่าสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกว่าร้อยละ 70 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่ถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 85 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถทำให้ติดต่อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ และกว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงออกได้เฉพาะเวลาที่อยู่ในบ้านเท่านั้น

ไซร์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกว่าร้อยละ 95 ต่างก็เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคู่อรัก และช่วงเวลาที่แสดงพฤติกรรมดังกล่าวจะอยู่ในช่วงระหว่างที่คบหากับคู่ได้ 2 สัปดาห์ ถึง 1 ปี กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กว่าร้อยละ 78 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ และกว่าร้อยละ 68 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และ

สถานที่ที่สามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกว่าร้อยละ 94 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวควรแสดงออก เฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น มนหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่เคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคูรัก แต่เฒมองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ แต่ไม่สามารถทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ และพฤติกรรมดังกล่าวก็สามารถแสดงออกได้ เฉพาะในบ้านเท่านั้น

การใช้มือช่วยให้คูรักสำเร็จความใคร่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกว่าร้อยละ 60 ต่างก็ไม่เคย แสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคูรัก และในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวกว่าร้อยละ 66 มองว่า พฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์และถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวสามารถแสดงออกได้เฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น

ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เหลือกว่าร้อยละ 40 ต่างเคยแสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคูรัก และกว่าร้อยละ 77 ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มนี้มองว่าการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่ การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักได้ และกว่าร้อยละ 66 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมี เพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 77 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การติดโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้มองว่าบ้านเป็นสถานที่ที่สามารถแสดงพฤติกรรม

การใช้ปากในการช่วยคูรักสำเร็จความใคร่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลกว่าร้อยละ 55 ไม่เคย แสดงพฤติกรรมดังกล่าวกับคูรัก และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มดังกล่าวนี้กว่าร้อยละ 54 มีความคิดเห็น ว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์กับคูรักและกว่าร้อยละ 64 มองว่า พฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมีเพศสัมพันธ์และกว่าร้อยละ 72 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าว สามารถนำไปสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และส่วนใหญ่มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวควร แสดงเฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เหลือกว่าร้อยละ 45 เคยแสดงพฤติกรรม ดังกล่าวกับคูรัก และทั้งหมดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้มองว่าการแสดงพฤติกรรมดังกล่าวสามารถ นำสู่การมีเพศสัมพันธ์ได้ แต่กว่าร้อยละ 88 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวถือว่าการมีเพศสัมพันธ์ และกว่าร้อยละ 72 มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวสามารถนำไปสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ สถานที่ที่สามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวความคิดเห็นไม่ต่างจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่เคยแสดง พฤติกรรมดังกล่าวกับคูรัก คือพฤติกรรมดังกล่าวควรแสดงออกเฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น

การมีเพศสัมพันธ์โดยการสอดใส่อวัยวะเพศ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเริ่มมีความสัมพันธ์ ทางเพศกับคูหลังจากที่คบหากันเป็นระยะเวลาตั้งแต่ 1 สัปดาห์ถึง 3 ปี และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด มองว่าพฤติกรรมดังกล่าวควรแสดงเฉพาะในพื้นที่บ้านเท่านั้น และส่วนใหญ่มองว่าพฤติกรรม ดังกล่าวสามารถนำไปสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูล 2 รายที่มองว่า การแสดงพฤติกรรมดังกล่าวไม่สามารถทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ คือแคท กับ วรณ

วรรณและแคทต่างก็ให้เหตุผลว่า วรรณ“ก็ถ้ามีอะไรกับผู้ชายแค่คนเดียว มันไม่ทำให้ติดโรค แต่ถ้ามีอะไรกับผู้ชายไปทั่ว เป็นผู้หญิงที่รักสนุกก็ทำให้ติดโรคได้” ส่วนแคท“แฟนเขาไม่เคยเป็นอะไร หนู ก็คนแรกของเขา ก็คงจะไม่ติดโรคได้หรอก”

หลังจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลตอบแบบสอบถามดังกล่าวสามารถสรุปทัศนคติของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้ดังนี้

1. การจับมือเป็นพฤติกรรมที่สามารถแสดงอย่างเปิดเผยบนพื้นที่สาธารณะแต่พฤติกรรมทางเพศอื่น ๆ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าสามารถแสดงออกได้เฉพาะในสถานที่ที่มิดชิดอย่างเช่น ในบ้านเท่านั้น
2. การได้สัมผัสร่างกายไม่ว่าจะเป็นการจับมือ, กอด, จูบและไต่ไร้ การสัมผัสร่างกายในลักษณะดังกล่าวสามารถนำมาสู่การมีเพศสัมพันธ์
3. การให้มือหรือใช้ปากช่วยให้คูรักรสำเร็จความใคร่นั้น ถือว่าเป็นการมีเพศสัมพันธ์วิธีการหนึ่ง
4. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนมีมุมมองต่อการมีเพศสัมพันธ์โดยมีการสอดใส่อวัยวะเพศว่าไม่สามารถนำมาสู่การติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่การมีเพศสัมพันธ์โดยใช้ปากนั้นมีโอกาสจะทำให้ติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้

ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อประเด็นวิถีตามเพศ

กระบวนการเปลี่ยนแปลงสถานะจากลูกเป็นแม่

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคูรักรอยู่ในช่วง 2 เดือนถึง 1 ปี จึงเกิดการตั้งครรภ์ และช่วงระยะเวลาที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เกิดการตั้งครรภ์มากที่สุดคือช่วง 1 ปีหลังจากการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่กว่าจะรู้ว่าตนเองตั้งครรภ์หลังจากประจำเดือนขาด 2 เดือนขึ้นไป

ดา : ก็ไม่มีเมนมา 2 ถึง 3 เดือนตอนแรกก็ไม่เอะใจคิดว่ามันมาเป็นปกติอยู่แล้ว เดียวมันก็มา เข้าเดือนที่ 5 เดือนที่ 6 แล้วหนูสังเกตว่าหนูหนูแปลก ๆ อ้วนมากโดยเฉพาะตรงท้อง ก็เลยซื้อที่ตรวจฉี่มาตรวจ ตรวจครั้งแรกก็ขึ้นขีดเดียวนะ แต่ก็ไม่แน่ใจ ก็เลยซื้อมาอีก ก็ตรวจอีกครั้งที่ 2 ก็ขึ้น 2 ขีดก็ไม่แน่ใจก็ตรวจครั้งสุดท้าย ก็ขึ้น 2 ขีด ตกใจมาก

มณ : รู้ตอนท้องได้เกือบ 5 เดือน ที่แรกไม่รู้ ที่แรกนึกว่าประจำเดือนแค่ไม่มาเฉย ๆ ก็เลยซื้อยาสตรีเพ็ญภาคมากินก็กินเรื่อยมากินหลายขวด ก็ไม่มีประจำเดือนมาก แล้วช่วงหลัง ๆ รู้สึกไม่สบายบ่อยง่วงนอนบ่อย แล้วเวียนหัว อยากอ้วก ก็เลยเริ่มสงสัยตัวเองว่าจะท้อง ก็เลยซื้อที่ตรวจฉี่มาตรวจ ก็รู้ว่าท้อง ตกใจมาก ที่จริงตอนท้องได้ 2 ถึง 3 เดือนแม่แฟนเขาเคยทักว่าท้องหรือเปล่า หนูก็บอกว่าไม่ท้อง เพราะตอนนั้นไม่รู้จริง ๆ

ทิพ “ตอนเข้ากินข้าวผัดอยู่ ๆ ก็อ้วก ตอนแรกก็ยังไม่สงสัย ตอนกลางวันพอซื้อพลาซ่ามาให้ กินแล้วมันได้กลิ่นกระเทียมก็อ้วกอีก หนูเลยสงสัยก็เลยไปร้านขายยาไปซื้อที่ตรวจฉี่มาตรวจผลมี 2 ชีตก็ตกใจ แต่ยังไม่แน่ใจ เลยตรวจใหม่ แม่บอกให้ตรวจตอนเช้า ผลก็ 2 ชีตก็เลยรู้ว่าท้อง”

และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ทราบว่าเป็นตัวเองตั้งครรรักษ์จนกระทั่งคนใกล้ชิดอย่างเช่น เพื่อน แม่และคนในบ้านสังเกตพบและทัก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลถึงจะเริ่มสงสัย และส่วนมากจะทราบว่าเป็นตัวเองตั้งครรรักษ์จากการซื้อที่ตรวจปัสสาวะมาทดสอบ (Urine pregnancy test: UPT)

แม่ค “ก็ที่จริงหนูก็กินยาคุมนะ แต่ไม่รู้ว่าท้องได้อย่างไร พอติ๊กกินยาได้ครึ่งแผงก็มีเลือดออก แฟนก็เลยพาไปหาหมอที่อนามัย ก็บอกหมอมว่ามีอาการเวียนศีรษะแล้วรู้สึกเหมือนจะเป็นลม หมอเลยตรวจฉี่ ก็ตรวจแล้วก็รู้ว่าท้อง ตอนนั้นหมอก็บอกท้องได้ 2 เดือน”

ส้ม “ก็ประจำเดือนไม่มาประมาณ 3-4 เดือน แล้วแม่เขาก็ทัก หนูว่าแม่เขาคุ้ยนะ แล้วแม่เขาก็ซื้อที่ตรวจมาให้ตรวจก็ขึ้น 2 ชีต แม่เขาบอกให้เรียกแฟนมาคุย”

เบรียว “รู้ตอน 3 เดือน ตอนแรกที่ประจำเดือนไม่มาก็ไม่เอะใจ เพราะคิดว่าเดี๋ยวคงจะมา พอเดือนที่ 3 ยังไม่มาก็เลยบอกแฟน แฟนพามาตรวจที่ศิริราชก็รู้ว่าท้อง”

ฝน “ก็ประจำเดือนไม่มา 4 ถึง 5 เดือน แม่ผิดสังเกตว่าหนูอ้วนขึ้น แม่พาไปตรวจที่อนามัย ก็พบว่าท้อง แม่ก็พาไปคุยกับแฟน”

อารี : พอกลับมาก็ไปเรียนหนังสือตามปกติ เพื่อนเขาเห็นว่าท้องใหญ่ขึ้น เขาก็ถามว่าท้องหรือเปล่า หนูก็เริ่มเอะใจ ก็ถามเพื่อน เพื่อนบอกว่าให้ซื้อที่ test มาตรวจ เพื่อนหนูเขาก็ไปส่งหนูซื้อ ก็ตรวจเอง ซื้อจากร้านขายยา ก็มันขึ้น 2 ชีต ก็ตกใจร้องไห้ เพื่อนเขาบอกไม่ต้องร้องเดี๋ยวเขาพาไปเอาออก

และมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่เคยมีประสบการณ์การตั้งครรรักษ์มาก่อน ก็จะทำให้ทราบได้เร็วขึ้นว่าตนเองนั้นตั้งครรรักษ์ น้ำตาลทราบว่าเป็นตัวเองตั้งครรรักษ์ตั้งแต่เดือนแรกที่ประจำเดือนขาด น้ำตาล “ก็ตอนนั้นแฟนหนูมันไม่ค่อยใช้ถุงยาง แล้วพอเมนไม่มา 1 เดือนก็เริ่มละ เริ่มสงสัย เพราะหนูเคยมีลูก หนูรู้ ก็บอกแฟนเลย แฟนหนูมันก็ไปซื้อที่ตรวจมาให้ ตรวจฉี่ก็ขึ้น 2 ชีต ก็ตกใจ”

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มทราบว่าตนเองตั้งครรภ์เพราะจากการเรียนรู้ในห้องเรียน และการสังเกตรอบประจำเดือนของตน เมย์“ก็หนูชอบเช็คตัวเองอยู่แล้วว่ามีประจำเดือนมาเมื่อไร ปกติประจำเดือนต้องมาวันที่ 13, 14, 15 ประมาณกลาง ๆ เดือน พอประจำเดือนมาช้าหนูก็รู้ว่าต้องท้องแน่นอน” และเมื่อทราบว่าตั้งครรภ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะบอกคู่รักเป็นกลุ่มแรก และรองลงมาคือกลุ่มเพื่อน ส่วนคนในครอบครัวกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะบอกเป็นกลุ่มสุดท้าย ถึงแม้ว่าฝนกับเบญญ์ ครอบครัวจะเป็นกลุ่มแรกที่รู้ว่าตนเองตั้งครรภ์ แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลไม่ได้เป็นคนบอกเองแต่คนในครอบครัวสังเกตเห็นความผิดปกติของร่างกายจึงพาไปตรวจและจึงได้ทราบว่าตนเองนั้นเกิดการตั้งครรภ์ จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกที่จะบอกครอบครัวเป็นกลุ่มสุดท้าย ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะความวิตกกังวลกลัวจะถูกต่อว่า และกลัวครอบครัวจะเสียใจ

น้ำตาล : ก็ตอนนั้นแฟนหนุ่มไม่ค่อยใช้ถุงยาง แล้วพอเมนไม่มา 1 เดือนก็เริ่มละเริ่มสงสัย เพราะหนูเคยมีลูก หนูรู้ ก็บอกแฟนเลย แฟนหนุ่มนั้นก็ไปซื้อที่ตรวจมาให้ตรวจก็ขึ้น 2 ชีต ก็ตกใจ แฟนมันก็ตกใจ แล้วตอนนั้นแฟนมันตงงาน แม่แฟนก็เลยส่งไปช่วยงาน ไปทำสวนยางที่บ้านญาติแฟนที่ภูเก็ต ตอนนั้นแม่แฟนเขาก็ไม่รู้จะแฟนมันไม่กล้าบอก แล้วพอดีไปอยู่ที่นู่น ก็เกือบ 8 เดือนญาติแฟนเขาบอกแม่ แม่แฟนตกใจมาโทรมาว่าแฟน แล้วแม่ก็ส่งเงินมาให้ไว้เป็นค่าคลอด เพราะตอนนั้นท้องได้ 8 เดือนแล้ว

ต่าย “ก็ตอนท้องได้ 5 เดือนตอนแรกไม่กล้าบอกเพราะว่าพ่อเขาดู เขาเป็นคนเจ้าระเบียบหัวเก่า เขาก็โกรธตั้งแต่ตอนไปอยู่กับแฟน ก็ตอนไปบอกพ่อ พ่อเขาก็ว่าหาภาระใส่ตนเอง แต่พอลูกออกมาพ่อเขาก็ช่วยเหลือซะ”

วรรณ ก็พอรู้ว่าท้อง ก็ตกใจ ไม่อยากได้เพราะพ่อดูมาก แต่พี่เขาก็ไม่ยอม ก็เลยคุยกับแม่ของพี่เขา แม่ก็ไปคุยกับพ่อ พ่อพอรู้เขาก็เสียใจ แต่เขาก็ไม่กล้าเอาออกเพราะเขาสงสารเด็ก

เปรม “แม่มารู้ตอนใกล้คลอด แม่เขาเค้นให้บอก เพราะเขาสงสัยว่าทำไมหนูนอขึ้น แม่เขาสงสัยว่าหนูจะท้อง แม่เลยพาไปตรวจที่ สวท.”

ดาว “พอท้องได้ 4 เดือน ยายเขาทัก เขาถามว่าประจำเดือนมาหรือเปล่า หนูไม่ตอบ ยายก็เลยให้ตรวจปีศาจวะ ก็เลยรู้ว่าท้อง ยายหนูเขาก็เลยบอกแม่ให้ แล้วพ่อก็เลยรู้”

ความคิดครั้งแรกของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รักเมื่อทราบว่าเกิดการตั้งครรภ์ มีทั้งความคิดเห็นของทั้ง 2 ฝ่ายที่ตรงกัน และต่างกัน

ตารางที่ 1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลและคู่รัก

ความคิดครั้งแรกกับ การตั้งครรภ์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	คู่รัก
ยุติการตั้งครรภ์	ฝน*, ดา, น้อย, วรรณ, เมย์, มณ, เปรี้ยว, เปรม, อารี*, ดาว, ทิพ	น้อย, เมย์, เปรม, ซา, น้ำตาล, ทิพ
ตั้งครรภ์ต่อ	น้ำตาล, แม็ค, บิว, เบญ, ส้ม, ซา, ต่าย, แคท	แคท, ส้ม, มณ, ดา, แพ้ท, แม็ค, บิว, เบญ, , เปรี้ยว, วรรณ, ดาว, ต่าย

หมายเหตุ .. อารีและฝนต่างก็เลิกกับคู่รัก ส่วนแพ้ทไม่แสดงความคิดเห็นการตัดสินใจขึ้นอยู่กับแม่

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทำให้ได้เห็นมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ทั้งที่
ต้องการที่จะตั้งครรภ์ต่อ และต้องการที่จะยุติการตั้งครรภ์

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ต้องการจะตั้งครรภ์ต่อ ให้ความคิดเห็นว่า

น้ำตาล “เห็นหนูแบบนี้ หนูไม่กล้าเอาออกนะ มันอยากมาเกิดก็ปล่อยให้มัน แล้วตอน
แรกแพนก็คิดนะจะให้เอาออกเพราะตงงาน แต่บังเอิญได้งานที่ถูกต้องก็เลย ไม่รู้ทำอะไรเงินก็ไม่มี
ก็ปล่อยให้ท้องโต จนแม่แพนรู้ก็โทรมาถาม แม่แพนเขากลับบัพ แม่เขาไม่กล้าก็เลยท้องต่อ”

ต่าย “ก็คิดว่าคงจะท้องต่อ เพราะหนูกลับบัพ แล้วก็ได้คิดว่าจะทำแท้งเคยได้ยิน
ว่าถ้าทำแท้งแล้วก็จะทำมาหากินไม่ขึ้น”

บิว “ก็ต้องเอาไว้หนูไม่กล้าเอาออกหรือสงสาร แต่มันบอกไม่ถูกเหมือนกันอยากเอา
ออก แต่ก็ไม่พร้อมจะไปเอาออกก็ไม่กล้า”

เหตุผลที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะตั้งครรภ์ต่อเพราะความกลัวเรื่องบัพ เนื่องจาก
ภายใต้สังคมไทย มักจะหล่อหลอมความคิดเรื่องบัพบุญคุณโทษ เข้ากับการใช้ชีวิตประจำวัน เช่น
ประสบเหตุการณ์ร้าย ๆ ก็จะมองว่าเป็นเรื่องของเวรกรรม เช่นเดียวกับการยุติการตั้งครรภ์ ซึ่ง
สังคมมักจะมองว่าเป็นทำลายชีวิต ด้วยเหตุนี้เองการยุติการตั้งครรภ์จึงถูกครอบงำด้วยความคิด
เรื่องบาปบุญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ต้องการจะยุติการครรภ์ ให้ความคิดเห็นว่า

ทิพ : แท้ง เอาออกแน่นอน เพราะหนูยังเด็ก แม่ก็ไม่ให้เอาไว้ เพราะกำลังเรียน
มัธยมศึกษาปีที่ 3 แม่ก็ซื้อยาสตรีมากินแล้วก็ กินยาอะไรไม่รู้ผสมกับเหล้าขาวกิน
เยอะมาก ยาสตรีกินเป็นขวด ๆ เลยเขาให้กินรวดเดียว เหม็นมาก มันทรมานมาก

แต่มันไม่ออก หนูก็เลยปล่อยให้ท้องต่อ...แฟนรู้พร้อมกับหนู เขาบอกให้ไปเอาออก เขาไม่พร้อม ยังเด็กอยู่ไม่มีเงิน เลี้ยงไม่ได้

ฝน : ก็ประจำเดือนไม่มา4ถึง5 เดือน แม่ผิดสังเกตว่าหนูอ้วนขึ้น แม่พาไปตรวจที่อนามัย ก็พบว่าท้อง แม่ก็พาไปคุยกับแฟน แฟนเขาบอกว่าเขาไม่พร้อมจะรับผิดชอบ แล้วเขาก็หนี หนูตามหาเขา ตามไปที่ทำงานก็ไม่มี เพื่อนเขาบอกว่าเขาไม่ได้อยู่ที่นี้ แล้วหนูก็ออกไปตามหาเขา จนจะคลอด ท้องใหญ่ไปไม่ไหวก็เลิกตาม

ดาว : ก็แท้งเพราะกลัวพ่อ พ่อดูมาก กลัวพ่อเขาจะมาทำอะไรแฟน ถ้าพ่อรู้แฟนเขาต้องเจ็บตัวก็เป็นห่วงแฟน แต่แฟนเขาไม่ยอมให้เอาออก เพราะเขาสงสาร ก็เลยตั้งใจว่าจะบอกที่บ้าน แต่ก็ยังไม่กล้า พอท้องได้ 4 เดือน ยายเขาหัก เขาถามว่าประจำเดือนมาหรือเปล่า หนูไม่ตอบยายก็เลยให้ตรวจปัสสาวะ ก็เลยรู้ว่าท้อง ยายหนูเขาก็เลยบอกแม่ให้ แล้วพ่อก็เลยรู้

น้อย : ก็พอรู้ว่าท้องก็ไม่รู้จะทำอย่างไร ยังไม่ยอมมีลูกก็เลยไปคุยกับแฟน แฟนบอกให้ไปเอาออกเลย ก็ไม่โกรธเขาเพราะเขามีลูกแล้ว แฟนเขาก็บอกว่าให้หนูไปบอกแม่แฟน ให้ไปขอเงินแม่มาสัก 2,00บาท แฟนเขาจะพาไปเอาออก แต่ไม่กล้าไปขอแม่กลัวแม่ว่าก็เลยปล่อยไว้อย่างนั้นจนตั้งได้ 4ถึง5 เดือนแม่ก็รู้ แต่ทำอะไรไม่ได้แล้ว แม่เขาก็ไม่ทำอะไร แม่เขาก็เอาเงินให้บอกว่าเขาไปฝากท้อง

เหตุผลที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกที่จะยุติการตั้งครรภ์

1. ความไม่พร้อมทางวุฒิภาวะที่สะท้อนผ่านคำพูดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่กล่าวว่า “ยังเด็กและยังเรียนหนังสือ”

2. ความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจเนื่องจากรายได้ไม่แน่นอนและยังไม่มีการทำ

3. ความไม่รับผิดชอบของฝ่ายชาย ที่ยังไม่พร้อมจะมีบุตร (แต่ไม่คุมกำเนิด)

4. ความกลัวคนในครอบครัวจะต่อว่าตนเองและคู่รักที่สะท้อนผ่านคำพูดของดาว

“ดาวกลัวพ่อจะมาทำอะไรแฟน”

5. ความกลัวคนในครอบครัวจะเสียใจ

และหลังจากที่เกิดการตั้งครรภ์ขึ้น บางส่วนก็เลือกที่จะบอกครอบครัวทันที แต่บางส่วนก็ปล่อยจนกระทั่งอายุครรภ์มาก จนบางรายใกล้คลอด เมื่อเมื่อทางบ้านของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้รับทราบว่าการตั้งครรภ์ ก็มีความคิดเห็นทั้งยินยอมให้ตั้งครรภ์ต่อ และบางส่วนก็เห็นควรที่จะยุติการตั้งครรภ์

ตารางที่ 2

ความคิดเห็นของครอบครัวกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อการตั้งครรภ์

ความคิดเห็นของครอบครัว กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อการ ตั้งครรภ์	ครอบครัวของ ผู้ให้ข้อมูล	ระยะเวลาที่ครอบครัวทราบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกิดการตั้งครรภ์
ยุติการตั้งครรภ์	เปรี๊ยะว ,มณ	ตั้งครรภ์ได้6เดือน
	เปรม	ใกล้คลอด
ตั้งครรภ์ต่อ	อารี	ทางโรงเรียนรู้และแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ
	ต่าย,น้อย	ตั้งครรภ์ได้5เดือน
	ดาว	ตั้งครรภ์ได้ 4 เดือน
	ส้ม,บิว	ตั้งครรภ์ได้ 2 เดือน
	แคท,เบญ,แพ็ท, แม็ค	บอกทันที
	วรรณ,ดา,ซา, เมย์	บอกครอบครัวของคู่รักก่อนแล้วให้ทาง ครอบครัวคู่รักมาบอกที่บ้าน
น้ำตาล: ไม่บอกใครจนกระทั่งคลอด		
ฝน ,ทิพ) : ไม่มีความคิดเห็น		

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าคนในครอบครัวก็มีส่วนหนึ่งที่ต้องการให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยุติการตั้งครรภ์แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถยุติการตั้งครรภ์ได้เนื่องจากอายุครรภ์มาก ทางครอบครัวของกลุ่มประชากรจึงให้ตั้งครรภ์ต่อ

เปรม “แม่มารู้ตอนใกล้คลอด แม่เขาเค้นให้บอก เพราะเขาสงสัยว่าทำไมหนูนูนขึ้น แม่เขาสงสัยว่าหนูจะท้อง แม่เลยพาไปตรวจที่ สวท. ก็รู้ว่าท้อง แม่จะให้เขาออก แต่ท้องมันใหญ่มาก ก็เลยต้องท้องต่อ แม่เขาบอกให้ตามแฟนมาคุยว่าจะเอาอย่างไร ก็เลยบอกให้แฟนมาคุยกับแม่”

เปรี๊ยะว “ก็บอกแม่ตอน 6 เดือน ยังไม่กล้าบอกทันทีในตอนแรกกลัว พ่อรู้เขาจะเสียใจบอกแม่ แม่ก็บอกให้เขาออก แต่ตอนนั้นท้องมันใหญ่ แม่ก็เลยยอม”

มณ “ก็หนูกับแฟนก็ไปบอกแม่พร้อมกันตอนนั้นท้องได้ 6 เดือนแล้ว แม่ตกใจ จะพาไปเอาออกไปถามที่คลินิกไม่มีที่ไหนเอาออกให้เพราะท้องหลายเดือนก็ต้องตั้งครรภ์ต่อ”

และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มไม่กล้าที่จะบอกคนในครอบครัวจนอายุครรภ์มากเพราะกลัวโดนทางครอบครัวต่อว่า ตาย “ก็ตอนท้องได้ 5 เดือนตอนแรกไม่กล้าบอกเพราะว่าพ่อเขาดู เขาเป็นคนเจ้าระเบียบหัวเก่า เขาก็โกรธตั้งแต่ตอนไปอยู่กับแฟน ก็ตอนไปบอกพ่อ พ่อเขาก็ว่าว่าหาภาระใส่ตนเอง แต่พ่อลูกออกมาพ่อเขาก็ช่วยเลี้ยงนะ”

จะเห็นได้ว่าการศึกษาก็ทำให้ทราบว่าการตั้งครรภ์ในครั้งนี้นั้นส่วนหนึ่ง เกิดขึ้นจากความไม่ตั้งใจ และความไม่พร้อมของทั้งกลุ่มผู้ให้ข้อมูล คู่รัก และครอบครัว และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกลุ่มนี้ก็พยายามที่จะหาวิธีการยุติการตั้งครรภ์

เมย์ : ก็พ่อคุยกับแฟน ก็กะว่าจะเอาเด็กออก เพราะหนูยังเรียนไม่จบ แฟนเขาก็พยายามถามเพื่อน ๆ ว่าไปเอาเอาที่ไหน ใช้เงินเท่าไร แต่แฟนไม่มีเงินเขาก็พยายามเก็บเงิน ตอนนั้นได้ 4,000 บาทแล้วแต่ที่ สวท. ไม่ทำให้ แฟนเขาเลยตัดสินใจบอกน้ำ แล้วน้ำของเขาก็มาช่วยพูดกับแม่ให้ เขาก็ตกลงกันว่าจะให้เอาไว้

เปรม : เพราะไม่พร้อมหนูยังเรียนอยู่ ก็คุยกับแฟน ก็เลยซื้อยาสตรีเบนโดมากิน ก็กินไป 1 ขวด ก็ไม่มีประจำเดือนมา ก็บอกแฟน แฟนไปปรึกษาพี่สาวเขา พี่เขาก็แนะนำให้กินยาตรารูสมกับเหล้าขาว ก็ลองกิน แต่ก็ยังไม่ประจำเดือนมา แฟนเขาก็ไปถามที่คลินิกที่คลินิกเขาจะเอาเงิน 5,000 บาท แฟนเขาก็ไม่มีเงิน เขาก็ไปเยี่ยมเพื่อน แต่คนอื่นเขาก็ไม่มีเหมือนกัน ก็เลยต้องท้องต่อ

มณ “คิดว่าจะกินยาขับ ก็ซื้อยาสตรีเพญภาคมากินอีก แต่ก็ไม่แท้ง ที่กินสตรีเพญภาคก็เพราะได้ยินเขาบอกว่า เป็นยาปรับประจำเดือน ขับเลือดเสีย ก็เลยซื้อมากิน”

ทิพ “เอาออก เพราะน้อยใจแฟนเขาไม่ยอมรับผิดชอบ ก็เลยถามเพื่อนว่าจะทำอย่างไรเพื่อนก็บอกมาให้กินยาตรารูสม 3 ห่อ ผสมกับเหล้าขาว ก็ไปซื้อที่ร้านขายยา แต่มันไม่ออกก็เลยต้องท้องต่อ”

ฝน “กินยาสตรีหนูกับแฟนไปซื้อยาจากร้านขายยา บอกคนขายว่าอยากได้ยาขับเลือด คนขายเอาสตรีเพญภาคมาให้ แล้วก็มียาชุดราคาประมาณ 400 บาท ให้กินผสมเหล้าขาวมันจะออกฤทธิ์ดี”

เบรียว “ก็จะเอาออกเพราะยังไม่พร้อม ก็แอบกินยาสตรีซื้อมากิน 2 ถึง 3 ขวด แล้วก็กินไม่ไหวจะฉีกเลยไม่กิน แล้วต้องแอบกินด้วยเพราะแฟนเขาอยากมีลูก แต่หนูเองรู้สึกไม่พร้อม”

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะเห็นได้ว่าวิธีการที่ใช้ในการยุติการตั้งครรภ์ส่วนมากจะใช้วิธีการกินยาที่มักจะถูกโฆษณาสรรพคุณว่าเป็นยาปรับประจำเดือน ทำให้ขับเลือด

ลมและประจำเดือนมากไม่ปกติเช่น ยาสตรีเบลโล ยาสตรีเพ็ญภาค และนอกจากนี้ยังมีการใช้ยาตรางูมากินผสมกับเหล้าขาว จะกระตุ้นการขับเลือด และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนยังมีการติดต่อที่คลินิกเอกชน แต่เนื่องจากค่าใช้จ่ายค่อนข้างจะสูง ทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งไม่รวยได้ หรือมีรายได้น้อยไม่แน่นอนไม่สามารถใช้บริการดังกล่าวได้หรือกว่าจะพร้อมเรื่องค่าใช้จ่ายก็อายุครรภ์มาก ทางคลินิกก็ไม่สามารถยุติการตั้งครรภ์ได้ และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลก็ไม่ทราบถึงความผิดทางด้านกฎหมายและจะให้ได้ว่าแหล่งข้อมูลส่วนใหญ่มาจากกลุ่มผู้หญิงด้วยกันเอง ไม่ว่าจะเป็นเพื่อน พี่สาว และแม่ หลังจากเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางกลุ่มได้มีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพไปจากเดิม ส่วนหนึ่งจะต้องออกจากสถานศึกษาชั่วคราว

ทิพ “ก็ต้องหยุดเรียน แม่พาไปขอพักเรียน กับขอโรงเรียนครูก็บ่นว่าทำไมไม่เป็นเด็กแล้วไม่ตั้งใจเรียนให้จบก่อน

อารี “ก็อาจารย์ให้พักการเรียน แล้วลุงก็ส่งหนูมาอยู่บ้านแม่ เพราะให้แม่ช่วยดูแลหนู ตอนหนูท้องแล้วก็ให้แม่ช่วยเลี้ยงลูก แม่เขาก็เป็นห่วงหนู แม่รู้ว่าหนูเลี้ยงไม่ได้ ลุงก็ไม่เคยมีลูก”

เปรม “ก็ต้องพักการเรียน หยุดเรียนเลย เสียใจ”

ดา : ก็ตอนแรกก็ยังเรียนอยู่นะ ยังไปโรงเรียน ไม่ได้รักเรียนหรอกนะแต่หนูติดเพื่อน แต่พอเข้าเดือนที่ 7 ท้องมันใหญ่มาก หนูก็รู้ว่าครุรู้แต่ครุเขาไม่กล้าคุยกับหนู หนูเลยขอพักการเรียนเอาไว้ก่อน ก็ออกมาอยู่บ้าน แต่เพื่อนหนูคืนนั้นก็ยังมาเที่ยวหาหนู หนูก็เลยไม่เหงา เวลาเพื่อนมาคุยกันลูกหนูก็เตะท้องใหญ่เลย หนูขำ ๆ

ต่าย “ก็ย้ายมาเรียนภาคค่ำตอนไปเรียน ถ้าวันนั้นแฟนเขาทำงาน ก็เอาลูกไปให้ปู่ (พ่อของต่าย) ช่วยเลี้ยง”

แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่กำลังจะจบการศึกษา ทางโรงเรียนจึงผ่อนผันให้เลื่อนการสอบเป็นการสอบซ่อม

เมย์ “ไม่นะหนูยังไปเรียนตามปกติ ครูเขายังดูไม่ออกเลย จนหนูมาอนที่โรงพยาบาลแล้วแม่เขาบอกครู ครูเขาก็เลยบอกมาให้แม่ทำเรื่องขอสอบซ่อมเพราะตอนนี้สอบไม่ทันแล้ว ครูเขาก็ช่วยนะ เพราะถ้าหนูไม่ได้สอบหนูก็ต้องเริ่มเรียนใหม่”

หลังจากทราบว่าตนเองตั้งครรภ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายก็มีการเปลี่ยนแปลงสถานที่พักอาศัย บางรายต้องย้ายออกมาจากที่อยู่เดิมเพราะทางครอบครัวยังไม่สามารถยอมรับได้ที่กลุ่มประชากรดังกล่าวเกิดการตั้งครรภ์ จึงให้ย้ายมาอยู่กับครอบครัวของคู่รัก เปรี๊ยะ “ก็ออกจากบ้านมาตั้งแต่รู้ว่าท้อง ที่ออกมาเพราะกลัวพ่อเขาจับได้ ตอนออกมาพ่อเขาก็บอกว่าจะอยากรับกลับบ้านอีก ก็เสียใจนะ” ส่วนซา “ก็แต่งงานแล้วย้ายมาอยู่ที่บ้านแฟน เพราะพ่อเขายังทำใจไม่ได้แต่เขาไม่ได้โกรธ” นอกจากนี้คู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนก็ต้องย้ายมาอยู่ที่บ้านของกลุ่มผู้ให้

ข้อมูลเนื่องจากทางครอบครัวต้องการให้ฝ่ายชายมาช่วยดูแลกลุ่มผู้ให้ข้อมูลขณะตั้งครรภ์ และช่วยเลี้ยงดูบุตร แต่ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนที่คู่รักกับตนเองต้องแยกกันอยู่ เพราะทางบ้านต่างก็กลัวจะเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นอีก จึงให้แยกกันอยู่สักระยะ

ความรู้สึกต่อการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย: ความสัมพันธ์ในชีวิตคู่

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเมื่อทราบว่าตนเองตั้งครรภ์ ก็มีความรู้สึกที่หลากหลายกับการเปลี่ยนแปลงสถานภาพจากการเป็น สถานภาพลูกสาวไปสู่สถานภาพแม่ มีทั้งความรู้สึกที่ดีใจแต่ก็ยังมี ความกังวลในการคลอดและการเลี้ยงดู มณ “ดีใจ คิดว่าน่าจะพอเลี้ยงได้” ส่วนเมย์ “ดีใจ แต่ก็กลัวเหมือนกันเรายังเด็กไม่เคยคลอด กลัวเจ็บ แล้วก็กลัวจะเลี้ยงลูกไม่ไหว” กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนก็เกิดความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเกิดและการเลี้ยงดู เบญ “กลัวการคลอดลูก เห็นในทีวี มันน่ากลัว แต่ตอนนี้ดีใจ” ส่วนน้อยให้เหตุผลว่า “ต้องมีความคิดมากขึ้นต้องดูแลลูกและคิดว่าถ้าคลอด แล้วต่อไปจะหาเงิน เลี้ยงลูกอย่างไร” กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนเกิด ความรู้สึกไม่พร้อมและเสียใจ เปรม “ก็เสียใจนะเพราะหมอดอนาคต แต่ก็ดีใจที่เป็นแม่” เช่นดาวซึ่งให้เหตุผลว่า “ก็ดีใจนะ แต่ก็เสียใจที่ต้องพักเรียน แต่เดี๋ยวยายจะช่วยเลี้ยง แล้วหนูก็จะไปเรียนต่ออีก” และนอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความกังวลกับครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ฝนให้เหตุผลว่า “กังวลใจ เวลาลูกเกิดมาแล้วไม่เห็นหน้าพ่อ แล้วก็กลัวจะเลี้ยงลูกไม่ไหว”

จะเห็นได้ว่าสิ่งที่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสะท้อนออกมาให้เห็นจากการเปลี่ยนแปลงสถานภาพในครั้งนี้มีทั้งดีใจ เสียใจ วิตกกังวล ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะความขัดแย้งที่เกิดจากการถือครองสถานภาพทางสังคมที่กำหนดบทบาทหน้าที่ไว้ต่างกัน สถานภาพเด็กสิ่งที่สังคมคาดหวังคือการเรียน และการไร้เดียงสาเรื่องเพศ แต่เมื่อเกิดการตั้งครรภ์ ก็ต้องมีการถือครองสถานภาพที่ควบกันระหว่างเด็ก และสถานภาพแม่ ซึ่งสังคมคาดหวังกับสถานภาพแม่ว่าต้องเป็นคนที่มีความรับผิดชอบทางด้านอารมณ์ เพราะต้องเป็นหลักยึดเหนี่ยวในการดูแลและลูก ประกอบแรงกดดันจากการดำเนินชีวิตจากสังคมที่เกิดจากการมีพฤติกรรมทางเพศที่เบี่ยงเบนไปจากสังคมคาดหวัง และประกอบกับความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจ ก็ทำให้กลุ่มประชากรมองตนเองว่าจะไม่พร้อมในการเลี้ยงดูลูก เพราะปัจจุบัน การเลี้ยงดูเด็กหนึ่งคน อาจจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายในการเลี้ยงดู ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่มีรายได้ หรือมีรายได้ที่ไม่แน่นอน และเมื่อสอบถามถึงความสัมพันธ์ในชีวิตคู่ หลังจากเกิดการตั้งครรภ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า พฤติกรรมของคู่รักมีการเปลี่ยนแปลงไปทั้งเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีและไม่ดี

คูร์กมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหลังจากมีบุตร ทิพและส้มให้ข้อมูลว่า“แฟนขยันทำงานเก็บเงินให้ลูก” เช่นเดียวกับบิว “แฟนนิสัยดีขึ้น ไม่ค่อยกินเหล้า เพื่อนชวนไปไหนก็ไม่ค่อยไป แต่คูร์กของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางส่วนก็มีเปลี่ยนแปลงไปในทางที่แย่ลงกว่าเดิม “จากไม่เคยเที่ยวคาราโอเกะ พอเราท้องและคลอดเขาก็ไปเที่ยวบ่อยขึ้น” เช่นเดียวกับน้อย น้อยและเปรี้ยวที่รู้สึกว้าหลังจากมีบุตรแล้ว ทะเลาะกับคูร์กบ่อยขึ้นเพราะความคาดหวังในการช่วยแบ่งเบาภาระในการเลี้ยงดูบุตร น้อยให้ข้อมูลว่า“ตอนแรกก็ช่วยเลี้ยงลูกแต่ตอนนี้ไม่ช่วยหยุดหงิด อาใจใส่ลดลงกว่าตอนคบกันแรก ๆ ” ส่วนเปรี้ยว “ก็เขาก็ดูแลตั้งแต่ตอนตั้งท้อง ตอนนั้นก็เอาใจใส่ดี ซื่ออะไรมาให้กิน พอคลอด1ถึง2 เดือนแรกลูกกวนมาก ลูกร้องก็ขอให้แฟนช่วย เขาก็หงุดหงิด ก็ทะเลาะกันบ่อย ก็เคยเก็บเสื้อผ้าจะกลับบ้าน แต่ก็กลัวพ่อ เพราะบอกว่าห้ามกลับบ้าน ถ้าอยากไปอยู่ข้างนอกก็เลยต้องอดทน ไม่ขอให้แฟนเขาช่วยเลิกพูดเลย ก็เจ็บบ่อยมาก มันไม่เดิมตอนเป็นแฟนใหม่”

การดูแลสุขภาพ

เมื่อกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกิดการตั้งครรภ์หรือบางกลุ่มที่ไม่สามารถยุติการตั้งครรภ์ได้ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลก่อนส่วนใหญ่ก็เลือกที่จะฝากครรภ์ ซึ่งการฝากครรภ์ส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วงอายุครรภ์ประมาณ 5 เดือนขึ้นไป และโดยส่วนมากรอบครัวของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะเป็นคนพากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมาฝากครรภ์ รองลงมาคือคูร์ก และส่วนหนึ่งเพื่อนเป็นคนพามาและหนึ่งในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเมื่อมาฝากครรภ์ทำให้ตรวจพบความผิดปกติ บิวเมื่อมาฝากครรภ์ก็ทำให้ทราบว่าตนเองติดเชื้อซิฟิลิส แต่บิวไม่แน่ใจว่าอาการดังกล่าวเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ บิวให้ข้อมูลว่า“แม่และพี่สาวแฟนพาไปฝากท้องที่ศิริราช มีสิทธิบัตรทองที่นั่น ตอนไปฝากท้องก็รู้ว่าติดเชื้อซิฟิลิส หมอจะต้องฉีดยา 3เข็ม หมอถามว่าจะเอาลูกไว้หรือไม่เพราะเสี่ยงต่อเด็ก แต่หนูก็ตัดสินใจเอาไว้ละ เสียใจ” และเมื่อทราบถามว่าแล้วรู้หรือไม่ว่าซิฟิลิสคืออะไร บิวให้ข้อมูลว่า“ไม่แน่ใจแต่หมอบอกว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หนูน่าจะติดมาจากแฟนนะ เพราะมันมีหญิงเยอะมาก ใครยอมมันก็เอา แต่พอมันมีหนู มันก็เลิกนะ ตอนนั้นมันมีหนูคนเดียว” สิ่งที่บิวสะท้อนให้เห็นถึงเข้าถึงและการได้รับรู้ข้อมูลเรื่องสุขภาพ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องเพศ

ส่วนใหญ่ออกมาจากการดูแลสุขภาพหลังตั้งครรภ์คือการดื่มนมและปฏิบัติตามคำแนะนำของหมอ แต่ก็ยังมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม บิว “ก็ไม่เปลี่ยนนะ หนูยังไปเที่ยวออกจากบ้านทุกวัน ออกจนแม่บ่น” ส่วนอารีมีมุมมองที่แตกต่างไปจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลคนอื่น อารีมองว่าหลังจากมีการตั้งครรภ์เกิดขึ้น อารีตั้งใจจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง อารีให้เหตุผลว่า “จะไม่มีอะไรกับใครจนกว่าจะเรียนจบ และมีงานทำ” สิ่งที่สะท้อนให้เห็นจากคำตอบ

ของอารีสะท้อนให้เห็น การกล่าวโทษของตนเอง โดยมองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความผิดพลาด เป็นเรื่องที่จะทำให้อารีจะไม่เพศสัมพันธ์กับใคร จนกระทั่งเรียนจบและมียานทำ จะให้ได้ว่าอารีก็เป็นอีกกลุ่มประชากรส่วนหนึ่งที่ยังคงให้ความสำคัญการคุณวุฒิทางสังคมไม่ว่าจะเป็น การเรียนจบและมียานทำ

วิธีการคลอดส่วนใหญ่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจะคลอดเอง มีแค่ 4 รายที่คลอดด้วยวิธีผ่าตัด น้ำหนักลูกแรกคลอดอยู่ในช่วง 1,270 กรัม ถึง 3,900 กรัม น้ำหนักลูกแรกคลอดส่วนใหญ่ของกลุ่มอยู่ในเกณฑ์ปกติ แต่บางส่วนมีปัญหาคลอดก่อนกำหนดเนื่องจากมีภาวะแทรกซ้อนเกิดขึ้นระหว่างตั้งครรภ์

แคท : ผ่าคลอด ลูกหนักแค่ 1,270 กรัม คลอดก่อนกำหนด เพราะก่อนคลอดผ่าตัดได้ตั้ง ตอนผ่าตัดหมอบอกว่ามีความเสี่ยงลูกอาจไม่รอด กลัวมาก แต่หลังจากผ่าตัดเสร็จลูกไม่เป็นอะไร ก็ดีใจ แต่พอคลอดก่อนกำหนด คลอดตอน 7 เดือนลูกน้ำหนักน้อยกังวล แต่ตอนนี้ลูกก็ปกติดีก็สบายใจ

บิว : ก็พอท้องได้ใกล้ 7 เดือนหนุออกไปกับแฟนไปส่งเอกสารกับแฟน แฟนไปทำงานหนุกก็ขอตามไป แล้วทางที่ไปมันขรุขระ รถกระแทกมาก พอกลับบ้านก็ปวดท้อง ปวดเหมือนปวดฉี่ ไปฉี่ก็ไม่หาย พอกลับบ้านกินอนดึนไปมา ไม่กล้าบอกแม่กลัวแม่จะว่าเพราะหนุออกไปเที่ยว กลัวแม่เขาบ่น จนแฟนเห็นว่าเราปวดท้องมากก็เลยไปบอกแม่แม่กับแฟนพามาโรงพยาบาล ก็คลอด คลอดเองนะ น้ำหนักลูกหนุแค่ 1,760 กรัมเอง พอลูกคลอดก็ร้องไห้ตลอดเลย เพราะเห็นแม่คนเขาอื่นอุ้มลูก อยากรู้อุ้ม แต่ลูกคลอดก่อนกำหนดก็ต้องอยู่ในตู้อบ เป็นห่วง พอได้อุ้มลูกก็ร้องไห้เลยดีใจที่ลูกรอด

เปรม “คลอดเอง คลอดก่อนกำหนด หนุกก็ไม่ว่าเป็นเพราะอะไร พอดีปวดท้องมาก แฟนเข้าก็พามาโรงพยาบาล แล้วก็คลอดเลยน้ำหนักลูกแค่ 1,750 กรัม เป็นห่วงลูกนะ สงสารที่เขาต้องอยู่ในตู้อบ”

หลังคลอดกลุ่มประชากรมีความรู้สึกที่การเปลี่ยนแปลงไปทั้งทางด้านทางด้านร่างกายและจิตใจ

ความเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทำให้เห็นความรู้สึกที่หลากหลายของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทั้งความรู้สึกในแง่บวกและความรู้สึกในแง่ลบ ความรู้สึกในแง่บวกคือความดีใจกับความรู้สึกที่ได้เป็นแม่ เบญ “มองหน้าลูกก็ดีใจนะ” แต่ในความดีใจดังกล่าวก็ยังสะท้อนให้เห็นความวิตกกังวลในการ

เลี้ยงดูบุตร บิว “ก็ตอนอุ้มลูกน้ำตาไหลเลย ลูกตัวเล็กมาก ดีใจ แต่ก็กลัวจะเลี้ยงได้ไหม กลัวไปหมด” กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายรู้สึกเหมือนมีเพื่อน ดา “ตัวหนูก็เหมือนเดิมนะ แต่หนูมีลูกก็รู้สึกดีนะ ไม่เหงา” ซึ่งสิ่งที่ดาสะท้อนให้เห็น คือความรู้สึกเหมือนเด็กได้เพื่อนใหม่ ตามักจะสะท้อนให้เห็นจากการสัมภาษณ์ ถึงความรู้สึกที่ต้องการเพื่อน สิ่งที่ดาสะท้อนอย่างเช่นเรื่องที่ต้องพักการเรียน ดาเสียใจเพราะจะไม่ได้เจอเพื่อนสิ่งเหล่านี้อาจจะสะท้อนได้ว่าดากำลังต้องการความรักแลความอบอุ่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว พ่อกับแม่ของดาแยกทางกัน ดาอยู่กับพ่อ และครอบครัวลุงป้า

และนอกจากนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังมีความรู้สึกเหมือนตนเองเป็นผู้ใหญ่มากยิ่งขึ้น เมย์ “บอกไม่ถูกแต่รู้ว่าตัวเองเป็นผู้ใหญ่ขึ้น” อารีก็รู้สึกเช่นเดียวกับเมย์ อารี “รู้สึกที่เราเป็นผู้ใหญ่เพราะเรามีลูกแล้ว” ซึ่งต่างจากทิพ ทิพก็รู้สึกว่าตัวเองจะต้องเป็นผู้ใหญ่แต่ความรู้สึกของทิพสะท้อนให้เห็นถึงความรู้สึกอ้างว้าง ไร้ที่พึ่ง ทิพ “รู้สึกโตเป็นผู้ใหญ่ ต้องอยู่ตัวคนเดียวพ่อแม่ไม่ค่อยมาอยู่กับเรา”

ความรู้สึกในแง่ลบ คือ ความเหนื่อยหน่ายกับหน้าที่ในการดูแลบุตร ซึ่งบทบาทดังกล่าวถูกกำหนดมาจากสังคมว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นแม่ แต่ความเหนื่อยที่พบอาจจะเป็นเพราะความคาดหวังที่มองต่างมุมกัน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะความคาดหวังของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกับอุดมการณ์ของครอบครัวที่สมบูรณ์แบบที่มักจะถูกล่อหลอมและถ่ายทอดผ่านโฆษณาหรือสื่อต่าง ๆ ที่พยายามให้ผู้ชายเข้ามามีส่วนร่วมในการเลี้ยงดู แต่ในความเป็นจริงผู้ชายก็คาดหวังว่าหน้าที่ดังกล่าวควรจะเป็นของผู้หญิง ด้วยความคาดหวังที่ไม่ตรงกันอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความท้อแท้ใจในการทำหน้าที่ของการเป็นแม่ ต่าย “อยากกลับบ้าน (บ้านของต่าย เพราะตอนนี้ต่ายอยู่บ้านคู่รัก) ไม่อยากมีลูกแล้ว เหนื่อยมากเพราะเราดูแลคนเดียว แฟนเขาไม่ค่อยช่วยเลี้ยง” เช่นเดียวกับน้อย น้อยให้ข้อมูลว่า “เหนื่อยไม่ได้พักผ่อน ต้องทำเองทุกอย่าง บางทีก็เบื่อ เซ็ดไม่อยากมีแล้ว”

และบางส่วนก็มีความรู้สึกกังวลกับการมีเพศสัมพันธ์เพราะกลัวจะตั้งครรภ์ แต่ด้วยความสัมพันธ์ในระบบครอบครัว หน้าที่ของคู่รักก็ทำให้ผู้หญิงไม่สามารถปฏิเสธในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ได้ถึงแม้ว่าจะไม่อยากมีก็ตาม เบรียวให้ข้อมูลว่า “ก็ยังไม่กล้ามีอะไรกับแฟน เพราะกลัวจะท้องอีก แต่พออยู่ด้วยกันห้ามแฟนไม่ได้ พอห้ามแล้วเขาก็โมโหออกอาการมาก เดินออกจากบ้านไปเลย ไปนอนบ้านเพื่อน 2 วันถึงจะกลับ ก็เลยคิดว่าจะลองฉีดยาคุมดู” นอกจากนี้การคลอดบุตรยังสร้างความกลัวให้กับกลุ่มผู้หญิง วรณ “ก็ไม่อยากคลอดอีกแล้วมันเจ็บ” สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มผู้หญิง ถูกล่อหลอมให้เกิดความเครียดและวิตกกังวล และมองว่าการคลอดเป็นสิ่งที่เลวร้าย

หลังคลอดบุตรแล้วกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความรู้สึกกับร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งรู้สึกไปในทางที่ดีและไม่ดี รู้สึกไปในทางที่ดีเพราะส่วนหนึ่งมองว่า ตัวใหญ่ขึ้น สะโพกขยายและดูมีน้ำมีนวล แต่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายไม่ชอบเพราะรู้สึกว่าร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ไม่ดี ต่ำยให้ข้อมูลว่า “ไม่ชอบรู้สึกลงพุงท้องลาย” เช่นเดียวกับน้อย น้อยให้ข้อมูล “ก็ท้องลาย ผอมลง แล้วก็อารมณ์เปลี่ยนไป ชอบบ่นหงุดหงิดง่าย เพราะเหนื่อยจะต้องเลี้ยงลูก” และเมื่อสอบถามความคิดเห็นของคู่รักของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปหลังคลอด ส่วนใหญ่ก็ไม่ได้มีความรู้กับร่างกายที่เปลี่ยนแปลงไปของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล แต่ก็มีส่วนหนึ่งที่ต้องการให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลควบคุมน้ำหนัก

และวิธีการคุมกำเนิดหลังจากคลอดบุตรส่วนใหญ่เลือกที่จะคุมกำเนิดด้วยตนเอง เพราะความกังวลกลัวว่าตนเองจะเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นอีก ทิพีให้เหตุผลว่า “ฉีดยาคูมไม่ได้เลือกเอง แม่บังคับ ไม่ให้กินยาเดี่ยวพลาด ที่ไม่ชอบฉีดยาเพราะกลัวเจ็บ แต่ไม่คุมก็ได้” และแม่คิให้เหตุผลว่า “ก็ตอนหลังคลอดลูกคนแรกใช้ยาคุมฉุกเฉิน ยาคุมก็เคยกิน แล้วพลาดก็เลยไม่อยากกินยาอีก พอท้อง 2 หมอเขาส่งมาที่นี้ (ที่วางแผนครอบครัว) ก็ฉีดยาคูม หมอเขาบอกว่าดี ไม่มีผลต่อการให้นมลูก ก็ฉีดก็ดี จะได้ไม่ลืม วันนั้นก็เลยจะมาฉีดอีก ก็ตอนแรกโดนบังคับฉีด ไม่ค่อยชอบแต่ฉีดแล้วก็มันใจดี เข็มนี้ก็เลยตั้งใจจะฉีดเอง”

ส่วนเหตุผลของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ต้องการคุมกำเนิด นอกจากจะกลัวที่จะเกิดการตั้งครรภ์แล้ว เหตุผลที่จำเป็นต้องคุมกำเนิดเองถึงแม้ว่าจะไม่ชอบวิธีการดังกล่าว เพราะคู่รักไม่คุมกำเนิด ต่ำยให้เหตุผลว่า “ก็ไม่เลือกกินยาแล้วเพราะกลัวพลาด ก็เลือกฉีดยา ไม่ค่อยชอบเพราะว่ากลัวเข็มฉีดยา แต่ก็ไม่อยากมีลูกเพราะเหนื่อย” และอีกส่วนหนึ่งของกลุ่มประชากรที่จำเป็นต้องคุมกำเนิด เพราะแม่เลือกวิธีการคุมกำเนิดดังกล่าวให้ ฝนให้ข้อมูลว่า “ก็ก่อนออกจากโรงพยาบาล พยาบาลเขาก็พามาฉีดยาที่นี้ ก็ไม่ชอบแต่เขาเห็นหนูยังเด็ก เขาบอกให้ฉีดยาดีแล้ว เพราะหนูมาตอนนั้นเพิ่งอายุ 15 เอง ฉีดเข็มเดียว หลังจากนั้นไม่ได้ฉีดเพราะฉีดไม่ถูก เลือดมันออกมาบ่อย.....ก็แม่เขาบอกให้มา เขากลับหนูจะทำอีก หนูก็เข็ดแล้ว ไม่อยากมีลูกแล้ว ก็คุยกับแฟน แฟนเลยพามา” และถึงแม้ว่าอารี จะไม่มีคู่รักแล้วก็ตาม แม่ยังคงเลือกที่จะให้อารีคุมกำเนิด เพราะในวันที่เจอกับอารี อารีมากับแม่ และลูกสาว อารีอุ้มลูก แม่ของอารีเขามาพูดคุยกับเจ้าหน้าที่ว่าต้องการให้อารีฝังยาคุม ทางเจ้าหน้าที่ (ผู้สัมภาษณ์) ได้ถามความแน่ใจเพราะจากการพูดคุยกับอารี อารีเลิกกับคู่รัก และตอนนี้ไม่มีคู่รักใหม่ แต่แม่ของอารีก็ยืนยันจะให้อารีฝังยา โดยที่แม่ของอารีอ้างว่าป้องกันเอาไว้ดีกว่า กลัวเหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้นกับอารีอีก อารีให้ข้อมูลว่า “ก็แม่เขาบอกให้ฝัง ก็ทำตามแม่ แม่เขาบอกว่าจะได้ไม่ต้องมีลูกอีก ไม่ต้องกังวลก็เลยมา เพราะมีคนเดียวตอนนี้ก็ลำบาก”

สิ่งที่สะท้อนให้เห็นจากอารีคือการแก้ไขปัญหาดังครมก่อนวันอันควร โดยการให้เลือกที่จะให้ผู้หญิงเป็นผู้คุมกำเนิด สะท้อนให้สังคมเลือกที่จะควบคุมเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เพราะเหตุใด ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเด็กผู้หญิงเกิดการตั้งครรภ์ เพราะถึงแม้เพศสัมพันธ์จะเป็นเรื่องของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่หน้าที่และความรับผิดชอบผลของการมีเพศสัมพันธ์นั้นถูกผลักภาระให้เป็นหน้าที่ของผู้หญิง เพราะเมื่อผู้หญิงเกิดการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันสมควรหรือนอกเนื่องจากสถานภาพสมรส มักจะได้รับการกล่าวโทษ ตำนานิตีเยนจากสังคม ซึ่งแรงกดดันดังกล่าวอาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ครอบครัวของอารีเลือกที่จะให้ลูกสาวเป็นฝ่ายปกป้องตนเอง

ความสัมพันธ์ครอบครัว: แม่: ลูก

หลังคลอดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ตั้งใจที่จะเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ และตั้งใจว่าจะให้ลูกดื่มนมแม่นานถึง 1 ปี และหลังจากนั้นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลก็ตั้งใจจะกลับไปเรียนหนังสือ

เมย์ “ก็เลี้ยงลูกไปก่อน พอลูกอายุได้ประมาณ 1 ขวบ ก็จะไปทำงานทำ แล้วก็ตั้งใจจะเรียน กศน. มัธยมศึกษาตอนปลาย แม่หนูอยากเห็นหนูรับปริญญา”

บิว “เลี้ยงเองก่อนนะ แต่พอขบกว่าจะให้พี่สาวแฟนช่วยเลี้ยง หนูจะไปทำงานทำ แล้วก็เรียนต่อ ป.ตรี เพราะแม่กับพ่อ เขาหวังกับหนู พี่ ๆ คนอื่นเขาแต่งงานมีครอบครัวหมดแล้ว แม่อยากเห็นลูกเรียนจบสูง ๆ ”

ซา “จะให้ลูกดื่มนมแม่จะให้กินประมาณ 1 ปีแฟน เขาบอกว่าเขาจะช่วยเลี้ยงตอนกลางวัน แล้วแฟนเขาจะทำงานpart-timeทำ แล้วเขาก็จะย้ายมาเรียนภาคพิเศษ ส่วนหนูก็ตั้งใจว่าจะกลับไปเรียน แล้วคงจะทำงานทำเหมือนกัน”

จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่เลือกที่จะให้ลูกดื่มนมแม่ เพราะในขณะนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลได้พักการเรียน และกำลังอยู่ในช่วงกำลังจะหางานทำ แต่บางส่วนด้วยข้อจำกัดของร่างกายทำให้ไม่สามารถให้ลูกดื่มนมแม่ได้ตามปกติ แม่ก็ให้ข้อมูลว่า “ก็คนนี่ให้กินได้เดือนเดียวเพราะลูกเขาสำลักนมหนู หนูก็ไม่รู้ว่าเป็นเพราะอะไร แต่พอกินนมขวดไม่เป็น ก็เลยต้องซื้อนมกระป๋องให้กินแทน พอกินนมขวดเขาก็ไม่กินนมหนูอีกเลย” เช่นเดียวกับอารี “ตั้งใจจะเลี้ยงเอง เพราะเขาเป็นลูกของหนู แต่ตอนนี้ไม่ได้ให้แล้ว ก็ให้กินแค่ 1 เดือน แล้วหยุดให้เพราะว่าหัวนมหนูไม่มี น้ำนมไม่ไหล

และหลังคลอดกลุ่มประชากรส่วนใหญ่ก็ตั้งใจว่าจะเลี้ยงลูกด้วยตนเอง และจะกลับไปเรียนเมื่อเปิดเทอมใหม่ และบางรายจะขอเปลี่ยนเวลาเรียนมาจากภาคเรียนปกติมาเป็น

ภาคพิเศษและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร ควรจะเป็นหน้าที่ของตนเอง

บิว “คิดว่าเป็นของผู้หญิงนะ อย่างแฟนหนุ่มมันก็เล่นกับลูกนะ แต่พอลูกร้องแฟนหนุ่มมันก็หงุดหงิด โวยวายไม่อดทนเหมือนผู้หญิง หนูว่าผู้หญิงมีsense (น่าจะหมายถึงสัญชาตญาณ) ในการดูแลลูกนะ เราอดทนแล้วก็เข้าใจเด็กมากกว่าผู้ชาย”

แพ็ท “ของเราเอง เพราะแฟนต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัว แล้วผู้หญิงอารมณ์เย็นกว่าผู้ชาย อดทน เพราะเวลาลูกร้องแฟนจะขี้รำคาญ จะบ่น เราละเอียดกว่าลูกดูดีกว่า”

อารี “หนูเอง เพราะเขาเป็นลูกของหนู”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรควรจะเป็นของผู้หญิง เหตุผลอาจเป็นเพราะหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรถูกกำหนดโดยเชื้อยุงเข้ากับสรีระร่างกาย ผู้หญิงธรรมชาติบัญญัติให้เป็นฝ่ายคลอดเป็นเป็นผู้ผลิตสารอาหารที่จำเป็นสำหรับทารกที่เกิดขึ้น และประกอบกับความเป็นผู้หญิงที่สังคมนิยามว่าความเป็นผู้หญิงคือมีลักษณะอ่อนโยน และมีความอดทน และละเอียดอ่อน จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่อ้างความชอบธรรมในการผลักดันหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรว่าควรที่จะเป็นหน้าที่ของผู้หญิง และถึงแม้ว่าส่วนหนึ่งของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรควรเป็นของตนเอง แต่ทั้งนี้ด้วยความกังวลว่าตนเองยังคงขาดประสบการณ์ในการเลี้ยงดู จึงต้องการให้แม่มามีส่วนร่วมในการเลี้ยงดูลูก ทิพ “ตัวหนูเอง แต่หนูอยากให้มีแม่ช่วย เพราะหนูยังทำอะไรไม่เป็น” แต่บางรายก็มองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตรควรจะเป็นของผู้หญิงด้วยความข้อจำกัดทางด้านเศรษฐกิจจึงทำให้ต้องพึ่งพาผู้อื่นในการช่วยเลี้ยงดูบุตร แม้จะให้เหตุผลว่า “ที่จริงก็ต้องเป็นหนู แต่ว่าตอนนี้ไปทำงานก็เลยต้องจ้างญาติ ๆ เลี้ยง” ส่วนน้ำตาลีให้เหตุผลว่า “ทุกคนในบ้าน เพราะหนูเลี้ยงคนเดียวไม่ได้หรอก” นอกเหนือจากนี้กลุ่มประชากรส่วนหนึ่งมองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร ควรจะเป็นของทั้งตนเองและคู่รัก ดาวิให้เหตุผลว่า “ส่วนใหญ่จะเป็นหนู เพราะกว่าแฟนจะเลิกเรียนก็เย็น แต่กลับมาเขาก็ช่วยดูลูกให้แต่ถ้าจะไปไหนเขาจะอุ้มลูกให้” เช่นเดียวกับเมย์ เมย์ให้ข้อมูลว่า “หนูกับแฟน ถ้าแม่หนูว่างก็จะช่วยเลี้ยงด้วย”

แต่ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายถึงแม้ว่าจะมองว่าการเลี้ยงดูบุตรควรจะเป็นของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่ในชีวิตจริงกลับไม่ได้เป็นสิ่งที่ข้าม เปรี้ยวมองว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูบุตร ควรจะเป็นหน้าที่ของทั้งผู้หญิงและผู้ชาย แต่สิ่งที่เปรี้ยวสะท้อนให้เห็นจากบทสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกระหว่างคู่รักกับเปรี้ยว เปรี้ยวให้ข้อมูลว่า “ลูกร้องก็ขอให้แฟนช่วย เขาก็หงุดหงิด ก็ทะเลาะกันบ่อย ก็เคยเก็บเสื้อผ้าจะกลับบ้าน แต่ก็กลัวพ่อ เพราะพ่อบอกว่าห้ามกลับบ้าน ถ้าอยากไปอยู่ข้างนอก ก็เลยต้องอดทน ไม่ขอให้แฟนช่วย เลิกพูดเลย ก็เงียบมากขึ้น”

เมื่อสอบถามถึงความพร้อมของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการเลี้ยงดูบุตร กลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นทั้งที่มีความพร้อมและไม่พร้อมในการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนหนึ่งที่มองว่าตนเองยังไม่มีความพร้อมในการเลี้ยงดูบุตร ซึ่งความไม่พร้อมดังกล่าวสามารถแบ่งออกเป็นเหตุผลหลัก ๆ 3 เหตุผลคือ

1. ความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจ ฝนสะท้อนให้เห็นว่า “ตอนคลอดใหม่ ๆ ยังไม่พร้อมเลย งานก็ไม่ทำเงินก็ไม่มี ก็เลยขาดของใช้ที่จำเป็นอย่างผ้าอ้อมขวดนม แต่คนแถวบ้านเขาก็ช่วยให้ ๆ มาบ้าง” เช่นเดียวกับน้อย น้อยให้เหตุผลว่า “ไม่พร้อมเพราะไม่มีเงิน ไม่อยากให้ลูกลำบาก แต่ว่าตอนนี้ทำอะไรไม่ได้ เพราะว่าเรามีลูกแล้วก็ต้องพยายามถ้าพร้อมจะต้องมีเงินเยอะ ๆ ต้องมีงานทำ”

2. ขาดประสบการณ์การเลี้ยงดู ต่ายให้เหตุผลว่า “เพราะยังเรียนไม่จบ แล้วการเลี้ยงเด็กก็เป็นภาระที่หนักมาก มันก็เลยทำให้เหนื่อยแล้วก็ท้อใจบ้าง” เช่นเดียวกับเบรียว เบรียวมองว่า “เป็นเรื่องใหญ่ ต้องอดทน บางทีทำให้รู้สึกเหนื่อย”

3. ความไม่พร้อมทั้งทางด้านเศรษฐกิจและการเลี้ยงดู เปรมให้เหตุผลว่า “เพราะไม่ค่อยพร้อมเพราะไม่ค่อยถนัด เลี้ยงเด็กไม่เป็น แล้วหนูก็ยังเด็กอยู่ด้วย เรียนไม่จบ แฟนทำงานคนเดียว กลัวเงินไม่พอใช้”

และในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ตอบว่าพร้อมเพราะตนเองและคู่รักสามารถหาเงินได้ด้วยตนเอง อารีให้เหตุผลว่า “พร้อม เพราะตอนนี้เริ่มหาเงินเองได้ เพราะป่าเขาให้เอา Miss teen มาขาย ก็พอขายได้ ก็พอมีเงินค่านมลูก แต่แม่กับลุงก็ช่วยนะ แต่ลูกหนู หนูอยากเลี้ยงเขาด้วยตัวหนูเอง” เช่นเดียวกับดาวและแคท ดาให้เหตุผลว่า “ก็พร้อมเพราะหนูกับแฟนหาเงินเองได้แล้วตอนนี้ก็อยู่บ้านกับพ่อ พ่อเขาดูแลเรื่องค่าใช้จ่ายในบ้าน หนูกับแฟนก็ดูแลค่านม ค่าใช้จ่ายของลูก แฟนเขาก็รับผิดชอบ” ส่วนแคทให้เหตุผลว่า “คิดว่าพร้อมเพราะเรามีงานทำ แฟนก็มีงานทำ”

และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบางรายที่คิดว่าตนเองพร้อมในการเลี้ยงดูบุตรเนื่องจาก มีคนในครอบครัวช่วยเหลือในการเลี้ยงดูบุตร แพทให้เหตุผลว่า “พร้อมนะเพราะมีคนช่วยเลี้ยงถ้าไปเรียนก็จะฝากแม่หนูกับแม่แฟนเขาจะผลัดกันเลี้ยง”

เมื่อสอบถามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลว่าเมื่อไรคิดว่าตนเองพร้อมที่จะมีลูก กลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังคงมองว่าปัจจัยที่สำคัญยังคงเป็นปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลักและปัจจัยรองลงมาคือปัจจัยทางด้านประสบการณ์การเลี้ยงดู

และส่วนหนึ่งที่อยากให้ครอบครัวของกลุ่มประชากรอยู่ด้วยเพราะต้องการที่จะออกไปทำงานเพื่อหารายได้มาใช้จ่ายในครัวเรือน ดาวิให้เหตุผลว่า “ก็ต้องมีหนู มีลูก มีแฟน แล้วอยากให้ยายเขามาอยู่ด้วย อยากให้ยายช่วงเลี้ยงลูก แล้วหนูกับแฟนจะออกไปงานทำจะได้เลี้ยงยาย”

ส่วนหนึ่งก็ต้องการที่จะอยู่แค่ตนเอง และครอบครัว เพราะตอนนี้ได้เลิกกับคู่รักและยังไม่ได้มีคู่รักใหม่ อารีให้เหตุผลว่า “ตอนนี้ก็มีหนู มีลูกหนู แม่ แล้วก็ลุง ตอนนี้หนูก็เลี้ยงลูกเองก่อน พอลูกโตก็จะออกไปหาเงิน แล้วให้แม่ช่วยเลี้ยงลูก ลูกหนูเขาก็ทำงาน ตอนนี้ลุงเขาก็ดูแลค่าใช้จ่ายในบ้าน แล้วช่วยหนูเรื่องลูกบ้าง แต่ถ้าทำงานได้เงินหนูก็จะเลี้ยงลูกหนูเองตอนนี้ไม่มีแฟนใหม่ ถ้ามีจริงก็ยังไม่จะมีอะไร ก็จะดูจนแน่ใจก่อน ถ้าเขาดี หนูก็อาจจะคบกับเขา”

และกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการจะมีบุตร 2 คน และเมื่อถามว่าอยากได้ผู้หญิงหรือผู้ชาย ส่วนใหญ่ต้องการ อยากจะได้ลูกผู้ชายเหตุผล

เบรียว “ลูกผู้ชายเลี้ยงง่ายไม่ต้องกังวลเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร”

น้ำตาล “ไม่อยากได้ผู้หญิงเพราะกลัวเป็นแบบเรา กลัวเจ็บ กลัวกรรมจะตามทันผู้หญิงทำอะไรก็กลายเป็นชู้ปากชาวบ้าน”

วรรณ “ไม่อยากได้ผู้หญิงเพราะกลัวเป็นแบบเรา”

บิว “เด็กผู้หญิงเลี้ยงยากกลัวท้องไม่มีพ่อก็อาย ผู้ชายแค่ดูไม่ให้ติดคุกติดขัง”

น้อยและแพท “ไม่อยากได้ผู้หญิงเพราะกลัวจะมีลูกตอนไม่พร้อม”

เปรม “ไม่อยากได้ผู้หญิงเพราะกลัวบอกอะไรก็ไม่เชื่อกลัวพลาดเหมือนเรา”

ต่าย “เด็กผู้ชายเอาตัวรอดเก่งเด็กผู้หญิงอ่อนแอโดนหลอกง่าย”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เลือกที่จะมีลูกผู้ชายมากกว่าลูกสาว ทั้งนี้อาจจะสะท้อนได้ว่าด้วยความกดดันจากมาตรฐานเรื่องเพศเชิงซ้อน (double standard) เกี่ยวกับการใช้ชีวิตที่อยู่ภายใต้บทบาทหญิง ความผิดเรื่องเพศของลูกสาวถูกทำให้ดูรุนแรงกว่าความผิดเรื่องการใช้สารเสพติดของลูกชาย แต่ทั้งนี้ก็มีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่อยากได้ทั้งลูกผู้หญิงและผู้ชาย เหตุผลเพราะเบญและซามองว่า “พี่ชายดูแลน้องสาว ลูกผู้หญิงช่วยงานบ้าน” และแม้มองว่า “ลูกผู้ชายจะได้ช่วยงานพ่อ” และมีส่วนหนึ่งที่อยากได้ลูกผู้หญิงเหตุผลเพราะสัมมองว่า “อยากแต่งงานให้ลูกน่ารัก ๆ” ส่วนอารีให้เหตุผลว่า “เลี้ยงง่ายพูดอะไรก็เชื่อ เด็กผู้ชายดี”

การนิยามความหมายเรื่องเพศ มุมมองของผู้หญิง

ความหมายของคำว่า “เพศ” ตามทัศนะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ให้คำตอบว่าเพศหมายถึงผู้หญิงและผู้ชาย แต่ยังมีบางคนที่ให้คำตอบที่แตกต่างกัน อย่างเช่น ชามองว่า “เป็นลักษณะที่ใช้แยกเพศหญิงหรือเพศชาย” ส่วนมน, แม็ค, และวรรณ ต่างก็มองว่าเป็นอวัยวะส่วนหนึ่งของร่างกาย ซึ่งตัวยระบุว่าเป็นอวัยวะสืบพันธุ์ของผู้หญิงและผู้ชาย

จะเห็นได้ว่าในความเข้าใจของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มักจะมองว่าเรื่องความแตกต่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายเป็นเรื่องของธรรมชาติบัญญัติ ซึ่งเป็นผลมาจากชีวปัจจัยเป็นตัวกำหนด (biological determinism) โดยมองความแตกต่างระหว่างผู้หญิงและผู้ชายผ่านกรอบทางเพศสรีระ และเมื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูล ว่าความเป็นหญิงเป็นชายเกิดจากอะไร มีความหมายอย่างไร คิดว่าใครเป็นผู้สร้างความคิดนี้

ความหมายของคำว่า “ความเป็นหญิงและความเป็นชาย” ตามทัศนะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่มองว่าความเป็นหญิงและความเป็นชายเกิดจากลักษณะเพศของคน ๆ นั้น เกิดจากร่างกายของคนเรา เมื่อเราถือครองลักษณะเพศแบบไหน ก็จะมีลักษณะหรือแสดงพฤติกรรมตามลักษณะเพศที่ถือครองอยู่ ความเป็นผู้หญิงจิตใจอ่อนโยน พุดจาไพเราะ เรียบร้อย อ่อนน้อม กิริยาดี เป็นแม่ของลูก เป็นกุลสตรี และความเป็นผู้ชาย แมน ๆ (แมน ๆ ความหมายของแม็ค คือไม่หน้าตัวเมีย) เข้มแข็ง หัว ๆ คอยปกป้องคนที่อ่อนแอกว่า รับผิดชอบหาเลี้ยงครอบครัว เป็นสุภาพบุรุษต้องคอยช่วยเหลือปกป้องผู้หญิง ไม่ทำร้ายผู้หญิง นอกจากนี้แคทมองความเป็นผู้ชายคือ “ดูแลเอาใจใส่ ผู้ชายไม่เอาใจใส่และพุดจาแรง ๆ”

ทัศนะของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทผู้หญิงและผู้ชาย จากการสัมภาษณ์ทำให้ได้ทราบว่าบางกลุ่มมองว่าบทบาทหญิงชายไม่ต่างกันเพราะผู้หญิงกับผู้ชายเท่าเทียมกัน แต่ทั้งนี้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมองว่าบทบาทของผู้หญิงคือตั้งครรภ์, ทำงานบ้าน, ดูแลครอบครัว นิสัยของผู้หญิงคือชอบอยู่บ้านและเลี้ยงลูก และ 4 รายในกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มองว่านอกจากผู้หญิงจะต้องดูแลลูก และทำงานบ้านแล้วผู้หญิงต้องออกไปทำงานนอกบ้านด้วย ส่วนบทบาทของผู้ชายคือ เป็นหัวหน้าครอบครัว ทำงาน หาเงิน ชอบเที่ยว ซึ่งน้อยให้เหตุผลว่าที่บทบาทของผู้หญิงและผู้ชายถูกกำหนดให้ต่างกันเพราะผู้หญิงอ่อนแอกว่าผู้ชาย ผู้ชายต้องดูแลผู้หญิง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่าความแตกต่างทางร่างกายทำให้เกิดความแตกต่างในความเป็นหญิงความเป็นชาย นำไปสู่ความแตกต่างในบทบาททางเพศ ที่ผู้ชายมีความเหนือกว่าและผู้หญิงมีความด้อยกว่า ความเป็นหญิงชายจึงเป็นบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 2 ด้านคือ บทบาทหญิงชาย (gender roles) และความสัมพันธ์เชิง

อำนาจระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย (gender power relation) บทบาทหญิงชาย หมายถึงทัศนคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมสำหรับผู้หญิงและผู้ชายในแต่ละวัฒนธรรม และเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางเพศของผู้หญิงและผู้ชาย บทบาทหญิงชายถูกกำหนดและได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม แตกต่างจากบทบาททางเพศ (sex) เป็นบทบาทที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ คือผู้หญิงมีบทบาททางเพศที่สามารถให้กำเนิดบุตรและเลี้ยงดูด้วยนมแม่ ส่วนผู้ชายมีบทบาททางเพศที่สามารถผลิตอสุจิและทำให้ผู้หญิงตั้งครรภ์ ความสัมพันธ์เชิงอำนาจระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย หมายถึงอำนาจที่อธิบายความสามารถหรือเสรีภาพของบุคคล ที่จะตัดสินใจกระทำในสิ่งตนเองต้องการ คำว่าอำนาจที่นำมาใช้สื่อความหมายเกี่ยวกับความเป็นหญิงชายมักมีความหมายถึงความไม่เท่าเทียมระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย เพราะในบริบทของสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมที่มีลักษณะเป็นปิตาธิปไตย คือสังคมให้ความสำคัญกับผู้ชาย ผู้ชายเป็นใหญ่ ผู้ชายเป็นศูนย์กลางรวมอำนาจและเป็นผู้ที่มีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง ผู้ชายจึงทำหน้าที่เป็นผู้นำครอบครัว ส่วนผู้หญิงเป็นเพศที่ด้อยกว่าทำหน้าที่ดูแลอบรมเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว การกระทำบทบาทหญิงชายในสังคมไทย

สิ่งที่สะท้อนจากการสัมภาษณ์ความเหนือกว่าของชายไม่ได้อยู่ที่ความแข็งแรงของผู้ชาย แต่อยู่ในการยอมรับของระบบค่านิยม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสอดคล้องกับความคิดเห็นที่ Kate Millett ได้เขียนไว้ใน Sexual Politics สะท้อนให้เห็นการสร้างกรอบของเพศสภาพที่จะบ่งบอกให้คนในสังคมได้รับทราบว่า เมื่อเกิดมาเป็นเพศหนึ่ง ๆ แล้วจะต้องมีพฤติกรรมหรือวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับเพศสภาพ และความคาดหวังในพฤติกรรมของเพศสภาพที่เหมาะสมนี้ จะแบ่งแยกผู้หญิงกับผู้ชายให้แตกต่างโดยสิ้นเชิง วิถีทางเพศบนฐานที่กลายมาเป็นพื้นฐานในการจัดรูปแบบของสังคม คนในสังคมทุกคนต้องผ่านการเรียนรู้และพัฒนาตัวตนของตนเอง

อีกทั้งสังคมไทยเป็นสังคมที่กำหนดความแตกต่างของความเป็นหญิงชายอย่างชัดเจน โดยดูจากบทบาทหญิงชายและเอกลักษณ์ความเป็นหญิงชาย (gender identity) ที่แตกต่างกันอย่างชัดเจน ผู้ชายมีร่างกายที่แข็งแรงกว่า จึงถูกกำหนดบทบาทให้เป็นผู้นำ ผู้หญิงมีลักษณะที่อ่อนแอกว่าจึงควรที่จะเป็นผู้ตาม ความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่จะมองว่าคุณลักษณะของผู้หญิงนั้นอ่อนด้อยกว่าผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับทัศนะของ Aristotle นักปราชญ์ชาวตะวันตกได้สะท้อนมุมมองเรื่องความแตกต่างระหว่างผู้หญิงผู้ชายผ่านการนำเสนอบทความเรื่อง The Difference Between Men and Women ว่าความอ่อนด้อยของผู้หญิงก็เป็นสิ่งที่ธรรมชาติบัญญัติ โดย Aristotle ได้อธิบายบทบาทและสถานภาพของผู้หญิงผ่านระบบสืบพันธุ์ (reproduction) เพราะผู้หญิงนั้นอ่อนแอกว่าชายเพราะหญิงขาดบางสิ่งที่ชายมี สตรีคือบุรุษที่ไร้สมรรถภาพ (impotent men) และผู้หญิงถูกสร้างมาจากชายเป็นส่วนซึ่งเต็มเต็มของชายเท่านั้น ด้วยเหตุนี้เองผู้หญิงจึงมีหน้าที่ในการบริการและดูแลปรนนิบัติผู้ชาย และในทางกลับกันผู้ชายก็

ต้องคอยปกป้องผู้หญิงโดยการดูแลหาเลี้ยงครอบครัว จะเห็นได้ว่ามุมมองของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลยังมีการแบ่งแยกเพศ และบทบาททางเพศในลักษณะตรงกันข้าม

ผู้หญิง: การให้คุณค่าในตนเอง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นลูกผู้หญิงมุมมองเรื่องการให้คุณค่าในตนเอง โดยสะท้อนผ่านการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลกับคำถามที่ว่า มีลูกผู้หญิงเหมือนมีตัวมออยู่หน้าบ้าน กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ทำการศึกษา มีความรู้สึกที่หลากหลายต่อคำถามนี้

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่มีความรู้สึกไม่ชอบเพราะเหตุผลส่วนหนึ่งเพราะมองว่าคำถามดังกล่าวนั้นเป็นคำถามที่แรงเกินไป แค่ว่าแตกต่างกันก็มองว่า “ก็รู้สึกว่ามันแรงเกินไปสำหรับคนที่โดนว่า” และบางส่วนก็มองว่าเพราะตนเองก็เป็นผู้หญิงอีกทั้งยังมีลูกเป็นลูกผู้หญิง สัมให้เหตุผลว่า “ก็หมายถึงผู้หญิงมีเรื่องเสียเยอะกว่าผู้ชายแต่หนูไม่ชอบเพราะว่าหนูก็เป็นผู้หญิง” ส่วนทิพให้เหตุผลว่า “ไม่ชอบ เพราะหนูก็มีลูกผู้หญิง” และบางส่วนที่ไม่ชอบคำถามดังกล่าวเป็นเพราะมองว่าเป็นการเปรียบเทียบ วรรณ “ไม่เห็นด้วยเพราะดูเปรียบเทียบไม่ดี ไม่ชอบ” และเป็นการดูถูกผู้หญิง เปรม “ไม่ชอบเพราะเขาดูถูกผู้หญิง” นอกจากนี้สาเหตุที่ไม่ชอบคำถามดังกล่าวเพราะผู้หญิงกับผู้ชายนั้นไม่มีความแตกต่างกัน ดาว “ไม่ชอบ เพราะลูกผู้หญิงกับลูกผู้ชายก็ไม่ต่างกัน”

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่เห็นด้วยกับคำถามนี้นั้นได้เสนอมุมมองทั้งมองในเชิงลบและมองในเชิงบวก กลุ่มที่มองในเชิงลบ คือมองว่าเมื่อเกิดมาเป็นลูกผู้หญิงย่อมนำความเสียหายมาให้แก่ครอบครัวง่ายกว่าลูกผู้ชาย

บิว “ลูกผู้หญิงทำอะไรเสียหายง่าย เป็นขี้ปากชาวบ้านมากกว่าผู้ชาย ผู้หญิงที่ทำตัวไม่ดีจะโดนนินทาเสียไปถึงพ่อแม่”

เบรียว “จริง เพราะผู้ชายกับผู้หญิงแตกต่างกัน ผู้ชายทำอะไรไม่ค่อยเสีย กลับบ้านดีไม่เป็นไร ลูกผู้ชายไม่ต้องท้อง ไม่เหมือนผู้หญิง”

ต่าย “รู้สึกว่าคุณผู้หญิงที่ทำตัวไม่ดีก็จะโดนนินทาเสีย ๆ ไปถึงพอกับแม่”

อารี “เหมือนใครจะมาทำอะไรไม่ดีกับผู้หญิงก็ทำได้”

ดาสะท้อนว่า “หนูนะได้ยินบ่อยมาก ๆ กังหนูชอบว่า กังหนูไม่ชอบเด็กผู้หญิงเขาบอกว่าลูกผู้หญิงมีแต่เรื่องเดือดร้อน ทำแต่เรื่องเลื่อมเสียดัง”

ส่วนกลุ่มที่มองในเชิงบวก คือมองว่าเมื่อเกิดมาเป็นลูกผู้หญิงย่อมมีผู้ชายเข้ามาแวะเวียนจีบถึงบ้าน มณ “เหมือนหัวกระไดไม่แห้งเดียวมีผู้ชายเข้าบ้าน” เช่นเดียวกับน้อย น้อยมองว่า “มีลูกผู้หญิงแล้วผู้ชายมาจีบ”

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่รู้สึกไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวนี้ เพราะส่วนหนึ่งมองว่าไม่ว่าจะเป็นลูกผู้หญิงหรือผู้ชายก็ไม่มี ความแตกต่างกัน แม้ค “ไม่เห็นด้วย เพราะลูกผู้หญิงทำงานได้หลายอย่าง งานบ้านทำงานอะไรก็ได้” และดาว “ลูกผู้หญิงกับลูกผู้ชายก็ไม่ต่างกัน” นอกจากนี้การจะวัดคนดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับนิสัยของคน ๆ นั้น ฝน “ผู้หญิงไม่ได้เหมือนกัน บางคนก็ดี บางคนก็ไม่ดี” และ เบญ “ไม่เห็นด้วยเลย เพราะแล้วนิสัยของคนนั้น ๆ มากกว่า คนแต่ละคนไม่เหมือนกัน มันก็คงเหมาะว่า จะต้องเป็นเหมือนกันทุกคนคงไม่ได้นะ” ส่วนน้ำตาลถึงแม้จะไม่เห็นด้วยกับคำกล่าวดังกล่าวแต่เหตุผลของน้ำตาลคือ “ผู้หญิงเป็นคน จะเป็นสาวมได้ยังไง”

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีทั้งที่เข้าใจและไม่เข้าใจกับคำดังกล่าว แต่สิ่งที่สะท้อนให้เห็นจากการแสดงทัศนคติผ่านการให้สัมภาษณ์ คือความรู้สึกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องเพศว่าผู้หญิงเป็นกลุ่มที่ถูกควบคุมเรื่องเพศอย่างใกล้ชิด และเมื่อผู้หญิงมีพฤติกรรมทางเพศที่ออกนอกกรอบ ความเสื่อมเสียที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะตัวของผู้หญิง แต่ผลกระทบดังกล่าวมีผลต่อครอบครัว